

JINÝMI JAZYKY
BUDU MLUVIT
K TOMUTO LIDU

O modlitbě
v jazycích
a jejich výkladu

Josef Bajzík

Jinými jazyky budu mluvit k tomuto lidu

O modlitbě v jazycích a jejich výkladu

Josef Bajzík

Jinými jazyky budu mluvit k tomuto lidu.
O modlitbě v jazycích a jejich výkladu
Josef Bajzík

1. vydání z roku 2024.

Vydala: Stanislava Bajzíková, Praha

Obálka: [Kristína Šimková – Heavenly Paper](#)

Webová stránka: connectdisciples.eu

Email: info@connectdisciples.eu

ISBN 978-80-11-05504-2 (brožováno)

ISBN 978-80-11-05505-9 (online; pdf)

ISBN 978-80-11-05506-6 (online; ePub)

Biblické citace jsou převzaty z Českého studijního překladu Bible, © Nadační fond překladu Bible 2009 – 2024 ([Zelina a kol.](#), 2009).

Řecká slova, pokud není uvedeno jinak, jsou přeložena autory podle jejich znalostí řečtiny za pomoci Řecko-českého slovníku ([Šimandl](#), 2011) a Blueletterbible.com.

Tato příručka je volně šiřitelná pomoc ke studiu Božího slova. Žádná část příručky nesmí být použita ke komerčním účelům bez svolení autora. Držitel příručky není automaticky naším zástupcem. Pro hlubší porozumění daným tématům sledujte kanál [YouTube Connect Disciples Prague](#). Pro možnosti překladu kontaktujte autory.

Poděkování

Rád bych poděkoval zejména své manželce Stance za podporu, svým dvěma synům Samíkovi a Quidovi za trpělivost, svým pastorům Staškovi a Tomášovi za projevenou důvěru a svým věrným spolupracovníkům z Connectu a z Národního probuzení. Jmenovitě bych chtěl za připomínky poděkovat Prokopovi Mejstříkovi, Csille Gordon, Jolaně Novákové a Ivance Bartíkové. Chci poděkovat také všem Božím mužům a ženám, z jejichž knih a kázání i společně stráveného času jsem mohl čerpat inspiraci. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat Duchu svatému, který mě vyučuje a vede životem.

Obsah

Předmluva	5	II Jazyky	35
Slovo úvodem	7	1 Výmysl století?	36
I Duch svatý	9	2 Slyšet Boží hlas	37
1 Letnice	10	3 Dokud je zde církev	38
2 Poznej Ducha svatého	11	4 Nejmenší z darů	39
3 Jaký je Duch svatý?	12	5 Každý mluvil	40
4 Proč máš Ducha svatého?	13	6 Jazyky pro každého?	41
5 On zjednává spravedlnost	14	7 Jako i my na počátku	42
6 Duch svatý pomáhá	15	8 Kultura Nebe	43
7 Obhajuje	16	9 Začni mluvit	44
8 Pokoj	17	10 Mluví s tebou Bůh?	45
9 Připomíná, co Ježíš řekl	18	11 Žvatlavou řečí	46
10 Ukazuje budoucnost	19	12 Moudrost moudrých	47
11 Svědčí	20	13 Jazyky jsou znamení	48
12 Dar Boží	21	14 Druhy jazyků	49
13 Příbytek Boží	22	15 Evangelizace	50
14 Božská transformace	23	16 Andělské jazyky	51
15 Neuhašuj Ducha	24	17 Rozumí Ďábel jazykům?	52
16 Ty ho rozněcuj!	25	18 Mluv k sobě a k Bohu	53
17 Řeky živé vody	26	19 Jazyky pro osobní budování	54
18 Místo setkávání	27	20 Ovoce budování	55
19 Má tě Duch svatý?	28	21 Chvála a uctívání I	56
20 Zůstávej ve slově	29	22 Chvála a uctívání II	57
21 Dej důraz na Boha	30	23 Vděčnost	58
22 Konsekvence tohoto posunu	31	24 Duchovní boj	59
23 Dynamika života	32	25 Boží království	60
24 Identita	33	26 Invaze nebe	61
25 Zodpovědnost	34	27 Boží ochrana	62
		28 Kód Enigmy	63
		29 Boží strategie, vize a plány	64
		30 Přímluva	65
		31 Pracovat v Duchu	66

32 Zrodit v Duchu	67	14 Výklad není překlad	99
33 Formovat lidi	68	15 Jak výklad přichází	100
34 Když nevíš, za co se modlit	69	16 Jak výklad funguje	101
35 Udržovací jazyky	70	17 Výklad osobně i veřejně	102
36 Neustále se modlit	71	18 Jsme stejného Ducha	103
37 Boží dynamo	72	19 Společné modlitby	104
38 Poslušnost	73	20 Vidět v Duchu	105
39 Oživení	74	21 Duch svatý je praktický	106
40 Lehkost bytí	75	22 Nech ho vést!	107
41 Uvolnění víry a odvaha	76	23 Zjevení	108
42 Vnímavost na Ducha svatého	77	24 Proctví a napominání	109
43 Svoboda	78	25 Útěcha	110
44 Efektivita práce	79	26 Poznání a vyučování	111
45 Jednota myšlení	80	27 Rozlišení duchů	112
46 Modlit se více než všichni	81	28 Každý něco má	113
47 Umění milovat	82	29 Usvědčení nevěřících	114
48 Bázeň před Hospodinem	83	30 Co na to Izajáš?	115
III Výklad jazyků	85	31 Duch svatý – učitel	116
1 Dar moci	86	32 Mysl Kristova	117
2 Uvolni svůj potenciál	87	33 Vyučen od Boha	118
3 Služebností	88	34 Synovství	119
4 Směřuj Boží moc	89	35 Budme v myšlení dospělí	120
5 Dary fungují stejně	90	36 Kdy jazyky pomínou?	121
6 Učiň, co se ti naskytne	91	37 Co nám schází?	122
7 Pořádek na shromáždění	92	38 Nečekej, ale jednej	123
8 Jazyky a proctví	93	39 Spravedlivá vláda	124
9 Výklad a proctví	94	40 Slavít Boha v tobě	125
10 První výklad jazyků	95	— Svědectví	126
11 Výklad je pro každého	96	— Přijetí Ducha svatého	133
12 Výklad budeje	97	— Rozsuzování proctví	136
13 Co je klíčem?	98	— Zdroje	139

Předmluva

Josefa znám už od dětství a na jeho učednická setkání jsem se poprvé dostal v roce 2019. Od začátku Josefovy intenzivní služby evangeliu byla modlitba v jazycích neoddělitelnou součástí jeho komunikace s Bohem. Rozhodně dar Ducha svatého v tomto ohledu nezanedbával, a naopak v modlitbě v jazycích a jejím výkladu stále roste. Objevil, že v tom je mnohem více, než si často myslíme. Prakticky to začal aplikovat a dlouhodobě jsou vidět výsledky na jeho službě, která i mě osobně pozitivně inspiruje.

Každý máme oblasti, ve kterých se potřebujeme mnohému naučit, a oblasti, ohledně kterých už můžeme mnohé vyučovat. Jedno z témat, o kterém má Josef určitě co říct, je modlitba v jazycích.

Mám velikou radost z toho, že jeho postřehy a praktické zkušenosti nezůstávají jen ve formě kázání, ale dostávají se do této ucelené textové podoby. Knihu mohu jen doporučit – není pouze souborem biblických znalostí a zajímavých postřehů. Je protkaná mnoha svědectvími a tipy na jednoduchou aplikaci v praxi, na které každé z Božích dětí může dosáhnout.

Pamatuji si, jak za mnou Josef na jedné konferenci přišel a jednoduše se zeptal, zda se spolu půjdeme modlit v jazycích. Bylo to v počátcích mé víry a takovou otázku mi asi nikdo předtím nepoložil. Trochu jsem váhal. Rozhodně ale stálo za to nechat se do této společné modlitby vtáhnout. Doufám, že vás tato kniha inspiruje do podobných výzev a otázek, které budeme dávat sami sobě i ostatním. Tím budeme horlivě usilovat o působení Ducha Svatého (1. Korintským 14:1.39) a povzbuzovat v dobrých skutcích sebe i druhé (Židům 10:24).

Následující stránky se však nezaměřují pouze na moc Ducha svatého a jeho působení. Celou knihou se vine nit propojující nás s Duchem svatým na osobní úrovni. Protože On je osoba. Milovat jeho a milovat lidi kolem nás musí stále zůstat ústředním motivem našeho života. Díky této knize si nejen více zamilujeme modlitbu v jazycích a její výklad, ale věřím, že nás také povede do ještě bližšího vztahu s naším nebeským Tátou.

Prokop Mejstřík

AC Olomouc

Slovo úvodem

„*Ano, žvatlavou řečí a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu.*“

Izajáš 28:11

Bible obsahuje zaslíbení o tom, že k nám Bůh bude mluvit – a že si k tomu bude používat právě modlitbu v jazycích. Toto téma je bohužel poměrně často v církvi opomíjeno, vynecháváno, nebo o něm chybí soustavné vyučování. A tuto mezeru bych chtěl pomoci vyplnit i právě pomocí této knížky. Chci se s tebou hlavně sdílet o tom, nehledě na tvou teologii, jak modlitba v jazycích alias mluvení v jazycích změnilo můj život, jak posunula můj vztah s Bohem a rozšířila moje myšlení.

Díky jazykům a výkladu jsem například napsal své první dvě knihy, připravil nespočet kázání nebo psal bakalářku do školy. Pomocí modlitby v jazycích se totiž naplňujeme Duchem svatým a doslovama jím přetékáme. Slyšíme jasněji Boží hlas a jsme jím ovlivněni ve své mysli. Pokud začneme jednat pod jeho vlivem, uvidíme Boží jednání skrze naše životy i modlitby.

Věřím, že jazyky jsou každému z nás *zaslíbeny*. Boží slovo *zaslíbení* definuje jako něco, co Bůh *plánuje* v našem životě uskutečnit. A tak věřím, že i ty jimi mluvit budeš a budeš je i vykládat. Věřím, že modlitbu v jazycích a její pravidelnou aplikaci vezmeš za vlastní. Věřím také, že máme *usilovat* o vyšší dary milosti, ať už si myslíme, že jsou pro nás, či nikoliv. Chci tě nyní ještě povzbudit, jdi po modlitbě v jazycích. Usiluj o ni, chtěj ji. Změní ti život a už nic nebude jako dřív.

Kromě osobních svědectví tato knížka obsahuje bohatý biblický materiál pro porozumění Duchu svatému, ale především mod-

litbě v jazycích a jejich výkladu. Věřím, že s chutí vezmeš tuto knížku do ruky a necháš se inspirovat někým, kdo modlitbou v jazycích strávil za posledních deset let tisíce hodin.

Josef Bajzík

Connect Disciples Prague, CBH Praha

Část I

Duch svatý

1 Letnice

„Když nastal den Letnic, byli všichni spolu na jednom místě. Náhle se ozval zvuk z nebe, jako když se žene prudký vítr, a naplnil celý dům, kde seděli. A ukázaly se jim jazyky jakoby z ohně, které se rozdělovaly, a na **každém** z nich se usadil jeden. **Všichni** byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim **Duch** dával promlouvat.“

Skutky 2:3-4 (důrazy autora)

Začalo tím velkolepé působení církve, která jen za několik málo desítek let pronikla do všemožných koutů světa, otřásala královstvími a budila úžas a pocity ohrožení ze strany vládců všude, kam přišla. Byl to totiž *ohněň* Ducha svatého, kterým uředníci byli křtěni a který neustále *rozněcovali* právě i modlitbou v jazycích. Pevně věřím, že tato knížka pomůže *zapálit* a udržovat ten ohněň Ducha i v tobě, protože Duch svatý má na srdci stejné věci i dnes.

Když se zamýšlím nad celkovým Božím plánem pro církev, myslím na to, že klíčem k životu v Nové smlouvě je být *neustále* naplněn Duchem svatým. Nová smlouva není o *dělání*, ale o *bytí* těmi, kým jsme. Respektive je o nechání Boha, aby byl tím, kým je. Křest (Duchem svatým) není nějaké magické slovo, znamená ponoření. Ponoření do Boha. Bůh totiž sestoupil do nás, snížil se na naši úroveň, ale jen z toho důvodu, aby On nás pozvedl na tu svoji. On nás vezme z přirozena do nadpřirozena – respektive z toho, co je přirozené nám, do toho, co je přirozeného jemu. Tak se do něj ponořme a nechme se jím naplnit.

2 Poznej Ducha svatého

Než se pustíme do jednotlivých kapitol o modlitbě v jazycích, potřebujeme si uvědomit, že gró Nové smlouvy určitě nespočívá v modlitbě v jazycích, ale v přijetí *Ducha svatého*. On je to zaslíbení od Otce (Skutky 2:33, Galatským 3:14), On k nám promlouvá, On skrze nás mluví jazyky, dává nám zjevení i nás vede v životě. On není jenom jazykem nebo jiným projevem. On je *osobou*. Když Bible popisuje Ducha svatého, říká, že má svoje myšlení, své záměry, svůj charakter i své projevy (Římanům 8:6, Římanům 8:27, Galatským 5:22-23, 1. Korintským 12:8-10). Ježíš o Duchu svatém dokonce říká, že jeho přítomnost je pro nás mnohem lepší, než kdyby tu byl Ježíš sám:

„Ale říkám vám pravdu: Je pro vás užitečné, abych odešel. Neboť neodejdu-li, Zastávce k vám nepřijde; odejdu-li, pošlu ho k vám.“

Jan 16:7

Duch svatý totiž nechodí jen s námi, On se nastěhoval do nás, když jsme ho přijali. On je naším osobním pomocníkem, rádcem, průvodcem. My jsme jeho chrámem, místem jeho přebývání. On je v nás se vši svou moudrostí, myšlením, projevy, dary, charakterem, mocí. My ho potřebujeme rozněcovat, aby se jeho charakter, jeho moc i moudrost projevovaly v našem životě. Pokud tedy opravdu chceme žít křesťanský život naplno a uvolnit potenciál, který do nás Bůh vložil, potřebujeme poznat Ducha svatého. My mu potřebujeme dát prostor. On se nám vnucovat nebude. Čím více jej budeme znát a budeme se mu poddávat, tím použitelnější pro něj a pro Boží dílo zde na zemi budeme.

3 Jaký je Duch svatý?

Takže, jaký je Duch svatý? V první řadě je *svatý*. Toto označení prolíná celou Novou smlouvu od začátku do konce. Je označován také jako Duch pravdy, Duch lásky, Duch moci, Duch zdravé mysli, Duch víry nebo Duch života (Jan 14:17, 2. Timoteovi 1:7, 2. Korintským 4:13, Římanům 8:2). Zároveň o něm také víme, že je to gentleman (1. Korintským 14:32). Další z jeho charakteristik jsou popsány v Izajášovi v 11. kapitole:

„A spočine na něm Duch Hospodinův: Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a udatnosti, Duch poznání a bázně před Hospodinem. Bude mít zálibu v bázni před Hospodinem a nebude soudit podle toho, co vidí svýma očima, ani rozhodovat podle toho, co slyší svýma ušima, ale bude spravedlivě soudit chudé a podle práva rozhodovat pro pokorné v zemi. Bude bít zemi holí svých úst a duchem svých rtů usmrtí ničemu. Spravedlnost bude pásem jeho boků a věrnost pásem jeho beder.“

Izajáš 11:2-5

A opravdu, pokud začneme poznávat Ducha svatého, začneme chápat Boží moudrost, rozumnost, udatnost i bázeň před Hospodinem. Budeme horlit pro právo a spravedlnost, jako horlí On. Začneme toužit po věcech, po kterých On touží, a budeme chtít být svatí, jako je On. Toto všechno se bude dít nehledě na to, jací jsme byli dříve – bude to Boží dílo v nás. A když mu dáme prostor, On se skrze nás bude dávat poznat tomuto světu.

4 Proč máš Ducha svatého?

Podívejme se o něco více na Boží vůli a Boží záměry s Duchem svatým. Když pochopíme, *proč* nám byl Duch svatý dán, lépe budeme rozumět svému poslání i tomu, s čím Duch svatý rád pomáhá. Podívejme se na Ježíšův život a na to, co o Duchu svatém říká On:

„Pánův Duch je na mně, protože mne pomazal, abych zvěstoval evangelium chudým; poslal mne vyhlásit zajatcům propuštění a slepým nabytí zraku, propustit zlomené na svobodu, vyhlásit vítaný Pánův rok.“

Lukáš 4:18-19

Když to zparafrázujeme, vidíme, že Duch svatý sestoupil na Ježíše, protože Ježíš se *oddělil, zasvětil* k tomu, aby zvěstoval chudým, prázdným lidem dobrou zprávu, osvobozoval svázané, uzdravoval nemocné a byl tu pro zlomené. Ukazoval na to, že Bůh chce lidem zjevovat svou přízeň. Pokud jsme tedy jeho učedníci, můžeme si být jisti, že pokud zasvětíme i my svůj život tomu, čemu Pán Ježíš, také nás bude Duch svatý uvádět do služby a začneme zažívat úplně jinou dimenzi vztahu s ním.

Když čteme pasáže o duchovních projevech, zjistíme, že se všechny dary Ducha točí okolo jednoho – Bůh chce svými prostředky a svou mocí *naplňovat* všechny potřeby lidí. Duch svatý je ten, který rád lidem pomáhá. Pokud chceme zažívat více Ducha svatého, potřebujeme se věnovat věcem, které má na srdci On. Formule 1 patří na okruh a čtyřkolka do terénu, a když s nimi budete jezdit naopak, úplně to fungovat nebude.

5 On zjednává spravedlnost

O práci Ducha svatého se mluví i na dalších místech. Často se spojuje s tím, že přináší svobodu lidem, pomáhá z útlaku, uzdravuje lidi, posiluje je:

„Hle, můj služebník, kterého jsem si vyvolil, můj milovaný, kterého si oblíbila má duše. Vložím na něho svého Ducha a ohlásí soud národům. Nebude se přít ani křičet, na ulicích nikdo neuslyší jeho hlas. Nalomený rákos nedolomí a doutnající knot neuhasí, dokud nepřivede právo k vítězství. A v jeho jméno budou národy skládat naději.“

Matouš 12:18-21

Tato pasáž mluví o tom, že Duch svatý je tu od toho, aby *zjednával lidem právo*. Tento svět je totiž pod Ďáblovým útlakem a Duch svatý se svou mocí je zde pro to, aby nás z tohoto útlaku vysvobodil.

„Jak Bůh pomazal Duchem Svatým a mocí Ježíše, toho z Nazareta, jenž procházel zemí, činil dobře a uzdravoval všechny, kteří trpěli pod mocí Ďábla, protože Bůh byl s ním.“

Skutky 10:38

Pokud tedy máme smysl pro spravedlnost, a to ať formou uzdravování nemocných, nebo jinou, Duch svatý chce být u toho a pomoci. To je velmi důležité vědět. Navíc, když začneme poznávat Ducha svatého, zjistíme, že je velmi praktický. Bude nám radit v práci, v domácnosti, na zahradě. Při přípravě kázání také, samozřejmě. On se bude dotýkat každého aspektu našeho života.

6 Duch svatý pomáhá

Duch svatý totiž rád *pomáhá*. Boží slovo nás věřící označuje jako *konatele* Boží vůle (Marek 3:35) a jeho jako pomocníka:

„A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastánce, aby byl s vámi na věčnost – Duchu pravdy, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude.“

Jan 14:16-17

A zde slovo *Zastánce*, řecky *paraklétos*, znamená *povolaný na pomoc, advokát, zastánce, přímluvec*. To je právě důvod, proč Duha svatého v akci příliš nevidíme. Pokud my nekonáme Boží vůli, Boží slovo, Duch svatý nemá s čím pomáhat. Ale jak poznáme Boží vůli? Stačí vzít Boží slovo, to je jeho vůlí.

Takto například George Müller začal zakládat sirotčince – přečetl si, že pravá zbožnost je „navštěvovat sirotky a vdovy v jejich soužení a zachovávat se neposkvřeným od světa“ (Jakubův 1:27b). Říkal, že neměl žádné „speciální“ vedení, jen chtěl dokázat, že se Bůh přizná k svému slovu. A Bůh se přiznal a jeho sirotčinci procházely děti, které pak pokračovaly v kázání evangelia nebo byly úspěšné v byznysu, až náboženským lidem vadilo, že „žijí za hranicí toho, k čemu byli (před)určení“.

Pokud nejednáme na základě Božího slova nebo se nemodlíme, Duch svatý nemá s čím pracovat. Stejně tak jsem „jen“ na základě Bible začal sloužit nemocným uzdravením nebo jsem se začal modlit v jazycích pravidelně. John Wesley říkal: „Zdá se, že Bůh nemůže udělat na této zemi nic, pokud nepřiměje člověka, aby se modlil.“ Duch svatý reaguje na naši víru v Boží slovo.

7 Obhajuje

Kromě toho, že Duch svatý *jedná* a pomáhá, rád se lidí zastává. Může se jednat o zjednávání spravedlnosti, jak jsme se již bavili, nebo může jít o práci s našimi myšlenkami. To je velmi dobré vědět. Někdy se nám děje, že nás vlastní myšlenky odsuzují, šírají. To nejsou myšlenky z Ducha svatého. Právě v tento moment je ideální se začít modlit v jazycích a budeme pozorovat jednu věc – myšlenky se začnou měnit. Odsuzující myšlenky budou nahrazeny myšlenkami ujištění, upokojení a pokoje. Je to tím, že aktivita Ducha svatého se zvýší a On začne působit a prostupovat naši mysl:

„A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastávce, aby byl s vámi na věčnost – Ducha pravdy, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude.“

Jan 14:26-27

A jinde:

„Až přijde Zastávce, kterého vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví.“

Jan 15:26

Je tedy velmi důležité se Duchem svatým naplňovat. Pokud chceme zažívat pokoj, který tento svět nezná, je to nezbytné. Právě když se jím naplňujeme, prostupuje naši mysl a začíná nám dávat své myšlenky, a to myšlenky pokoje a ujištění. On je původce pokoje a náš advokát.

8 Pokoj

Duch svatý totiž není jen tím Zastáncem, kterého nám Bůh dal, On je i tím Pokojem od Boha, který převyšuje všechno porozumění. Stejně jako láska je osoba, tak i pokoj Bible personifikuje:

„Ale Zastánce, Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl. Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a není bázlivé.“

Jan 14:26-27

Je zajímavé, kolik veršů spojuje pokoj a modlitbu. Je to podle mě právě kvůli tomu, že když my se modlíme, aktivita Ducha svatého se zvyšuje a pokoj Boží nás naplňuje. Pavel do Filip dokonce píše, že nás tento pokoj bude *vojensky* střežit:

„O nic nebudte úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním. A pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.“

Filipským 4:6-7

Pokud chceme zažívat nadpřirozený pokoj, není to spojeno s tím, že se budeme vyhýbat těžkým a krizovým situacím. Naopak je to spojeno s tím, že budeme *ve všem stát s Bohem*, On bude jednat a bude oslaven na našem životě. On říká, že jsme *světlo světa* a že světlo se neskrývá, naopak se dává na viditelná místa, aby zářilo (Matouš 5:14-16).

9 Připomíná, co Ježíš řekl

Další skutečnost, která souvisí s aktivitou Ducha svatého v našem životě, je to, že nám připomá, co Ježíš řekl:

„Ale Zastánce, Duch Svatý, kterého Otec pošle v mém jménu, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.“

Jan 14:26

Je dobré mít to na paměti, když si filtrujeme myšlenky nebo když reagujeme v situacích. Duch svatý nám připomíná Boží slovo nebo věci, které nám sám již předtím říkal. Duch svatý totiž říká jen to, co slyšel u Ježíše (Jan 16:13-15). Na nás je si tato slova nechat Ďáblem ukrást, ale naopak je zachovat a jednat podle nich (Matouš 13:19-23). Je skvělé, že si můžeme věci uchovat i připomenout právě skrze Ducha svatého (2. Timoteovi 1:14). I k tomu pomáhá právě modlitba v jazycích. Když se krátce pomodlím v jazycích, uložím si nebo si připomenu věci, které potřebuji.

Toto fungování Ducha svatého je dobré si uvědomit i v momentu, kdy nás napadá s někým sdílet evangelium nebo když nám uprostřed nějaké situace začne přicházet Boží slovo. Je důležité toto vedení následovat. Stejně to měl i apoštol Petr, když byl kázat u Kornelia doma. Petr ani neříká, že mu Duch svatý něco řekl, jednoduše to prezentuje tak, že si *vzpomněl* na Ježíšova slova:

„Když jsem začal mluvit, padl na ně Duch Svatý, jako i na nás na počátku. Vzpomněl jsem si na Pánův výrok, jak říkal: ‚Jan křtil vodou, ale vy budete pokřtěni v Duchu Svatém.‘“

Skutky 11:15-16

10 Ukazuje budoucnost

„Když však přijde On, Duch Pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit to, co uslyší; oznámí vám i to, co má přijít.“

Jan 16:13

Další z věcí, co Duch svatý ukazuje, je budoucnost. Bůh nás nikde neodrazuje od poznání budoucnosti, ale nabádá nás, abychom ji znali od správného zdroje, od něj samotného. Bůh nám budoucnost ukazuje s určitým záměrem. Jako své spolupracovníky nás chce mít v obraze a chce spolu s námi tvořit budoucnost. On nechce, abychom žili podle toho, co vidíme před očima, ale chce, abychom žili podle toho, co On nám zjevuje, a pak byli ve správný čas na správném místě (2. Korintským 4:17-18). Uvědomme si prosím, že když Ježíš začal kázat v Galileji (Matouš 4:17), Izajáš to popisuje jako místo, kde byli věštcí a spiritisté, a upozorňuje, že lid se má doptávat svého Boha, nikoliv duchů zemřelých a médií:

„A jestliže vám řeknou: ‚Dotazujte se těch, kdo vyvolávají duchy zemřelých, a věštců, kteří piští a mumlají‘ ... Což se lid nemá dotazovat svého Boha? Kvůli živým má hledat mrtvé? K zákonu a ke svědectví! Nebudou-li mluvit podle tohoto slova, tak v něm pro ně není úsvit. Avšak nezůstane pochmurná, jako teď, když na ni dolehla tíseň. Jako v době, kdy nejprve zlehčil zemi Zabulón a zemi Neftalí, ale nakonec jí dodá vážnost – cestě u moře, Zajordání a Galileji národů.“

Izajáš 8:19-20.23

11 Svědčí

Dalším projevem Ducha svatého je, že svědčí, respektive svědčí spolu s námi. Je těžké si představit šíření křesťanství bez moci Ducha svatého:

„Až přijde Zastánce, kterého vám pošlu od Otce, Duch Pravdy, jenž vychází od Otce, ten o mně vydá svědectví. Ale i vy budete svědčit, neboť jste se mnou od počátku.“

Jan 15:26-27

Ale jsme zpátky u toho, že Duch svatý spolupracuje s námi. On doprovází Boží slovo, a pokud my jej nekážeme, Duch svatý se nemá k čemu přiznávat. My jsme konatelé Slova, On pomocník. Nikoliv naopak. Duch svatý se přiznává k Božím slovu.

„Potom, když jim to pověděl, byl Pán [Ježíš] vzat vzhůru do nebe a posadil se po pravici Boží. Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a potvrzoval to slovo znameními, která je doprovázela.“

Marek 16:20

Ve spolupráci s Bohem je totiž potřeba víry. Bohu se líbí víra a reaguje na ni. Stalo se mi nespočetněkrát, že jsem začal kázat evangelium nebo se modlit za lidi, a až v ten moment se lidé začali uzdravovat nebo jsem pro ně měl slovo poznání. Potřebujeme jednat ve víře v Boží slovo. Nikoliv čekat, až co se bude dít.

12 Dar Boží

Duch svatý je tím darem Božím, který nám byl dán. On je tím pokladem, který si máme hýčkat. Jako o daru o něm mluví apoštol Petr:

„Oni tam sestoupili a pomodlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého, (...) Petr mu řekl: ‚Tvé peníze kéž jsou zatraceny i s tebou, protože ses domníval, že lze Boží dar získat za peníze.‘“

Skutky 8:15.20

A jinde o něm stejně mluví například i apoštol Pavel:

„Z toho důvodu ti připomínám, abys rozněcoval Boží dar, který je v tobě skrze vzkládání mých rukou. Neboť Bůh nám nedal ducha bážlivosti, nýbrž ducha moci a lásky a rozvahy.“

2. Timoteovi 1:7

On je tím darem, který potřebujeme ve svém životě. Všechny ostatní dary už jsou jen jeho *projevy* (1. Korintským 12:7). Projevují se skrze nás, když tomuto *daru*, Duchu svatému, dáme prostor, aby byl tím, kým je. Jakmile máme dar Ducha svatého, už nepotřebujeme *více* Boha. Potřebujeme *méně* nás. Boha máme již celého v nás, nemůžeme ho získat více. Jen On potřebuje prostor, aby byl více vidět. Nepotřebujeme další „vklad“ nebo pomazání navíc. Jak říkal Jan Křtitel: „On musí růst, já však se menšit.“ On roste v našich životech, když my se zmenšujeme. Přestaňme myslet v nedostatku, v intencích toho, že nám něco uniká, ale raději si uvědomme, koho v sobě *máme*.

13 Příbytek Boží

Tento Duch se všemi vyjmenovanými vlastnostmi, se svými touhami a záměry a se všemi svými zkušenostmi se obvykle projevuje přes někoho. A proto se nastěhoval do nás. *Do nás:*

„A já požádám Otce a on vám dá jiného Zastávce, aby byl s vámi na věčnost – Ducha pravdy, jež svět nemůže přijmout, protože ho nevidí ani nezná. Vy jej znáte, neboť u vás zůstává a ve vás bude.“

Jan 14:16-17

Jan to učedníkům říká jasně – u vás zůstává a *ve vás* bude. Podobně mluví i apoštol Pavel:

„Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak ten, který vzkřísil [Ježíše] Krista z mrtvých, oživí i vaše smrtelná těla skrze svého Ducha, který ve vás přebývá.“

Římanům 8:11

A o Boží práci skrze svůj život říká:

„Proto také usilovně pracuji a zápasím v souladu s jeho působením, které je ve mně mocné.“

Koloským 1:29

Není nádherné nechat v sobě a skrze sebe žít někoho, kdo má tak ctnostné záměry? Není úžasné, že Bůh sám se do nás nastěhoval a chce spolu s námi realizovat své plány? Není krásné nechat takto ctnostnou bytost nás úplně přetvořit do své podoby?

14 Božská transformace

Uvědomme si, že jsme se *stali* Božím příbytkem, Božím chrámem. Duch svatý již nepřichází a neodchází od nás, On *přebývá v nás*. Jsme jeho chrámem, jeho tělem a On v nás a skrze nás činí své skutky. Pokud mu dáváme prostor ve svém životě, On se začne více a více manifestovat v nás i skrze nás. Pavel o naší transformaci mluví například následovně:

„Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, sebeovládání. Proti takovým není žádný zákon. Ti, kdo patří Kristu [Ježíši], ukřižovali tělo s jeho vášněmi a žádostmi. Jsme-li Duchem živi, Ducha také následujme.“

Galatským 5:22-25

A o vylepšení své paměti vypichuje:

„Ten krásný svěřený poklad zachovej skrze Ducha Svatého, který v nás přebývá.“

2. Timoteovi 1:14

Když se dříve křtily látky, například bílé plátno do červené barvy, výsledkem bylo, že látka byla neoddělitelně prostoupena barvou a *změnila barvu*. Nechme se tedy tak prostoupit Bohem, že budeme neoddělitelně jiní a jemu podobní. Není to nádherné? Pavel *nebojoval s Bohem*, on se Bohu poddával, Bůh proměňoval jeho charakter a zápasili za Boží věci společně. Všimněme si také, že Pavel si byl vědomý toho, že Bůh skrze něj *mocně* působí. Potenciál máme všichni stejný – Duch svatý je v nás celý. Je ale na nás, co s tím uděláme.

15 Neuhašuj Ducha

Teď už jsme probrali několik charakteristik Ducha svatého a projevů jeho působení. Některé si necháme ještě na později. Nicméně již výše uvedené důvody by měly být pro nás dostatečnou motivací proto, abychom, jak píše Pavel, Ducha neuhašovali a nezarmucovali. Duch svatý je totiž jako oheň, chce hořet v nás, ne jen doutnat:

„Ducha neuhašujte.“

1. Tesalonickým 5:19

A jinde:

„A nezarmucujte Ducha Svatého Božího, jímž jste byli zapečetěni ke dni vykoupění. Všechna hořkost, zuřivost, hněv, křik a rouhání at jsou od vás odňaty zároveň se vší špatností.“

Efezským 4:30-31

Duch svatý nás neopustí ani neodejde, když řekneme něco špatného nebo když ho nebudeme následovat, když mu nedáme prostor. Ale když jej uhasíme ve svém nitru, stáhne se a nebudeme vnímat jeho blízkost. Slyšel jsem několik svědectví, kdy lidé kvůli strachu neřekli nebo neudělali to, co měli. Toto nejednání člověka trápí nakonec mnohem více než pocit nejistoty, když do věci vstupuje. Chci nás všechny povzbudit, když nás povzbuzuje Bůh, ať něco řekneme či uděláme, udělejme to. On nás dokáže podepřít i zachránit (Jeremiáš 1:7-8).

16 Ty ho rozněcuj!

Naopak Ducha svatého nemáme uhašovat, nýbrž *rozněcovat*. Slýchám křesťanské písně o tom, ať nás Bůh zapálí, roznítí. Vy-
bavuje se mi například citát z jedné písně „zapal církev svou“. To
je ale v kontrastu s tím, co nás učí Bible. Pavel píše Timoteovi:

*„Z toho důvodu ti připomínám, abys rozněcoval Boží dar, který je
v tobě skrze vzkládání mých rukou. Neboť Bůh nám nedal ducha
bázlivosti, nýbrž ducha moci a lásky a rozvahy.“*

2. Timoteovi 1:6-7

A jindy do Efezu:

*„A neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale naplňujte
se Duchem, mluvíce k sobě v chvalozpěvech, v oslavných zpěvech
a v [duchovních] písních, svým srdcem zpívající Pánu a velebíce
ho a vždycky za všechno děkující ve jménu našeho Pána Ježíše
Krista Bohu a Otcí.“*

Efezským 5:18-20

Tyto pasáže mluví o tom, že TY ho máš roznítit. Zvýšit svůj zápal pro Boží věci je naše úloha. Svému protějšku také neříkáš, ať se do něj zamiluješ. Rozněcovat Ducha můžeš modlitbou v jazycích, modlitbou, děkováním Bohu, chválou, vyhlašováním Božího slova, četbou Bible, kázáním, sdílením svědectví nebo kázáním evangelia. Duch svatý se rád projeví, když o něm budeme mluvit. Toto není slovíčkaření. Je to zásadní. Čekáme na Boha, až něco udělá, a přitom On čeká celou dobu na nás! Kvůli našim tradicím Boží slovo pozbývá moci a efektu (Matouš 15:3, Marek 7:13).

17 Řeky živé vody

Pokud použijeme pro Ducha svatého paralelu *vody* místo *ohně*, použijme spíše slovo *rozdmychat* než *roznítit*. Rozdmychaný Duch svatý nás vede k akci jako Ježíše u hrobu Lazara:

„Když ji Ježíš uviděl, jak pláče a jak pláčou Židé, kteří přišli s ní, v duchu se rozhorlil, zachvěl se.“

Jan 11:33

Slovíčko zachvět se, řecky *tarassō* znamená *zachvět se, rozvířit, rozdmychat*. Je použito i u *víření* vody andělem (Jan 5:4-5). Když tedy rozněcujeme Ducha svatého, nedivme se, že nás pudí k akci. Duch svatý je totiž jako proudy živé vody, které plynou z našeho nitra – z nitra každého, kdo uvěří a přijme Ducha svatého:

„Žízni-li kdo, ať přijde ke mně a pije. Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!‘ To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, kteří v něho uvěřili; dosud totiž Duch [svatý] nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.“

Jan 7:37b-39

Jako křesťané bychom tedy nikdy neměli *žíznit*. Naopak bychom měli mít vody na rozdávání (Jan 4:14). Pokud *žízníme*, většinou je to proto, že nerozdmycháváme Ducha. Kromě toho Duch svatý jako řeka vyplavuje negativní myšlenky nebo věci, se kterými jsme se nedokázali srovnat. Když se modlíme, je to jako se cvičením, buď nám celé tělo rozproudí a uvolní v nás energii, nebo nás naopak tak upokojí, že jdeme spát (1. Timoteovi 4:7-8).

18 Místo setkávání

Řeka byla vždy místo, které napájelo okolí, okolo kterého se budovala města. Pokud dáváme Duchu svatému prostor, stanou se i naše životy takovýmto místem. Když se budeme modlit v skrytu, On bude odplácet zjevně. Budeme jako topoly mezi trávou.

„Toto praví Hospodin, který tě učinil, který tě formoval od lůna matky a bude ti pomáhat: Neboj se, můj otroku Jákože, a Ješú-rúne, jehož jsem vyvolil, neboť vyleji vody na žíznivého a bystrýny na suchou zemi; vyleji svého Ducha na tvé potomstvo, své požehnaní na tvé potomky. A budou vzcházet mezi trávou jako topoly u tekoucí vody.“

Izajáš 42:2-4

Duch svatý navíc oživí i naše okolí (Ezechiel 37:1-10, 47:1-12). On k nám začne přitahovat lidi. To se dělo Ježíšovi. Duch svatý z něho vytékal a lidé k němu přicházeli. Duch svatý je totiž jako řeka, studna nebo pramen. Studna je *místo setkávání*:

„Ježíš jí odpověděl: ‚Každý, kdo pije z této vody, bude opět žíznit. Kdo by se však napil z vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žíznit, ale voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.‘“

Jan 4:13-14

A ten pramen *máme v sobě*. Nemusíme žíznit, ale naopak se můžeme stát zdrojem života pro své okolí i národy. Nová smlouva je o službě Ducha, pokud neumíme posloužit Duchem, pomáháme jen jako lidé, ne jako nová stvoření (2. Korintským 3:6).

19 Má tě Duch svatý?

To je všechno moc krásné, že? Každý by chtěl mít Ducha svatého, který mu i lidem bude pomáhat, radit mu a provázet ho životem. Nicméně to, zda máme nebo nemáme Ducha svatého, nikdy nebyla ústřední otázka Nové smlouvy. Každý, kdo požádá o Ducha svatého, jej dostane (Lukáš 11:13). Ústřední otázkou Nové smlouvy je, zda Duch svatý *má nás*.

„Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu.“

Římanům 12:1

Má nás Duch svatý? Žijeme pro sebe, nebo pro něj? Dali jsme mu k dispozici svůj život? (2. Korintským 5:14). To jsou klíčové otázky, které si potřebujeme položit. Ve Skutcích se používá obrat, že na někoho *padl* Duch svatý. Slovo pro *padnout*, řecky *epiptó* znamená *padnout, uchopit, vzít do vlastnictví*. Padl i na nás? Poddávání se Duchu svatému je vědomý proces, kdy poddáváme svoji vůli svobodně pod Boží vůli. Nepoddáváme se Bohu, který je někde na oblaku, ale Bohu, který se nastěhoval do nás. Procesu poddání se si můžeme všimnout i u Ježíše. Duch svatý na něj sestoupil, naplnil jej, ale nakonec se z pouště vrátil *v moci Ducha*. A tehdy začala ta pravá jízda. Nešlo o to mít Ducha svatého, ale plně se mu vydat, nechat ho jednat. Když se přesuneme od toho, „zda máme“ Ducha svatého, k tomu, zda „On má nás“, přesouváme se k tomu, že si začneme uvědomovat, že On má pro nás plán a že pro něho *chceme žít*.

20 Zůstávej ve slově

Než se pustíme do modlitby v jazycích jako takové, chci tě upozornit na několik věcí, na které potřebuješ být připraven, abys snáze a rychleji prošel věcmi, kterým jsem i já musel čelit. Pravidelná modlitba v jazycích má potenciál změnit celý tvůj život. Nicméně nikdy nemůže nahradit tvoje studium Bible. Nikdy nezanedbávej Boží slovo. Boží slovo a modlitba jsou jako dvě strany téže mince. Díky modlitbě v jazycích se působení Ducha svatého ve tvém životě o tolik zvýší, že opravdu potřebuješ pevný základ Božího slova a být schopný jasně rozsuzovat a rozlišovat, co je Boží hlas a co ne:

„Proroctvími nepohrdejte. Všechno však zkoušejte; co je dobré, to pevně držte, a všeho, co vypadá zle, se vystříhejte.“

1. Tesalonickým 5:20-22

Jakmile se začne Boží působení ve tvém životě zvyšovat, Ďábel se to bude snažit napadat. Začne tě odrazovat skrze myšlenky nebo druhé lidi. Případně se tě bude snažit zdiskreditovat tím, že ti bude podsouvat své myšlenky, které, když nerozlišíš, že nejsou z Boha, tě odvedou z cesty. Budeš vypadat jako „úleťák“, a ne jako Kristus. Na druhou stranu, není se čeho bát. Pokud zůstáváš v Božím slově, vidíš, jak Duch svatý mluvil a jaké to neslo ovoce, takže díky tomu budeš jasně rozlišovat, co je z Boha a co ne. Pro všechny případy na konci knížky najdeš i biblické testy, jak rozsuzovat slova od Pána. Pokud zrovna nebudeš jasně schopen rozlišit, co je od Boha a co ne, vrať se zpátky do Božího slova a k poslušnosti jemu. Boží příkazy jsou naším vedením.

21 Dej důraz na Boha

Další z věcí, na kterou bych tě chtěl upozornit je, abys dával důraz na Boha, a ne na sebe. To ti pomůže snáze uchopit to, co Bůh po tobě chce. Co tím myslím? Dnes se dává často důraz na nás, na „naše pomazání“ a „naše obdarování“. Z mého pohledu je to ale poněkud zavádějící. V Bibli vidíme důrazy na *naplňování se Duchem*, na projevy *Ducha svatého*, na *jeho dary* a *jeho působení*:

„Jsou rozdíly v darech milosti, ale tentýž Duch; jsou rozdíly v službách, ale tentýž Pán; a jsou rozdíly v působení, ale tentýž Bůh, který působí všechno ve všech.“

1. Korintským 12:4-6

Jedná se o lehké posunutí těžiště. Nicméně to má dalekosáhlé následky. Při tomto myšlenkovém posunu se Bůh skrze nás může *projevovat*, jakkoli je mu vlastní, a může skrze nás *působit*, jak zrovna potřebuje (Filipským 2:13-14). Když myslíme na sebe a „své dary“ a „pomazání“, dáváme tím limity, když myslíme na Boha, žijeme bez limitů jako apoštol Pavel, který říkal, že byl pro „všechny vším, aby získal aspoň některé“ (1. Korintským 9:22). Jak říkal John G. Lake, klíč k úspěšné službě nebyl v tom, kým je. Ale v tom, že si vyvinul schopnost zapomenout na to, kým je. Začneme vidět, že nám nic není nemožné (Marek 9:22).

Uvědomme si, že když mluvíme o projevech (darech) Ducha svatého, nemyslíme tím přirozené talenty, nadání, moudrost nebo inteligenci. Takovéto talenty mají i lidé, kteří Boha neznají. Když mluvíme o projevech Ducha svatého, mluvíme tím o projevech Boha, který do nás přišel se vším, kým je.

22 Konsekvence tohoto posunu

Jak jsem již krátce zmínil, když se začneme *naplňovat* Duchem svatým a dávat průchod jeho *projevům* a *působení*, bude to mít dalekosáhlé důsledky. Jeden z nich je ten, že začneme být nepředvídatelní pro Ďábla, a tak začneme být více nebezpeční pro něj a více použitelní pro Boha. Dokud se držíme myšlení o *svém obdarování*, často nic neuděláme za hranice toho, v čem jsme dobří. Samozřejmě to pomáhá v organizovanosti času a vymezení toho, proč tu kdo jsme, což je důležité kvůli limitům našeho těla a lidské kapacity. Nicméně, pokud nás to vede k tomu, že nic navíc neuděláme, Ďábel nás zavře v naší ohradce, i když pracujeme pro Boha, a my si toho ani nevšimneme:

„... abychom nebyli oklamáni od Satana; vždyť jeho úmysly nám nejsou neznámy.“

2. Korintským 2:11

Navíc, pokud chceme zažívat vyslyšené modlitby, musíme vykročit z toho, kdy máme život pod kontrolou, k životu víry, kdy budeme plně spoléhat na Boha, že On *naplní naše potřeby*. Na druhou stranu, pokud se *naplňujeme Duchem* a děláme kroky, do kterých nás Duch svatý vede, začínáme vidět, že můžeme dělat řadu důležitých věcí. Snáze tedy něčím Ďábla zaskočíme, ale můžeme se snáze dostat k přepracování. Osvojil jsem si tedy myšlení, že když vidím tu přemíru věcí v Duchu, co se dá dělat a co se otvírá za možnosti, snažím se vyhodnotit, čím v daném čase přinesu nejvíce ovoce pro Boží království, co s největší pravděpodobností neudělá nikdo jiný, a v čem tedy já mohu udělat klíčový rozdíl.

23 Dynamika života

Náš život dostane úplně jinou *dynamiku*. Přestaneme se soustředit na svou pozici v církvi, ale začneme vidět, že Bůh nám dává jednotlivé *úkoly*. Tím se z našeho statického života stane *mise*. Všimněme si, že Mojžíšovi Bůh neříká: „Mojžíši, ty jsi takový prorok.“ Ale naopak mu dává úkol – „Jdi a vyveď můj lid z Egypta.“ Stejně tak to bylo s Abrahamem nebo s Jozuem. Když se naplňujeme Božím Duchem, stávají se z nás lidi *mise*. A když jsme v pohybu, vzniká Boží hnutí. Tak to měl i apoštol Pavel:

„Odtamtud odpluli do Antiochie, kde byli kdysi svěření Boží milosti k dílu, které nyní dokončili.“

Skutky 14:26

Apoštol Pavel s Barnabášem měli úkol, dílo trvajících dvě kapitoly knihy Skutků, a poté se přesunuli k dalším úkolům. Samozřejmě, úkol může být celoživotní nebo se může v průběhu času měnit nebo k němu můžeme dostávat dílčí podúkoly. Ale pokud přestaneme být zaměřeni na *Pána*, na své *proč* věci děláme, ztratíme drive a vytrácí se život z naší služby.

Navíc, pokud se soustředíme na Pána a své úkoly, a nikoliv na své pozice či „obdarování“, přestáváme soupeřit s druhými. Přestáváme se cítit ohroženi z toho, že někdo má „stejně obdarování“ jako my, ale začínáme vidět, že my máme nějaký úkol a on také. Můžeme se tedy navzájem podporovat a hledat průniky. Například v apoštolu Pavlovi Bůh *působil* apoštolství pro pohany a v apoštolu Petrovi pro Židy. Z našeho pohledu měli „stejně obdarování“ nebo spíše službu či povolání, ale jejich úkol byl jiný.

24 Identita

Toto všechno se ale nakonec začíná dotýkat naší *identity*. Co je ale naší identitou? Opravdu se vidíme jako *Boží děti*, nebo spíše jako *pastor*, *chválič*, *byznysmen* nebo *vedoucí besídky*? Možná se to zdá jako triviální otázka, ale jednou jsem se bavil s pastorem, který dal výpověď v církvi. Když odcházel, tak se ho ptali: „No, a kdo budeš teď? Nikdo?“ To, že se identifikujeme s tím, *co děláme*, a ne s tím, *kým jsme*, je častý nešvar. Pavel to viděl následovně:

„Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu [všetchno] nové. A to všechno je z Boha...“

2. Korintským 5:17-18a

Ve mně, jakožto v novém stvoření, je *vše nové*. A jak poznám, co to je, respektive kým jsem? Když poznávám Boha. Protože „to všechno je z Boha“. Kde je moje identita? V Bohu. Co je mi nemožné? Nic, protože Bohu nic není nemožné. K čemu si mě může Bůh použít? K čemukoliv, protože On dokáže všechno i skrze mě. Když máme svou identitu v Bohu, když se identifikujeme s ním nebo s Kristem, necítíme se ohroženě, naopak se radujeme, když někdo vstupuje do Božího díla, protože my se můžeme soustředit na jiné věci. Práce na Božím díle je dost. Neidentifikujeme se ani se svým povoláním ani s pozicí v církvi. Přestáváme se vidět jako pastor nebo chválič, ale začínáme se vnímat jako *Boží synové*, kteří slouží jako pastoři nebo chválič. Boží působení se v našem životě může měnit v čase a místě. Potřebujeme pastory a chválič? Určitě ano. Ale hlavně potřebujeme lidi se zdravou identitou. Proto se identifikujeme s Kristem, ne s pozicí.

25 Zodpovědnost

Nadto si začneme uvědomovat zodpovědnost, kterou máme. Často jsem slyšel, že Bůh je Bohem mnoha šancí, a když něco prošvihneš, On tě neztratí a dá ti šanci znovu. Je to pravda. Nicméně, pokud nebudeme vstupovat do věcí, které nám Bůh ukazuje, bude to mít následky pro další lidi. Budeme mít spoluzodpovědnost například za to, že trpí. Například Eliáš dostal tři úkoly:

„Hospodin mu řekl: ‚Jdi, vrať se svou cestou do damašské pustiny. A až tam přijdeš, pomaz Chazaela za krále nad Aramem, Jehúa, syna Nimšího, pomaz za krále nad Izraelem a Elišu, syna Šáfatova z Ábelmechóly, pomaz za proroka místo sebe.‘“

1. Královská 19:15-16

Pravda je, že Eliáš byl vzat do nebe v ohnivém voze, takže měl s Bohem opravdu dobrý vztah (2. Královská 2:11). Nicméně z vyjmenovaných úkolů splnil jen ten třetí a kvůli tomu Izrael trpěl pod mocí Jezábel další roky, možná i desítky let. Ano, Kristus nás miluje a odpustí nám, ale potřebujeme dospět. Uvědomme si, že skrze Krista máme krevní smlouvu s Bohem. Jsme mu zavázáni. Když my ho žádáme, On slyší a jedná (Filipským 4:19). Když ale On mluví a žádá – a to ať skrze Boží slovo, nebo skrze Boží hlas, i my jsme povinni jednat. Slyšet od Boha je tedy veliká výsada, přináší to ale také velikou zodpovědnost. Na tomto světě nehrajeme hru na slyšení Božího hlasu, jde tu o věčnost lidí, kteří jinak půjdou do zatracení. Mějme tedy při čtení následujících kapitol na vědomí, do čeho se pouštíme. Jedna věc je, že uvidíme Boha v akci, druhá věc je, že už nebude cesty zpět.

Část II

Jazyky

1 Výmysl století?

A teď již k jazykům. Někteří lidé poukazují na to, že jazyky jsou fenoménem, který se vyskytuje až od roku 1900 v „letničním hnutí“. A protože se podle nich jedná o historicky nepodloženou „novinku“, tvrdí dokonce, že toto hnutí je z Ďábla. To byl například i závěr Berlínské deklarace z roku 1909, která byla oficiálně odvolána až o 100 let později (2009).

Nicméně nejedná se spíše o to, že Bůh postupně připomíná církvi *pravdy*, které se v historii vytratily? Martin Luther přišel se spasením z milosti na začátku 16. století – a ne proto, že by to byla „novinka“, ale protože se tato pravda vytratila. Po něm baptisté začali *zdůrazňovat* křest ve vodě. Počátkem 18. století Moravští bratři rozběhli mohutnou vlnu celostvětové misie a ovlivnili i Johna Wesleyho, zakladatele metodismu, který dával důraz na to, že spasení *je* pro každého, nejen pro předurčené.

Dorothea Trudel a John Alexander Dowie pak ve velkém začali obnovovat službu uzdravení v církvi a po nich přišli právě letniční. Charles Parhem se skupinou lidí v Tulse v USA se několik týdnů postili a studovali Bibli za účelem pochopení křtu Duchem svatým a Pán jim to, že je modlitba v jazycích průvodním projevem křtu Duchem svatým, nezávisle na sobě ukazoval. Pak byli i jeden po druhém v Duchu křtěni. Inu, jak je napsáno, letniční zkušenost je pro úplně každého, kdo přijme Pána:

„Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem, kteří jsou daleko a které si povolá Pán, náš Bůh.“

Skutky 2:39

2 Slyšet Boží hlas

Netvrdím, že nejsme schopni slyšet Boha bez modlitby v jazycích. Ježíš sám říká, že jeho ovce „slyší jeho hlas“ (Jan 10:4-5). Nicméně u lidí, kteří se pravidelně modlí v jazycích, vídám, že tím, jak pravidelně rozněcují Ducha svatého, Bůh k nim mluví velmi často, takřka denně. Je to, jako když se místo kapek vody z kapajícího kohoutku uvolní celé proudy vod. Náš život s Bohem se dostane do úplně jiné dimenze. Ve spojení s křtem Duchem svatým a modlitbou v jazycích Petr vypichuje totiž tyto verše:

„Tito lidé nejsou opilí, jak se domníváte. (...) Ale toto je to, co je řečeno skrze proroka [Jóela]: ‚I stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vyleji ze svého Ducha na každé tělo; vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši mladíci budou vídat vidění a vaši starci budou mívát sny. I na své otroky a na své otrokyně [v oněch dnech] vyleji ze svého Ducha, [a budou prorokovat].‘“

Skutky 2:15a.16-18

Ne že by se tyto věci dříve neděly – lidé měli sny, vidění, prorokovali i ve Staré smlouvě. Ale v Nové smlouvě se vše *zintenzivnilo*. S Abrahamem Bůh mluvil párkrát za život *externě*. S Mojžíšem a Izraelci pak *tváří v tvář* či ze stanu setkávání. Ale nyní chce mluvit *v nás* a skrze nás! Tak ho nechme! Nežijme stále na úrovni Staré smlouvy, ale raději se modleme v jazycích a nechme ho *působit* v nás i přes nás. Křest totiž znamená *ponoření*. Když jsme ponořeni do vody a díváme se okolo, vidíme *jako pod vodou*. Když jsme ponořeni do Ducha, nedivme se, že vidíme *v Duchu* – máme sny, vidění či prorokujeme.

3 Dokud je zde církev

Nebuďme na omylu, Dábel nikdy nic nedokáže vymyslet, on není kreativní, on je jen *zloděj* (Jan 10:10). Pokud máme obavu, že duchovní projevy nejsou z Boha, chápou. Některé podivnosti opravdu nejsou. Ale pokud jsou *nepravé* duchovní projevy, musí být i ty pravé. Navíc Pavel situaci jasně vysvětluje, že Bůh ustanovil jazyky v církvi, nikoliv jen u apoštolů nebo v prvním století. To znamená, že dokud zde bude *církev*, budou zde jazyky:

„Vy jste tělo Kristovo a jednotlivě jste jeho údy. A v církvi Bůh ustanovil nejprve apoštolů, za druhé proroky, za třetí učitele, potom projevy moci, potom dary uzdravování, pomoci, vedení, druhy jazyků.“

1. Korintským 12:27

Modlitba v jazycích se objevovala napříč historií. Mluvili v nich křesťané v prvních stoletích, ale například i Valdenští nebo Moravští bratři (Jeffreys, 2010). A máme i dnes církev? Já věřím, že ano. Dokud tedy máme církev, máme i druhy jazyků. O tomto verši jsem slyšel i drsnější vysvětlení, a to následující: „Můžeme říci, že máme církev, pokud v ní nemáme druhy jazyků?“

Navíc Letnice, kdy mluvení v jazycích bylo viděno v Bibli nejdříve, jsou popisovány jako *vrchol a závěr* Ježíšovy služby zde na zemi. Ježíš zemřel a vstal, ale po našem očistění se posadil po pravici Otce a „vylil to, co vy nyní vidíte i slyšíte“ (Skutky 2:33b). A nyní se za nás v nebi přimlouvá (Jan 7:25). Ducha svatého a jazyky v první církvi nepotírali ani nenegovali. Naopak se za ně *nestyděli* a tyto skutečnosti lidem rádi vysvětlovali.

4 Nejmenší z darů

Chtěl bych se tímto vymezit vůči tvrzení, že „Dar jazyků je nejmenší z darů“. Jsem rád, že jsem toto tvrzení slyšel až v době, kdy jsem v jazycích již plynule mluvil a viděl jsem jejich velké ovoce na svém životě. Toto tvrzení je v úplném kontrastu s tím, co Boží slovo učí o modlitbě v jazycích. Podívejme se například na apoštola Pavla:

„Chci, abyste všichni mluvili jazyky, avšak ještě více, abyste prorokovali.“

1. Korintským 14:5a

Pavel chce, aby *všichni* mluvili jazyky a aby *všichni* prorokovali. Kromě toho Pavel explicitně zmiňuje, že je *vděčný* za to, že mluví jazyky (1. Korintským 14:18). Navíc, proč právě jazyky, výklad jazyků a proroctví jsou jedinými duchovními projevy, kterým je věnována celá kapitola? Když chceme vědět něco o uzdravování nebo slovech poznání a slovech moudrosti, musíme zkoumat, jak v těchto projevech plynuli proroci nebo Pán Ježíš a apoštolové. Když chceme ale něco vědět o jazycích a proroctví, máme velmi bohatý teoretický základ, popsáný v 1. Korintským 14. kapitole. Proč by se tomu ale Pavel věnoval, když by jazyky byly tak bezvýznamné, až skoro zbytečné? Nevysvětluje to spíše proto, že je tento dar úplně zásadní a klíčový a chce, aby v něm všichni fungovali? Podle mých zkušeností a fungování je pravda spíše to druhé. Pravidelná modlitba v jazycích nám všem totiž dočista otvírá dveře ke všem ostatním darům Ducha. A myslím, že modlitba v jazycích je jeden z „větších“ skutků, které děláme (Jan 14:12).

5 Každý mluvil

Když už vidíme, že jazyky jsou relevantní i pro dnešní dobu, a vidíme, že jsou velmi zásadním projevem Ducha v našich životech, přikročme k následující otázce. Jsou jazyky pro každého? Na tuto otázku existují jen dvě možné odpovědi – ano, nebo ne. Je zde několik veršů, které podporují první tvrzení. Vezměme například Letnice, kde 120 ze 120 přítomných začalo mluvit v *jiných*, lidských jazycích:

„Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“

Skutky 2:4

Podobně se to stalo i v Efezu, kam přišel Pavel, 12 mužů začalo mluvit jazyky a prorokovat. O jazycích pro každého mluvil například i sám Pán Ježíš:

„Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn. Kdo neuvěří, bude odsouzen. Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou vyhánět démony, budou mluvit [novými] jazyky...“

Marek 16:16-17

A zde použité slovo *nové*, řecky *kainos*, znamená *bezprecedentní, nového druhu, neslýchané*. Bible tyto jazyky popisuje jako jiné lidské, ale evidentně mohou být i úplně jiné. Pavel a Izajáš říkají, že je to *Bohem* ustanovaný prostředek komunikace (Izajáš 28:11, 1. Korintským 14:17). A Petr vysvětluje davům, že toto zaslíbení je pro každého, koho Pán povolá (Skutky 2:38-39). Věřím tedy, že křest Duchem a jazyky jsou i pro tebe.

6 Jazyky pro každého?

Je tedy zajímavé, že i když v první církvi bylo jednoznačné, že jazyky byly pro každého věřícího, dnes lidé pochybují. Patrně za to mohou dvě pasáže z prvního listu Korintským, kde Pavel píše:

„Každý ovšem dostává projev Ducha ke společnému užitku: jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, jinému od téhož Ducha slovo poznání...“

1. Korintským 12:7-8

„Mají všichni dary uzdravování? Mluví snad všichni jazyky? Vykládají snad všichni? Horlete po těch nejlepších darech. Ukážu vám však ještě mnohem vyšší cestu...“

1. Korintským 12:30-31

První pasáž mluví o tom, že Duch *dává* projevy a že Duch uděluje, jak sám *chce*. Nicméně uvědomme si, že Pavel píše o *církevním shromáždění*. Takže opravdu, jeden přinese uzdravení, druhý výklad, třetí slovo poznání. Na jiném shromáždění ale každý může přinést *cokoliv* jiného z daného výčtu.

Podobně je na tom druhá zmíněná pasáž. Klade důraz na to, abychom horlili po *vyšších darech* a po lásce, skrze kterou všechny Boží projevy fungují nejlépe. Daná pasáž neříká, že jazyky nejsou pro každého. Na položenou otázku mohu stejně legitimně odpovědět ano i ne. Navíc na shromáždění mohou být přítomni nově obrácení, nebo dokonce nevěřící lidé, a u těch byste dokonce ani nechtěli, aby jazyky mluvili. Takže klidně odpovíme „Ne.“ Zároveň jazyky stále jsou pro každého. Pán by nám nedával rozkaz mluvit jazyky, pokud bychom ho nemohli splnit (Judův 1:20).

7 Jako i my na počátku

Na druhou stranu, pokud jazyky ještě nemluvíte, nechci, abyste se cítili zle. Naopak ve vás chci vzbudit touhu chtít více a nenechat se ochuzovat. Mám rád verš z knihy Skutků, kde Petr komentuje vylití Ducha svatého na pohany. Říká:

„Když jsem začal mluvit, padl na ně Duch Svatý, jako i na nás na počátku.“

Skutky 11:15

Pro Petra to byla tak silná věc, že ji zmínil i na sjezdu církve v Jeruzalémě:

„A Bůh, jenž zná lidská srdce, jim vydal svědectví, když jim dal Ducha Svatého tak jako i nám.“

Skutky 15:8

Říká zde, že jim dal stejný dar jako *nám*. Petr byl velký rovnostář, v listech říká, že nám byla dána i *stejná víra* jako jemu (2. Petrův 1:1). Nechci tedy pro sebe ani pro vás nic méně, než dostali apoštolové – a oni jazyky mluvili, uzdravovali a křísili mrtvé. To je touha Božího srdce a Petr to věděl. Pokud nejsme znovuzrozeni, obraťme se k Ježíši a přijměme ho jako Pána. Pokud nejsme pokřtěni Duchem, požádejme Boha a On nám svého Ducha dá (Lukáš 11:13). On je tím darem Božím. V něm jsou ukryty všechny dary Boží, které jsou vlastně „jen“ jeho projevy. Nespokojme se s ničím menším než s tím, co čteme v Bibli. Nechme Božího Ducha mluvit skrze našeho ducha!

8 Kultura Nebe

Dokud neovládáme jazyk národa nebo společnosti, je zřejmé, že jsme v dané zemi cizinci, i když na jejím území již nějakou dobu žijeme. Toto Pavel vztahuje i na modlitbu v jazycích.

„Jestliže neznám význam jazyka, budu cizincem pro toho, kdo mluví, a ten, kdo mluví, bude cizincem pro mne.“

1. Korintským 14:11

Jsmo duchovní bytosti a potřebujeme se pohybovat v duchovním světě. Jak se můžeme v duchovním světě úspěšně pohybovat, pokud nemluvíme jeho jazykem? Pokud nemluvíme jazyky duchovního světa, nebudeme v něm stále jako cizinci? A nebudeme bez používání Božích jazyků pak náchylní k zneužití, okradení nebo svedení?

Bůh je duch a potřebujeme s ním také komunikovat v duchu (1. Korintským 14:2). A právě proto jsou jazyky naším komunikačním *mostem* k Bohu i do duchovního světa. Díky nim nám Bůh dává své vedení i ujištění a duchovní svět se nám odhaluje a začínáme rozumět jeho realitě. Pokud chceme zažít probuzení nás samotných i společnosti, jazyky jsou pro to klíčovým nástrojem.

Bohužel v církvi často chybí výklad jazyků, takže tuto pasáž někteří používají proto, aby se jazyky, kterým ostatní nerozumí, nepoužívaly. Bible popisuje *jiné jazyky* jako jiné lidské jazyky, ale jsou i případy, kdy mluví o andělských jazycích, o jazycích pro duchovní boj i o jazycích, kterým *nikdo* nerozumí (Skutky 2:4, 1. Korintským 13:1, Efezským 6:13-18, 1. Korintským 14:2).

9 Začni mluvit

A jak začít mluvit? V knize Skutků najdeme několik případů, jak lidé začali mluvit v jazycích. Tento fenomén byl spojen se křtem Duchem svatým a s tím, že lidé jednoduše *začali mluvit v jazycích*, nebo někdo jiný na ně položil ruce, přišel na ně Duch svatý a oni *začali mluvit*. Přijít, řecky *erchomai* znamená *přejít z místa na místo*, takže když na někoho pokládáte ruce, Duch svatý na něj přejde. Nicméně úplně klíčové je *začít mluvit*. Většinou se modlitba v jazycích začne projevovat tak, že nám při křtu Duchem, plném ponoření do něj, začínají v mysli naskakovat hlásky a my tyto hlásky a slabiky začneme říkat. My začneme mluvit a Duch svatý nám dá slova. Je to tak nádherné!

„Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“

Skutky 2:4

Apoštolové to udělali, i když nevěděli, co je čeká, neměli precedens. My ho už máme. Potřebujeme *začít mluvit* a Duch svatý nám dá, *co promlouvat*. Musíme otevřít pusu a *začít mluvit*. Jde to za naše hranice a kontrolu. Někdo jiný než my – Bůh sám – začne používat naše ústa a bude promlouvat. Není to z nás, z naší mysli, ale je to z oblasti ducha. Není to něco, co dokážeme vymyslet. Je dokonce vědecky prokázané, že při modlitbě v jazycích se nezapojují v mozku centra pro tvorbu řeči (Brocovo a Wernickeovo centrum), ale limbický systém, který s tvorbou řeči nesouvisí. Ten je aktivní například, když někdo na nás vybařne a my vykřikneme. Je to centrum mozku, které myslí nemáme pod kontrolou.

10 Mluví s tebou Bůh?

Začít mluvit v jiných jazycích je totiž klíčová věc pro slyšení Božího hlasu na pravidelné bázi. Modlitba, řecky *proseuchó* nemá být totiž monologem, ale dialogem. Poměrně často ale narážím na lidi, kteří se trápí tím, že s nimi Bůh nemluví. Mám pro ně otázku – „Modlíte se pravidelně v jazycích?“ Odpověď bývá, že nemodlí. Povzbudím je, ať začnou. Bible totiž říká, že Bůh k nám bude mluvit skrze jazyky. I proto bychom o ně měli usilovat.

„V Zákoně je napsáno: ‚Jinými jazyky a rty cizinců budu mluvit k tomuto lidu, ale ani tak mě nebudou poslouchat,‘ praví Pán.“

1. Korintským 14:21

Vidíme to všichni? Pán říká, že skrze jazyky „bude mluvit“. Pokud se nemodlíme jazyky nebo se jimi ani nechceme modlit, a přitom chceme, aby k nám Pán mluvil, je to podobné, jako když chceme na nádraží vyzvednout někoho, kdo už dávno přijel k nám domů. Pokud nám někdo řekne: „Budu tě čekat před domem,“ není vhodné ho čekat někde jinde. Navíc Pavel se odkazuje na Zákon, a proto toto zaslíbení najdeme již ve Staré Smlouvě:

„Ano, žvatlavou řečí a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu.“

Izajáš 28:11

A co Bůh zaslíbil, to plní. Samozřejmě k nám Bůh může mluvit i jinými způsoby, je to Bůh, ale u žádného jiného způsobu nemáme *zaslíbeno*, že jej Bůh bude používat. Za to u jazyků ano. Co jsem se začal modlit v jazycích pravidelně, Boží komunikace ke mně se zintenzivnila z měsíců a let na dny a hodiny.

11 Žvatlavou řečí

Znám lidi a věřím, že vy také, kteří znehodnocují svoje modlitby v jazycích tvrzením, že se jedná jen o jednu nebo dvě slabiky. To je ale velká škoda! Pán Bůh skrze Izajáše ukazuje, že právě tak modlitba v jazycích začíná:

„Ano, žvatlavou řečí a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu.“

Izajáš 28:11

Tato nádherná pasáž nám odhaluje, jak modlitba v jazycích vypadá – jako žvatlavá řeč nebo cizí jazyk. To potřebujeme uchopit. Žvatlavá, z hebrejského *laeg*, znamená *koktavá*, *zesměšňovací*, *zadrhávající* se řeč. Náš duchovní jazyk často začíná stejně, jako náš přirozený jazyk – jako slabiky a neidentifikovatelné zvuky. Zároveň s jeho používáním se rozvíjí a vzniká z toho opravdu *cizí jazyk* se syntaxí, různými formami, důrazy a využitími. Nicméně nepohrdejme pozvolnými začátky, ale chtějme se rozvinout. Samozřejmě, pokud se někdo modlí plynule od začátku, je to dobře a není třeba ho brzdit.

Například jeden z mých kamarádů, který se modlil „pouze“ jednu slabikou v jazycích, říkal, že jednou večer ho přepadávaly zlé myšlenky. Když se modlil, odešlo to, když přestal, opět se to vrátilo. Poté, co se to několikrát opakovalo, se začal modlit v jazycích svoji jednu slabiku a všechny myšlenky odešly, nevrátily se a on v klidu usnul.

Zároveň slovíčko *řeč* je v originále *saphah* a znamená *rty* nebo *hráz*. Je tedy na nás, zda necháme proudy živé vody ve formě jazyků téci, nebo zda je zahradíme.

12 Moudrost moudrých

Dobrá otázka ale je, proč si Bůh zvolil jazyky. Jednu věc jsme již zmínili. Jazyky přináší kulturu a pomáhají nám se v (duchovním) světě pohybovat a být citliví na Ducha svatého. Na druhou stranu nám jazyky na první pohled nemusí dávat smysl. Mluvit v jazycích je zvláštní, nikdo jim nerozumí (nebo se nám to aspoň tak zdá), a ještě se u toho někdy cítíme divně. Nicméně důvod, proč si Bůh vyvolil jazyky, je právě patrně ten, že se musíme pokorit a akceptovat, že Boží moudrost přesahuje naši moudrost:

„Je napsáno: ‚Zahubím moudrost moudrých a rozumnost rozumných zavrhnou. Neboť co je u Boha bláznivé, to je moudřejší než lidé, a co je u Boha slabé, to je silnější než lidé.‘“

1. Korintským 1:19.25

Čím více k tématu jazyků přistupujeme, čím chytřejší jsme ve vlastních očích a čím více intelektuálně nad věcmi rozumujeme a chceme nad nimi mít kontrolu, tím větší máme problém jazyky uchopit, přijmout a nechat je plynout skrze náš život. Mluvení v jazycích jde totiž za naši kontrolu, za naše hranice. Používání modlitby v jazycích je o důvěře Bohu, o pokoře a poddání se jemu. Navíc Pavel jasně vyučuje, že *každý jazyk má význam* (1. Korintským 14:10). Pokud má každý jazyk význam, vždy něco následuje. Řeč totiž byla primárně stvořena k *tvoření* (Bůh stvořil svět slovem) a je také používána ke komunikaci. Při mluvení v jazycích tedy *vždy* něco tvoříme v duchovním a potažmo fyzickém světě nebo něco komunikujeme do duchovního a fyzického světa.

13 Jazyky jsou znamením

A právě to, že jazyky jsou jevem, nad kterým mnoha lidem zůstává „rozum stát“, je jednou z jejich základních funkcí. Jazyky jsou totiž znamením. A to ne nutně pro nás osobně, pro nás je naším utvrzením naše víra, nýbrž jazyky jsou důležité pro lidi okolo:

„Tato znamením budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou vyhánět démony, budou mluvit [novými] jazyky...“

Marek 16:17

Nové jazyky jsou znamením, které má nás věřící provázet. Slovo *mají* je vyjádřeno tím nejsilnějším možným důrazem, znamená to, že nás *opravdu* budou provázet. Znamením byly jazyky i na Letnice (Skutky 2:1-13), Petr díky modlitbě v jazycích rozpoznal, že lidé v Korneliově domě bezesporu přijali křest Duchem a Boží milost (při dedukci používá slovo *neboť*, Skutky 10:44-48). Pro nás osobně by měla být dostatečným znamením o našem znovuzrození naše víra (Židům 11:1-2). Jazyky jsou ale klíčovým znamením pro lidi okolo nás, jak píše apoštol Pavel:

„Jazyky nejsou tedy znamením pro věřící, nýbrž pro nevěřící, pro roctví však není pro nevěřící, nýbrž pro věřící.“

1. Korintským 14:22

Lidé v našem okolí jazyky někdy nechápou, jindy se tomu smějí, ale znamením jsou to, co toto pokolení hledá (Lukáš 11:29). Proto je velmi důležité jimi mluvit, nestydět se za ně, ale raději je vysvětlit (Skutky 2:32-33).

14 Druhy jazyků

Navíc Bible nepopisuje „dar jazyka“, ale „druhy jazyků“:

„Každému je dáván projev Ducha ke společnému prospěchu. (...) jinému působení mocných činů, jinému proroctví, jinému rozlišování duchů, dalšímu druhu jazyků, jinému pak výklad jazyků.“

1. Korintským 12:7.10

Pokud se v modlitbě v jazycích rozvíjíme, uvidíme, že nám nebyl dán jen „jeden jazyk“, ale že jich je více. A to jak jazyků, tak jejich využití. Počet jazyků, kterými můžeme mluvit, je neomezený. Nastěhoval se do nás Bůh, který mluví všemi jazyky, které existují. Se způsoby využití jazyků je to podobné, jako když se učíme cizí jazyk. Nejprve se naučíme základní věty, ale když se do studia ponoříme, učíme se minulé časy, budoucí, podmínovací věty, rozkazovací způsoby, a pokud se chceme opravdu domluvit, musíme danému jazyku věnovat hodiny denně. Zároveň se v daném jazyce musíme i udržovat, jinak zapomínáme, co jsme se naučili.

Zároveň je důležité si uvědomit, že každý jazyk i každá jeho funkce je *ke společnému prospěchu*. Pokud tedy v nějakém jazyce a využití neplyneme, ochuzujeme nejen sebe, ale i církev. Jsme totiž jedno tělo a jsme navzájem provázáni. My si nyní několik druhů jazyků a jejich funkcí projdeme. Některé jazyky jsou spíše pro osobní užití, některé pro veřejné. Když se budeme pravidelně modlit v jazycích, zjistíme, že se nám mění jejich intenzita, tón i slova. Někdy potřebujeme věci probojovat, jindy Boha chválíme, jindy se modlíme jen tak. Potřebujeme se naučit pracovat s každým jedním nástrojem, který máme k dispozici.

15 Evangelizace

Prvním projeveným druhem jazyků v Božím slově byly jazyky pro evangelizaci. Tento projev byl zaznamenán hned na Letnice:

„A když se ozval ten zvuk, sešlo se mnoho lidí a byli zmateni, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. [Všichni] byli ohromeni a udiveně říkali: ‚Hle, což nejsou všichni ti, kteří tu mluví, Galilejci? Jak to, že každý z nás slyší svůj vlastní jazyk, ve kterém jsme se narodili? Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a oblastí Libye u Kyrény a návštěvníci z Říma, Židé i proselyté, Kréťané a Arabové: všichni je slyšíme mluvit našimi jazyky veliké věci Boží.‘ Všichni z toho byli ohromeni a zmateni a jeden druhému říkali: ‚Co to má znamenat?‘“

Skutky 2:6-12

S tímto měli zkušenosti například Moravští bratři. Před misíí do Japonska měli šest týdnů trvajících modlitebních setkání, po kterém zúčastnění začali plyně mluvit japonsky. Carrie Judd Montgomeryová dokonce vedla rozhovory celé hodiny v jazycích, které neznala (Johnson & Miskov, 2016). Další Boží muž, John G. Lake, jednou toužil sdílet evangelium skupince Italů na vlakovém nádraží a trápil se, že je nedokáže oslovit. Najednou začal vnímat Ducha, jak ho k nim vede, a začal u toho mluvit v jazycích. Nakonec je asi 45 minut evangelizoval v italštině. Jindy na své misii v Africe, když viděl množství kmenů a nářečí, si uvedomil, že Bůh má plán, jak přinést evangelium Africe i celému světu rychle – myslel tím právě na mluvení v jazycích (Liardon, 1999).

16 Andělské jazyky

I v počátcích letničního hnutí zkraje dvacátého století byl kladen velký důraz na jazyky a jejich použití při evangelizaci. Když se fenomén jazyků začal projevovat, přišli odborníci z vlády a studovali tento jev. Zjistili, že jazyky opravdu mají skladbu věty. Poté tedy, když někdo začal mluvit v jazycích, zjišťovalo se, jakým jazykem mluví, a pak byl poslán s jednosměrným lístkem na misii. Pokud někdo nebyl ochotný sloužit jako misionář, ani se za něj v počátcích letničního hnutí za křest Duchem svatým s modlitbou v jazycích nemodlili. To však po několika letech vedlo k tomu, že hnutí začalo upadat, protože některé jazyky nedokázali identifikovat (Liardon, 2000). To se změnilo až v momentu, kdy přišli s dalším zásadním zjevením, a to s tím, že jazyky nemusí být nutně lidské, ale i andělské:

„Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, a lásku bych neměl, jsem jako dunící kov nebo zvučící činel.“

1. Korintským 13:1

Toto zjevení znovurozběhlo letniční hnutí a rozšířilo nám obzory. Je totiž možné, že jazykem, kterým mluvíme, se nikde po světě nemluví. Nicméně v důsledku toho možná přestáváme řešit, jestli zrovna naše jazyky nejsou určeny pro evangelizaci, a nehledáme, do jaké země nás Bůh chce poslat, a tím mjíme své životní poslání. Nechci samozřejmě nikoho nikam tlačit, ale dokud nebudeme naplňovat své poslání, budeme vnitřně nespokojeni. Je načase jej hledat.

17 Rozumí Ďábel jazykům?

Diskuze o druzích jazyků logicky vede k tomu, zdali i Ďábel rozumí jazykům. Odpověď je poněkud šalomounská – jak kterým. Je to logické. Ďábel patrně rozumí lidským jazykům, protože je zde od stvoření světa. Vzhledem k tomu, že je padlým andělem, bude asi rozumět i jazykům andělským. Opravdu ale Ďábel rozumí všemu, co my si v skrytu s Bohem povídáme? Odpověď dává ještě jeden Pavlův verš, který vše uvádí na pravou míru:

„Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu; nikdo mu nerozumí, duchem mluví tajemství.“

1. Korintským 14:2

Tento verš mluví o jazycích, kterým *nikdo nerozumí*. Takže se nemusíme bát, že nám Ďábel rozumí, když se modlíme. Navíc tímto veršem můžeme umlčet kritiky, kteří poukazují na to, že v první církvi se jazyky používaly pro evangelizaci jako ve Skutcích ve druhé kapitole, ne jako „nesrozumitelné žvatlání“. Tento pohled je ale velmi úzkoprsý a ukazuje na neznalost problematiky jazyků. První církve evidentně měla zkušenosti s různými *druhy* jazyků. Měla zkušenosti s jazyky pro evangelizaci a zároveň se jim dělo, že některým jazykům *nikdo* nerozuměl. Navíc se ani nemusíme bát mluvit Boží pravdy rovnou do celého duchovního světa, a to ani v jazycích nebo v češtině. Nebáli se toho ani lidé ve Staré smlouvě, jako žalmista David (Žalm 148:1-14).

18 Mluv k sobě a k Bohu

Co se vlastně děje, když se modlíme v jazycích, kterým nerozumíme my ani naše okolí? Pojdme zpátky do 1. Korintským:

„Neboť kdo mluví jazykem, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu; nikdo mu nerozumí, duchem mluví tajemství.“

1. Korintským 14:2

a dále:

„Mluvili někdo jazykem, ať mluví dva nebo nejvýše tři, a to jeden po druhém, a jeden ať vykládá. A jestliže tam není vykladač, ať ve shromáždění mlčí; ať mluví k sobě a k Bohu.“

1. Korintským 14:27-28

I když jazykům nerozumíme, dějí se skrze ně minimálně dvě věci. Mluvíme *k sobě* a mluvíme *k Bohu*. Je to rychlá oboustranná komunikace na úrovni duch-duch. Bůh je duch a mluví k našemu duchu a naopak. Již žalmista David mluví k sobě a nabádá svou duši, ať „dobrořečí Hospodinu a připomíná si, co vše vykonal“. Žalmy jsou také plné toho, jak lidé mluví k Bohu a obdivují jeho velikost, vznešenost a nádheru. A skrze modlitbu v jazycích – i když jí nerozumíme – se dějí právě tyto dvě povznášející věci. Upevňujeme sebe v Pánu a zaměřujeme se na jeho velebnost (Skutky 10:45-46). My jsme totiž narozeni z Boha a máme stejnou DNA, jakou má Bůh (2. Korintským 5:17-18). Když tedy obdivujeme Boha, budujeme tím i sami sebe.

19 Jazyky pro osobní budování

Jak jsme již zmínili, jednou z funkcí jazyků je, že jazyky budují.

„Kdo mluví jazykem, buduje sám sebe...“

1. Korintským 14:4a

V řečtině je pro *budování* použit výraz *oikodomeó*, který znamená *postavit dům, vztyčit budovu, postavit od základu, přestavět, nebo založit*. Myslím, že paralela se stavěním domu je opravdu ideální. Když začneme žít s Bohem, On nás od začátku přestaví, vybuduje, abychom opravdu byli jeho chrámem, ve kterém se mu bude dobře bydlet. Pokud nevíme, jak se Bohu přizpůsobit, aby mu vše vyhovovalo, nevádí, stačí se sytit Božím slovem a modlit se v jazycích. Už jen samotná modlitba v jazycích nás totiž buduje. Nemusíme jim rozumět ani je nemusíme vykládat. Když se modlíme v jazycích, opravdu to často vypadá jako žvatlání. Izajáš to popisuje následovně:

„Vždyť říká: Pokyn za pokynem, pokyn za pokynem, míru k míře, míru k míře, trochu sem, trochu tam. Ano, žvatlavou řečí a cizím jazykem bude mluvit k tomuto lidu.“

Izajáš 28:10-11

Ale to, co někdy zní jako nesourodé žvatlání, je ve skutečnosti budování – chvíli budujeme tady a potom zase támhle, vrstvu za vrstvou, cihlu po cihle. Těm, kdo toto přijímají a praktikují, je to mocí Boží, těm, kdo tomu nerozumí, je to bláznovstvím.

20 Ovoce budování

I proto si myslím, že Pavel psal Korintanům, že nechce, aby byli v nevědomosti (řecky *agnoeó*) ohledně duchovních věcí:

„Co se týká duchovních projevů, bratři, nechci, abyste byli v nevědomosti. (...) Jsou rozdíly v darech milosti, ale tentýž Duch...“

1. Korintským 12:1.4

Za svůj duchovní rozvoj jsme si totiž z tohoto pohledu zodpovědní sami, ale pokud jazykům a jejich funkcím a významu nerozumíme, je možné, že to mineme. Jak říká Izajáš, i když Bůh bude mluvit jinými jazyky, lidé nebudou poslouchat (Izajáš 28:13).

Během modlitby v jazycích mluvíme k sobě a k Bohu, a to nás buduje. Je důležité se budovat, abychom mohli budovat druhé. Pokud chceme být duchovně silní, nestačí si jen něco mumlat v jazycích. Je třeba mluvit pěkně nahlas, rázně a zapojit do modlitby celé tělo. Takový styl modlitby v jazycích má pro naši pevnost a bdělost v Duchu i v těle mnohem větší efekt.

Kromě proměny charakteru vidím i jiné ovoce budování. Například, než jsem se začal intenzivně modlit v jazycích, byl jsem náchylný k rychlému přejímání pohledů druhých lidí. Nyní jsem si mnohem jistější tím, co mi Bůh říká, a snáze se dokážu obhájit a postavit se opozici. Druhým příkladem duchovního zbudování může být, že si reálně uvědomíme, kdo určuje dění v naší zemi – jsou to duchovně silní lidé, akorát v jiném duchu. Myslím, že se to děje, protože křesťané málo praktikují modlitbu v jazycích. Když ji začneme praktikovat pravidelně, posílíme se na vnitřním člověku a směr naší společnosti začneme udávat my.

21 Chvála a uctívání I

Dalším druhem jazyků jsou jazyky pro chválu a uctívání. Boha chválíme za to, co dělá a co udělal. Uctíváme ho za to, kým je. Potřebujeme Boha neustále chváli a uctívat, abychom zůstávali ve vědomí toho, kým je On, a ne ve vědomí svých slabostí a okolností. Díky chvále a uctívání jsme si Boha a jeho přítomnosti více vědomi, i když On je pořád s námi (Žalm 139:7-8, Matouš 28:20). V první církvi, když byli lidé křtěni Duchem a začínali mluvit v jazycích, jedním z průvodních znaků bylo i chválení a velebení Boha:

„A věřící ze Židů, kteří přišli s Petrem, byli ohromeni tím, že i na pohany byl vylit dar Ducha Svatého, neboť je slyšeli mluvit jazyky a velebit Boha.“

Skutky 10:45-46a

Velebení Boha se dělo již na Letnice. Navíc zvěstovali veliké skutky Boží:

„... všichni je slyšíme mluvit našimi jazyky veliké věci Boží.“

Skutky 2:13b

A neměli bychom to dělat jen v jazycích, ale i ve srozumitelné řeči – aby to věděl nejen celý duchovní svět, ale i ten fyzický (Efezským 3:10-11). I věřícím v Korintu Pavel říká, že nemají jen chválit duchem, ale mají chválit i myslí:

„... budu zpívat chvály duchem, ale budu zpívat chvály i myslí.“

1. Korintským 14:15b

22 Chvála a uctívání II

Ke chvále a uctívání Boha jsme jako věřící stvořeni. Píše o tom žalmista, který ve své době mluvil o lidu, který *bude stvořen*. A tím myslel nás, kteří jsme z lidí typu *Adam* byli znovustvořeni do lidí typu *Kristus* (1. Korintským 15:45-49):

„Toto je zapsáno pro budoucí pokolení. Lid, který bude stvořen, bude chválit Hospodina,…”

Žalm 102:19

Nikdy jindy v historii žádný další lid totiž stvořen už nebyl. Navíc tento Žalm cituje apoštol Petr a vztahuje jej přímo na nás:

„Vy však jste ,rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid určený k Božímu vlastnictví, abyste rozhlásili mocné skutky‘ toho, jenž vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla.“

1. Petrův 2:9

Rozdíl nemůže být markantnější. Přešli jsme ze smrti do života, ze tmy do světla. Když chválíme Boha, jsme v souladu s Nebem. Když chválíme, zpíváme v jazycích, mohou nám jako výklad přijít nové chvály a duchovní písně (Efezským 5:19, Koloským 3:16). V jazycích Boha chválíme, i když nedokážeme chválu jinak vyjádřit. Bohu se líbí, když jej uctíváme v duchu a v pravdě (Jan 4:24). A to se při uctívání v jazycích určitě děje. Duch svatý vždy mluví pravdu o Bohu.

23 Vděčnost

Navíc Pavel chválu ihned spojuje i s dobrořečením a děkováním. Pavel nezatrácuje díkůvzdání v duchu, ale říká, že jím nikdo v okolí není budován. Proto je třeba jazyky v církvi i vykládat (1. Korintským 14:13).

„Neboť kdybys dobrořečil jen duchem, jak by mohl přítomný prostý člověk k tvému díkůvzdání říci ‚Amen‘, když neví, co říkáš? Ty sice dobře děkuješ, ale ten druhý tím není budován.“

1. Korintským 14:16-17

A nejen moje zkušenost říká, že právě vděčnost, chvála a uctívání Boha jsou nejčastější věci, které při výkladu jazyků druhých přichází. Pamatuji si na svou první zkušenost s tím, že mi někdo vykládal jazyky. Bylo to na jaře roku 2016 na chatě s mládeží z Prahy. O výkladu tam mluvila tehdy moje budoucí manželka Stanka se svou kamarádkou Karin. Uvedení do výkladu jazyků bylo jednoduché. Po krátkém slově jsme se rozdělili do dvojic, kde se vždy jeden jazyky modlil a druhý začal simultánně říkat, co mu přichází. Ve dvojici jsem byl s klukem, který mě zaručeně nemohl znát, a když jsem se začal modlit v jazycích, on neustále opakoval, že jsem Bohu vděčný, a točil se ohledně toho pořád dokola, a to bylo vše. Na jednu stranu toho moc neřekl, na druhou stranu pro mě to bylo velmi silné, protože mi celý život někdo říkal, že jsem nevděčný, a já, i když jsem se snažil být vděčný, nikdy jsem nevěděl, jestli je to už dost, nebo stále málo a podobně. Tento jednoduchý výklad mě ujistil, povzbudil a zbudoval a už jsem nikdy ve svém životě s touto oblastí nebojoval.

24 Duchovní boj

Lester Sumrall říkal, že duchovní dary nejsou od toho, abychom si s nimi hráli, ale že jsou to *nástroje pro duchovní boj* (Sumrall, 2005). Bůh sám chce pomoci své armádě (církvi), aby vyrostla a byla schopna obstát. Víra, jazyky, jejich výklad a prorocství jsou primárně pro vybudování Boží armády. Zázraky, uzdravení a slova poznání jsou projevy Ducha primárně pro zasažení nevěřících. Slova poznání, slova moudrosti a rozlišení duchů jsou dary, které nám mají pomoci v strategickém přemýšlení a v odhalení plánů nepřítel. Církev bez Ducha svatého neobstojí. Duchovní boj vyžaduje duchovní zbraně. Věděl to i apoštol Pavel a v pasáži o duchovním boji a Boží zbroji mluví o tom, že se máme modlit v *každém* čase, *každou* modlitbou a prosbou. To je možné díky modlitbě v jazycích, která není závislá na našem přemýšlení.

„Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete duchem a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté.“

Efezským 6:18

Modleme se tedy bez ustání. Jsou jazyky pro naše budování, pro chválu a uctívání, evangelizaci, pro výklad na shromáždění. Ale jsou jazyky i pro přimluvu a duchovní boj, kdy proboujováváme věci. To jsou ty modlitby, kdy se modlíme v autoritě. I při těchto modlitbách jsme několikrát zažili, že se lidé začali modlit úplně jiným jazykem, než se modlili do té doby. Nezapomeňme, že nebojujeme proti lidem, ale proti poraženým mocnostem, a budme si vědomi toho, že minimálně pokročilí čarodějové a satanisté mluví v jazycích také. Žel v těch démonských.

25 Boží království

Ježíš manifestaci svého království zde na zemi výrazně spojuje s Duchem svatým. Vyháněl jím demony, uzdravoval nemocné (Lukáš 11:14-23), a když se ho učedníci ptali na nastolení království pro Izrael, držel se tématu Ducha svatého:

„... ,neboť Jan křtil vodou, vy však po nemnohých těchto dnech budete pokřtěni v Duchu Svatém.‘ Když se tedy sešli, tázali se ho: ,Pane, v tomto čase obnovíš království pro Izrael?‘ Řekl jim: ,Nepřísluší vám poznat časy a doby, které Otec uložil ve své vlastní pravomoci, ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.‘“

Skutky 1:5-8

Učedníci mysleli na království tělesné, On na duchovní. Petrovi to ale došlo, a když o tom mluvil o chvíli později, nastolení Božího království už také spojoval s Duchem svatým:

„Když byl tedy vyvýšen pravicí Boží a přijal od Otce zaslíbeného Ducha Svatého, vylil to, co vy nyní vidíte i slyšíte. (...) ale sám říká: ,Řekl Pán mému Pánu: Sed po mé pravici, dokud nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.‘“

Skutky 2:33.34b-35

I proto máme *rozněcovat* Ducha svatého. Pokud chceme vidět Boží vládu ve svých životech, musíme mu dá prostor. Bůh neřídí všechno dění světa, naopak čeká, že my se chopíme iniciativy a budeme jednat (Matouš 6:10, Matouš 18:18-20).

26 Invaze nebe

Boží království je totiž všude tam, kde má Bůh vládu. Pokud mu dáme vládu nad naším životem, začne ho proměňovat. Pokud mu ji dáme nad naším jazykem, začne ho krotit – On jediný to dokáže (Jakubův 3:1-5). Když mu předáme vládu nad svým byznysem či prací, On začne jednat i tam. A není na to sám. Když se totiž modlíme v jazycích, což znamená, že necháme Boha modlit se skrze nás, „aktivujeme anděly“, kteří čekají na Boží slovo – a technicky vzato je jim jedno, z jakých úst Boží slova plynou:

„Dobrořečte Hospodinu, jeho anděle, vy mocní hrdinové, kteří činíte jeho slovo, poslušní jeho slova!“

Žalm 103:20

A ti nám pak budou připravovat cestu, a proto nám často vše půjde „jako po másle“. Zkušenosti s tím měl i Abraham i Izraelci. Anděl připravil cestu při hledání nevěsty pro Izáka i pro vstup Izraele do zaslíbené země (Genesis 24:1-67, Exodus 23:20-33). Jindy budeme zažívat i jejich ochranu, jako zažíval prorok Eliša:

„Poslal tam koně a vozy, ohromné vojsko. Přitáhli v noci a obklíčili město. Služebník muže Božího vstal časně ráno, vyšel, a hle, vojsko bylo kolem města, koně i vozy. Jeho služebník se ho zeptal: ‚Ach, můj pane, co budeme dělat?‘ Odpověděl: ‚Neboj se, protože s námi jich je víc než s nimi.‘ Pak se Eliša modlil: ‚Hospodine, otevři jeho oči, ať vidí.‘ A Hospodin otevřel služebnickovy oči a viděl, hle, pohorí kolem Eliši bylo plné koní a ohnivých vozů.“

2. Královská 6:14-17

27 Boží ochrana

Nezapomeňme, Bůh má dvě třetiny andělů, což je obrovská převaha, a pokud jsou uvedeni do pohybu, jsou k nezastavení. Je zřejmé, že působení andělů zažívali lidé napříč celou Biblií, nicméně kniha Skutků – po křtu Duchem svatým s modlitbou v jazycích – je jejich působení hotový koncentrát. Andělé vyváděli učedníky z vězení, měnili politické rozložení sil, dávali apoštolům jasná vedení nebo je povzbuzovali. (Skutky 5:17-20, 12:6-11, 12:22-23, 12:25-28, 27:21-26). A žalmista, prorok Daniel i Pán Ježíš spojují působení andělů i s naší ochranou (Žalm 91:11, Daniel 6:23, Matouš 4:6). A právě i ochranu spojuje Juda ve svém listu přímo s modlitbou v jazycích:

„Vy však, milovaní, budujte se ve své nejsvětější víře, modlete se v Duchu Svatém. Nyní tomu, kdo je mocen vás zachovat bez klopýtnutí a postavit bezúhonné s veselím před svou slávu,“

Judův 1:20.24

Mám například kamaráda, který jel na služební cestu se šéfem a v jedné nepřehledné situaci byli velmi blízko nehodě za vysoké rychlosti. Kamarád se začal intenzivně modlit v jazycích (kolega byl nevěřící) a říkal, že najednou vše bylo jako ve zpomaleném záběru, dokázali z dané situace vykličkovat a nikomu se nic nestalo. Ochranou pro nás ale může být i to, že modlitbou v jazycích, rozněcujeme Ducha svatého, kterým dokážeme umrtvovat tělesnost, která nám škodí, a tak žít nad hříchem (Římanům 8:12-14). Pavel říká, že díky naší víře v Boha dokážeme v boji „uhasit všechny hořící šípy toho zlého“ (Efezským 6:16).

28 Kód Enigmy

Duchovní svět je opravdu místo boje. A jak víme, ve válce jednotlivé strany používají pro svou komunikaci *šifrovanou* řeč. Tou je právě modlitba v jazycích, které *nikdo* nerozumí. Bůh s námi komunikuje vize, strategie a plány, kterým Ďábel nerozumí, a zapisuje je do našeho ducha. My je pak skrze výklad jazyků dekódujeme a realizujeme. Je tedy také zřejmé, že Ďábel se snaží jazyky dekódovat sám, nicméně věřím, že Bůh je Bůh a je schopen v každém čase vymýšlet nové šifry a nové jazyky.

„Tato znamení budou doprovázet ty, kteří uvěří: V mém jménu budou vyhánět démony, budou mluvit [novými] jazyky...“

Marek 16:17

Jak jsme říkali, slovo *novými*, je řecké slovo *kainos*, které znamená *nové, nepoužité, neopotřebované, neslýchané, nového druhu, bezprecedentní*. Vzhledem k tomu, že Boží slovo je pravdivé v každém čase, neustále zde máme bezprecedentní jazyky nového druhu. Bůh si vždy najde cestu, jak Ďábla obejít. V Bibli je navíc dokázáno, že Bůh dokáže věci zašifrovat tak, že je Ďábel *nikdy* nedokáže dekódovat. Kdyby to dokázal, například by nikdy Ježíše neukřižoval (1. Korintským 2:8). Ďábel totiž není ani vševědoucí, ani všemohoucí, ani všudypřítomný. Oproti tomu Duch svatý je všemohoucí (Genesis 17:1), všudypřítomný (Žalm 139:7) a je zde od počátku (Genesis 1:2).

29 Boží strategie, vize a plány

Stejně jako to, že Bůh používá šifrovanou řeč, má Bůh jako správný vojevůdce své strategie, vize a plány. To nám odhaluje Římanům osmá kapitola:

„A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se [za nás] přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy. A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přimlouvá za svaté. Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí.“

Římanům 8:26-28

Slovo *myšlení*, řecky *fronéma*, znamená *to, co má jeden na mysli, jeho myšlenky a záměry*. Je tedy skvělé, že právě v momentu, když *nevíme*, za co a jak se modlit, Duch svatý nastupuje se svými plány a záměry, které – založeno na této pasáži – vidíme, že jsou *dobré*. Tato pasáž nám dodává obrovskou důvěru vůči modlitbě v jazycích. Vidíme zde také, že Bible předpokládá, že nebudeme vědět, za co a jak se modlit. Dále nám říká, že když necháme Ducha svatého se modlit přes sebe, je to dobré a vždy nám to pomáhá k dobrému. A vidíme také, že pokud chceme znát Boží záměry, vize a plány, potřebujeme se modlit v jazycích a On nám je bude odhalovat. Když nám je odhalí, potřebujeme se pak *přimloutvat vzdechy, které nelze vyjádřit slovy*, aby se Boží plány a záměry naplnily.

30 Přímluva

Další, co chci vypíchnout na předchozí pasáži, je, že Duch svatý se *přímlouvá*. Nezapomeňme ale, že to dělá jen *spolu s námi*. Když my se nemodlíme, On také ne. Pokud tedy hledáme přímluvce, nezapomeňme na to, že když se začneme modlit v jazycích, máme už jednoho, a to toho nejmocnějšího:

„A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se [za nás] přímlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy. A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přímlouvá za svaté.“

Římanům 8:26-27

Přímlouvat, řecky *entygchanó* znamená *přímlouvat se, modlit se, prosit, setkat se s osobou za účelem konzultace, zasáhnout osobu nebo věc*. V prvním případě v tomto textu je dokonce použito toto řecké slovo s předponou *hyper-*, což znamená *ještě více, více než*. Jsou různé druhy modlitby v jazycích – udržovací modlitba, jazyky pro chválu a uctívání, pro evangelizaci, pro osobní budování, pro duchovní boj, ale také pro *přímluvu*. Když se tedy modlíme v jazycích, dostáváme se za hranice sebe sama, za svoji sobeckost, protože Duch svatý v nás se přímlouvá nejen za nás, ale i za *svaté, věřící* všude po světě. Když se modlíme, Duch svatý druhým lidem dává své myšlenky a dotýká se jejich životů. Stejně jako my se někdy ocitáme pod negativním myšlenkovým tlakem, Duch svatý zahrnuje lidi podobně – jsou to ale pozitivní myšlenky. Duchovní boj se totiž odehrává zejména v myslích lidí.

31 Pracovat v Duchu

Když se modlíme, pracujeme v duchu, a to mění fyzickou realitu světa okolo nás. Toto můžeme vidět i v listech apoštola Pavla:

„Pozdravuje vás Epafras, který je od vás, otrok Krista [Ježíše]; on za vás ustavičně zápasí na modlitbách, abyste byli postaveni zralí a úplní v celé vůli Boží. Dosvědčuji mu, že pro vás a pro ty, kdo jsou v Laodiceji a v Hierapoli, vynakládá mnoho namáhavé práce.“

Koloským 4:12-13

Všimněme si, že Epafras *ustavičně* zápasil na modlitbách a vynakládal za Koloské a další *mnoho namáhavé práce*. Modlil se za ně, zápasil a pracoval. Možná se oni nemodlili a on se modlil za ně. Možná pomáhal jejich modlitbám těmi svými. Jedno je ale jasné. Pokud chodíme do práce a náš kolega nepracuje, je to vidět a někdo tu práci musí dodělat. Nebo se taky kvůli tomu některé projekty nezrealizují. U modliteb je to stejné. Pokud se nemodlíme, někdo se modlit musí nebo se některé Boží plány nenaplní. Ježíš nám jasně říká, ať se modlíme, ať je „Boží vůle na zemi, jako je v nebi“ (Matouš 6:10). Modlitby jsou práce v duchovním světě. Když se modlíme Boží slovo, andělé na to reagují a naplňují ho. Proto vás chci povzbudit: Modlete se! Nic nemá větší význam než se modlit a ustanovovat tak Boží království zde na zemi. Lidé jako George Müller si dokonce zkrátili práci o hodinu a hodinu se modlili a vedli k tomu další lidi (Harvey, 1998). Proč? Protože díky modlitbám byli i v práci efektivnější, šlo jim vše lépe od ruky, a ještě toho více stihli. Modlitba je nenahraditelná.

32 Zrodit v Duchu

Navíc Bible mluví o tom, že věci se musí *zrodit, zformovat* v duchu. Všechno viditelné totiž povstalo z neviditelného. Tím pádem vše, co pozorujeme ve fyzickém světě, *musí* mít svůj protiklad ve světě duchovním. A jedna z takových věcí je i porod. Věděli jste to? Pavel mluví o tom, že *opět rodí* Galatské:

„Mé děti, které opět v bolestech rodím, dokud ve vás nebude zformován Kristus...“

Galatským 4:19

Co tím chtěl Pavel říct, najdeme ve Staré smlouvě:

„Hospodine, v tísní tě hledali, šeptali naučenou modlitbu kvůli tvému káznění. Jako těhotná, když se přibližuje ku porodu, se svíjí a křičí v bolestech, taková jsme byli před tebou, Hospodine. Otěhotněli jsme, svíjeli jsme se bolestí...“

Izajáš 26:16-18a

Další podobná pasáž je například i v Jeremijášovi 30:6-9, Izajášovi 66:8 a v 1. Královské 18:42-46. Vidíme, že když se modlíme, můžeme věci rodit v duchu. Pokud nám tedy něco chybí ve fyzickém světě, řešení je jasné. Musíme se *modlit* a věci nejprve zformovat v duchovním světě. Boží věci se nestanou, dokud je my nezrealizujeme. Tímto způsobem například „buduji“ místo pro misionáře ve Zručí nad Sázavou. Myslím si, že to, co se děje dnes, je nejen díky nebo kvůli modlitbám či absenci modliteb dnešní církve, ale také díky modlitbám předchozích generací. I my myslíme na generace dopředu (Skutky 7:2-6).

33 Formovat lidi

Nedávno zmíněná pasáž z Koloským ale ukazuje ještě jeden efekt modliteb. A to ten, že modlitbami *formujeme* lidi do Kristovy podoby. Pojdme se na ni podívat znovu:

„Pozdravuje vás Epafras, který je od vás, otrok Krista [Ježíše]; on za vás ustavičně zápasí na modlitbách, abyste byli postaveni zralí a úplní v celé vůli Boží. Dosvědčuji mu, že pro vás a pro ty, kdo jsou v Laodiceji a v Hierapoli, vynakládá mnoho namáhavé práce.“

Koloským 4:12-13

Epafras za ně zápasil na modlitbách za účelem toho, „aby byli postaveni zralí a úplní v celé vůli Boží“. Víte, co to Epafras dělal? Formoval je. Svými modlitbami je formoval do Kristovy podoby. Když se modlíme, mluvíme slova. A slova nás formují. Slova i víra mají tvůrčí moc. Víte, co formovalo život každého z nás? Slova. Slova druhých lidí. Slova mají moc zformovat naši identitu i celý náš život. Proto nám Bůh dal své slovo a chce, aby v nás pracovalo (1. Tesalonickým 2:13). Modlitby fungují jako messenger, kterým předáváme informace druhým lidem. Jazyky jsou Boží zbraň, která dokáže bořit pevnosti – myšlenky a představy, které se pozvedají proti poznání Boha (2. Korintským 10:4-5). Proto se také máme modlit za druhé lidi a formovat je k Božímu obrazu. Jazyky tedy boříme ne-Boží myšlenky v naší mysli, ale i v myslích druhých lidí.

Když jsme ještě bydleli na Žižkově, vždy když jsem se modlil v jazycích za Žižkov, žehnal jsem místním lidem. Poté byl skoro každý člověk, se kterým jsem se bavil, otevřený povídat si o Bohu.

34 Když nevíš, za co se modlit

Známe ty situace, kdy vlastně ani nevíme, jak se za ně máme modlit, když jsme slabí? Ale i na to Bůh myslel. Jednou z deviz modlitby v jazycích je to, že i když *nevíme*, za co a jak se modlit, Duch svatý se modlí za nás:

„A stejně tak i Duch se spolu s námi ujímá naší slabosti. Vždyť my nevíme, jak a za co se máme modlit, ale sám ten Duch se [za nás] přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit slovy. A ten, který zkoumá srdce, ví, jaké je myšlení Ducha, totiž že se podle Boha přimlouvá za svaté. Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobrému, těm, kdo jsou povoláni podle jeho předsevzetí.“

Římanům 8:26-28

Je skvělé naučit se spoléhat na Boha a mít úplnou jistotu, že když se modlíme v jazycích, Duch svatý se přimlouvá podle Boží vůle (jak jinak by také mohl, když jsou s Bohem jedno?), a to i za věci, které přesahují naše chápání a porozumění. O tom také mluví Pavel v listě do Filip. I když jsou situace složité, Duch svatý pracuje v náš prospěch! Modlitba je mocná zbraň. Když se modlíme, Bůh koná zázraky:

„Co tedy? Jen když se jakýmkoli způsobem, ať s postranním úmyslem, ať pravdivě zvěstuje Kristus; a z toho se radují. Ale budu se i dále radovat. Neboť vím, že mi to bude k záchraně skrze vaši modlitbu a podporu Ducha Ježíše Krista.“

Filipským 1:18-19

35 Udržovací jazyky

Když se modlíme v jazycích, nemusíme se vždy soustředit na modlitbu. Jsme schopni se modlit a zároveň nechat svou mysl potulovat. U mluvení v jazycích můžeme přemýšlet o počasí, o obědě nebo si můžeme číst knížku. Je to dáno tím, že při modlitbě v jazycích zapojujeme jinou část mozku než tu, kterou zapojujeme při tvorbě řeči. Pavel o tom mluví tak, že se modlíme *duchem*, ale naše mysl je *bez užitku*:

„Neboť když se modlím jazykem, můj duch se modlí, avšak má mysl je bez užitku. Co tedy? Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí...“

1. Korintským 14:14-15a

Této modlitbě v jazycích, kterou praktikujeme jak při mytí nádobí, tak v tramvaji, říkám „udržovací“ modlitba v jazycích. Je lepší než se nemodlit vůbec – udržuje nás zaměřené na Ducha svatého a jsme tak duchovně ve střehu. Nicméně není určitě vrcholem toho, co pro nás Bůh má. Při modlitbě se potřebujeme oddělit a dostat se *ze sebe*. I když je to nejprve náročné, nakonec nebudeme chtít přestat. Když se modlíme jen *povrchově*, nevstoupíme do hlubin Ducha a nezažíváme intenzivní modlitby, které hýbou věcmi (Jakubův 5:16b). Nicméně, je to o tréninku. Můžeme se posunout i v modlitbě i v soustředění. Duch svatý je *Duch zdravé, disciplinované, trénované mysli* (2. Timoteovi 1:7).

36 Neustále se modlit

Takže vidíme, že modliteb v jazycích je opravdu celá řada. Pokud se v modlitbách v různých druzích jazyků chceme posunout, můžeme se modlit, ať nám Pán pomůže vstoupit do dalších druhů jazyků. Nebo se můžeme ve skupině, kde se každý modlí jedním či více druhy jazyků, modlit a přecházet mezi různými druhy jazyků. Jeden člověk modlitbu povede a ostatní se přidají. I takto můžeme v sobě i druhých další druhy jazyků uvolnit.

Znám lidi, kteří se dokáží modlit v různých druzích jazyků dle potřeby, a slyšel jsem o konkrétních lidech, kteří dokážou „přepínat“ mezi různými jazyky – myšleno tak, že Bůh je skrze ně opravdu schopen mluvit nekonečným množstvím jazyků. Z těchto dvou důvodů Pavel píše:

„Každou modlitbou a prosbou se v každý čas modlete duchem a k tomu bděte s veškerou vytrvalostí a prosbou za všechny svaté,“

Efezským 6:18

Opravdu je to možné. Opravdu jsme schopni *kdykoliv a kdekoliv* se modlit. Je možné se modlit neustále:

„Neustále se modlete.“

1. Tesalonickým 5:17

A je jedno, zda se modlíme doma nebo na kopci. Když jsme králové, jsme jimi jak na kopci, tak na cestě, tak v obýváku. Spíše než hledat správné místo a čas, je potřeba *umět* se modlit, umět nakládat s modlitbou a používat ji k Boží slávě (Jan 14:12-14).

37 Boží dynamo

Mluvení v jazycích má i další přínosy. John G. Lake modlitbu v jazycích popisoval jako nástroj, který vytvořil jeho službu (Liardon, 1999). Lidé, kteří popisují své zkušenosti s modlitbou v jazycích, říkají, že se začala dít celá řada zázraků právě poté, co se modlili delší dobu v jazycích. Například Curry Blake popisuje, jak ho Pán několikrát nadpřirozeně zachránil právě v době, kdy se modlil v jazycích (Blake, 2012). John G. Lake zase cestoval v Duchu během celosborových přímluvných modliteb v jazycích (Liardon, 1999). S obojím měl zkušenosti i apoštol Pavel:

„Jaká pronásledování jsem přestál, a ze všech mě Pán vysvobodil!“

2. Timoteovi 3:11b

A o něm víme, že se v jazycích modlil velmi často:

„Neboť i když jsem tělem nepřítomen, přece jsem duchem s vámi a s radostí vidím váš řád a pevnost vaší víry v Krista.“

Koloským 2:5

Když se podíváme na život apoštola Pavla a na jeho zkušenosti, vidíme následující: často se modlil v jazycích (1. Korintským 14:18), Bůh skrze něj mocně působil (Skutky 19:11), měl zjevení jako málokdo (2. Korintským 12:7), Pán ho vysvobozoval ze všech problémů (2. Timoteovi 4:18), evidentně žil v Duchu (1. Korintským 5:3). Zkusme se alespoň chvíli zamyslet nad tím, co z tohoto výčtu můžeme ovlivnit a zda například modlitba v jazycích nemůže být jedním ze spouštěčů, který uvolní v našem životě i další věci z daného výčtu.

38 Poslušnost

Jedním ze základních efektů pravidelné modlitby v jazycích je, že si během nich navykneme *poddávat se* Bohu. Pokaždé když se začneme modlit v jazycích, poddáváme svá ústa Bohu a necháváme jej mluvit přes sebe. To je důležitý zvyk, protože se nám poddávání se stává přirozeným a pak jsme Bohu poddanější a poslušnější i v dalších oblastech:

„Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu. A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňte se obnovou [své] mysli, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé.“

Římanům 12:1-2

Nepoddáváme jazyk Bohu, který žije na oblaku, ale Bohu, který žije *v nás*. A jedině tím, že se Bohu poddáváme, začínáme zjišťovat, *co je Boží vůle*, která je dobrá, přijatelná a dokonalá. Je to jako při nástupu do práce – hodně věcí začneme chápat, až když nastoupíme a zapojíme se do procesu, nikoliv předem. Bohu se totiž líbí, když mu věříme. Tak jsem to měl i s modlitbami v jazycích. V poslušnosti jsem se začal modlit 15, 30, 60 minut denně a až po půl roce jsem začal rozumět, co všechno se díky tomu děje. Jindy se mi stalo, že mi Bůh ukazoval, jak v jednat v dané situaci. Ptal jsem se ho, proč mi to ukazuje. Odpověď byla prostá. Bůh mi řekl: „Pokud chceš zažívat, co zažívám já, musíš jednat, jako jednám já.“ Potřebujeme důvěřovat Bohu a jednat jako On, tak mu začneme rozumět a budeme přemýšlet jako On.

39 Oživení

Jedním z prvních benefitů modlitby v jazycích, který popisuje Bible, je *oživení, odpočinek*. Při modlitbě v jazycích mohou odcházet stres, deprese, únava nebo vyhoření (Bevere & Bevere, 2015). Tento efekt na naše tělo popisuje již prorok Izajáš:

„Ten, který jim řekl: Toto je místo odpočinku, dejte odpočinek vyčerpanému, toto je místo odpočinutí; ale nechtěli poslechnout.“

Izajáš 28:12

Lidé často praktikují fyzickou formu odpočinku, jakou je spánek, nebo duševní odpočinek, jakým jsou výlety do přírody. Většinou ale zapomínáme na *duchovní* formu odpočinku, kterou je modlitba v jazycích. A to je velká škoda. Duchovní složka našeho člověka je totiž nadřazená té duševní i tělesné. Říká se sice, že ve „ve zdravém těle je zdravý duch“, ale to není celá pravda. Boží slovo jde dále a učí o duchu člověka. V Přísllovích se například píše: „Duch člověka vydrží jeho nemoc, ale kdo unese ubitého ducha?“ (Příslloví 18:14) nebo těsně před tím v Příslloví 17:22: „Radostné srdce prospívá jako lék, ale ubitý duch vysušuje kosti.“ O tom, že Duch *oživuje* naše *smrtná* těla, píše i apoštol Pavel (Římanům 8:11). Pokud tedy provozujeme duchovní praktiky, jako je modlitba v jazycích, má to pozitivní efekt na naši duši i na naše tělo. Existují dokonce výzkumy, které ukazují, že modlitby v jazycích *zlepšují* imunitu. Hebrejšтина má totiž pro *Ducha* stejné slovo jako pro *dech – ruach*. A vskutku Duch života je naším dechem i druhým dechem. Máme celou řadu zkušeností, jak jsme po modlitbách v jazycích měli příval nové energie nebo odešla únava.

40 Lehkost bytí

Dalším aspektem, který do našeho života přináší mluvení v jazycích, je *lehkost bytí* (Chavda, 2023). Byly doby, kdy jsem ráno bojoval s depresivními myšlenkami, kvůli kterým se mi nechtělo ani vstávat z postele, nicméně díky pravidelné modlitbě v jazycích nyní vstávám rád, s lehkostí a namotivován. Když se modlím pravidelně ráno a večer, děje se mi, že pak ráno zní v mém duchu *chvála* a budím se s radostnými pocity. Nejlépe bych to vyjádřil následujícím textem – už po probuzení ve svém srdci zpívám Pánu chvály, velebím ho a děkuji mu:

„A neopíjejte se vínem, v němž je prostopášnost, ale naplňujte se Duchem, mluvíce k sobě v chvalozpěvech, v oslavných zpěvech a v [duchovních] písních, svým srdcem zpívající Pánu a velebíte ho a vždycky za všechno děkující ve jménu našeho Pána Ježíše Krista Bohu a Otcí.“

Efezským 5:18-20

Je skvělé, že Bůh sám nám umožňuje zářit v tomto světě, protože známe moc, kterou tento svět nezná. Náš život nemá být přirozený, ale nadpřirozený. Respektive přirozený z Boží perspektivy:

„Ty tedy, můj synu, posiluj se v milosti, která je v Kristu Ježíši.“

2. Timoteovi 2:1

Tak na to nezapomínejme a žijme více v Duchu než v těle. Nejprve nám to nebude přirozené, ale rádi si zvykneme.

41 Uvolnění víry a odvaha

Dalším projevem pravidelné modlitby je uvolnění víry a odvahy v našich životech. Duch svatý je totiž Duch víry:

„Protože však máme téhož Ducha víry podle toho, co je napsáno: ‚Uvěřil jsem, proto jsem mluvil,‘ i my věříme, proto také mluvíme...“

2. Korintským 4:13

Jeho působení v našich životech vede k uvolnění víry. Nemusíme se snažit něco vyvěřit, víra není v tomto ohledu z nás. Klíčové je naplňovat se Duchem svatým – Duchem víry – a sytit se Božím slovem, slovem víry (1. Timoteovi 4:6). A Bůh sám nás povede do života víry. Díky tomu nebudeme moci o Ježíši mlčet, jak je psáno: „Uvěřil jsem, proto jsem mluvil.“ A to se dělo i v první církvi. Petr a Jan byli lidé neučení a prostí (řecky *agrammatos a idiotés*), ale podle jejich odvahy ostatní poznali, že byli s Ježíšem:

„Když pozorovali Petrovu a Janovu smělost a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žasli; poznávali je, že bývali s Ježíšem.“

Skutky 4:13

Odvaha přináší svobodu a svoboda přináší odvahu (2. Korintským 3:17). Stejně tak Pavel píše Timoteovi, ať rozněcuje Ducha svatého a nestydí se za evangelium (2. Timoteovi 1:7-8). Modlitbu, smělost a kázání evangelia najdeme propojené i v druhé půlce čtvrté kapitoly knihy Skutků. Tam se dokonce *celá církev* modlila a potom šla kázat. Působení Ducha s odvahou zmiňuje již Izajáš (Izajáš 44:3-5). Otázkou pro nás je: Budeme se modlit?

42 Vnímavost na Ducha svatého

Pravidelnou modlitbou v jazycích zvyšujeme vnímavost na Ducha svatého. I když On je vždy s námi a jsme v jeho přítomnosti, i když si to neuvědomujeme, velmi nám pomáhá, když jeho hlas slyšíme (Matouš 28:20, Skutky 8:29). Duch svatý je průvodcem, na kterého se můžeme spolehnout. On nás životem provádí. Evangelium je ale o záchraně, řecky *soteria*, což znamená *spasit, uzdravit, zabezpečit, bezpečně provést životem*:

„Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“

Skutky 2:40b

Jindy si ani nemusíme všimnout, že k nám mluví. Jen nám budou přicházet myšlenky, které přináší *život a pokoj* (Římanům 8:5-6). Nebo budeme vnímat pokoj ve svém srdci (Kolokým 3:15). My jsme totiž jedno s ním (1. Korintským 6:17). Tudíž, když On zažívá pokoj, my ho zažíváme také. A když Bůh v něčem pokoj nemá, ani my ho nemáme, pokud zůstáváme zaměřeni na něj. Duch svatý je jako olej a díky němu náš život plyne hladčeji.

Modlitba v jazycích je takový náš přijímač, který dokážeme naladit na vlnu Ducha. Například Fred F. Bosworth dosvědčil, že před křtem Duchem neustále měnil práci a nevěděl, jak dál v životě. Jakmile ale byl pokřtěn Duchem, životní nasměrování věděl jasně (Liardon, 2014). David Hogan zase ustanovuje skrze modlitby setkání v Duchu, protože nemohou používat běžnou techniku. Na setkání tak dorazí jen ti, kdo jsou na Ducha citliví (Woodrow, 2008). Jinde Lukáš píše, že skrze Ducha svatého dává Ježíš své církvi příkazy, a tak ji vede (Skutky 1:4).

43 Svoboda

Další věc, kterou Duch svatý přináší, je svoboda:

„Kde je Duch Pánův, [tam] je svoboda. A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha.“

2. Korintským 3:17b-18

A jinde:

„Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: ‚Abba, Otče!‘“

Římanům 8:15

Pokud tedy bojujete s náboženstvím, se zákonictvím, nesvobodou, začněte se modlit v jazycích a všímejte si, jak vás Bůh bude postupně proměňovat a uvádět do svobody. Od zpřetrhá každá pouta a zlomí každé jho. Je to Duch života. Mám kamaráda, který několik měsíců nevyšel z domu kvůli úzkostem. Ale poté, co se začal modlit v jazycích třikrát denně hodinu, za několik týdnů se jeho situace změnila a nyní funguje normálně, oženil se a má zdravé děti.

Zároveň pevně věřím, že pokud budeme dávat více a více prostoru Duchu svatému, přinese to do církve výrazně více kreativity, například nové nápady do byznysu. Lidé budou svobodnější a vynalézavější po všech kladných stránkách. Nenechme si to ujít a budme toho součástí i my!

44 Efektivita práce

Důsledkem modlitby v jazycích je pak zvýšení efektivity naší práce. Pavel píše, že pracoval více než všichni, ale že to bylo jen díky Boží milosti:

„Boží milostí jsem to, co jsem. A jeho milost, kterou mi prokázal, nebyla marná, vždyť jsem usilovně pracoval více než všichni ostatní – nikoli já, nýbrž Boží milost, [která] byla se mnou.“

1. Korintským 15:10

Duch svatý je tou Boží milostí, kterou nám Bůh dal. Když rozněcujeme Ducha, On skrze nás působí, a když se modlíme v jazycích tolik, kolik se modlil apoštol Pavel, potom Duch svatý pracuje hodně. Řecké slovo pro působit je *energeó* a znamená *působit, být činný, operovat*. Nepleťme si ale Ducha svatého s energií. On je bytost, která koná práci, vydává energii. Stejně jako my nejsme naše práce, ale konáme práci a uvolňujeme energii.

Když se modlíme v jazycích a máme na srdci věci Božího království, věci nám jdou na ruku, ozývají se nám lidé, které potřebujeme potkat nebo ve kterých Duch pracuje stejným směrem jako v nás (Jan 15:7). Budou se nám ozývat i lidé, kterým můžeme sloužit uzdravením, modlitbou nebo je vést ke spasení. Jindy si modlitbou v jazycích formujeme myšlenky a přicházejí nám nápady od Boha. To vše napomáhá tomu, že jsme schopni řešit více věcí v kratším čase a náš svět je tak v pohybu, že dojdeme dále než lidé, kteří smlouvu s žádnou duchovní bytostí nemají nebo ji mají se Satanem. Potřebujeme se naučit dělat věci Duchem, ne tělem (Zacharijáš 4:6).

45 Jednota myšlení

Dalším projevem zvýšeného působení Ducha svatého je *jednota*. A to je to, co se věřím právě teď děje v české církvi:

„Je jedno tělo a jeden Duch, jakož jste byli i povoláni v jedné naději svého povolání;“

Efezským 4:4

Duch svatý je jeden, a pokud ho každý v církvi nechá jednat skrze sebe, bude nás uvádět do jednoty, bude nám dávat *totéž* myšlení, povede nás stejným směrem, nebo i když každého povede jinak, bude to dávat smysl a bude to vytvářet harmonii (1. Korintským 12:12-14). Budeme v jednotě s Bohem a poté i s dalšími věřícími (Jan 17:21-23) nebo v manželství. Skrze Ducha svatého dokáže Bůh udělat z nesourodé skupiny armádu (Chavda, 2023). Nic z toho ale nejde udělat po lidsku, musí to vypůsobit Boží Duch. Opakem jednoty je *rozdělení*, které pochází z tělesného lidského myšlení, které, jak indikuje Pán Ježíš při rozhovoru s Petrem, je od Dávla (Matouš 16:23). I když někdy rozdělení může být od Boha (1. Korintským 11:19), často spíše vzniká na základě pýchy, strachu nebo nejistoty, což Bohu opravdu není vlastní. Pokud se neustále jen oddělujeme a vymezujeme, není na tom nic duchovního, spíše naopak:

„Vždyť pokud je mezi vámi žárlivost, svár [a rozdělení], zdali nejste tělesní a nežijete jen po lidsku? Když jeden říká: ‚Já jsem Pavlův‘ a druhý: ‚Já Apollův‘, nejste jako jiní lidé?“

1. Korintským 3:3b

46 Modlit se více než všichni

A zřejmě z těchto všech důvodů Pavel jde během svého vyučování ještě dál. Tvrdí, že se v jazycích modlí více než všichni – nebo minimálně více než všichni v Korintu:

„Děkuji Bohu, že mluvím jazyky více než vy všichni;“

1. Korintským 14:18

Když jsem si četl tento verš, řekl jsem si, že si dám závod s apoštolem Pavlem – ne ze soupeřivosti, ale kvůli povzbuzování se k dobrým skutkům (Židům 10:25). Pokud chceme zažívat Boha minimálně tak, jako apoštol Pavel, potřebujeme se patrně modlit, jako se modlil on. Myslím, že je skvělé učit se o jazycích od někoho, kdo v nich má skutečně praxi.

Navíc jsem slyšel trochu netypické přirovnání. Modlitba v jazycích je vstupní branou do projevů Ducha podobně jako marihuana do světa drog. Pokud už má někdo s projevy Ducha zkušenosti, bývá to právě s modlitbou v jazycích. Kdo ale tento svůj modlitební návyk začne více a více rozvíjet, dostane se do světa projevů Ducha a jeho moci, kdy ví, že to všechno může být jen Bůh. Pavel nás všechny vybízí jednoznačně – ať usilujeme o *vyšší* dary milosti. V originále to znamená o dary, které *lépe slouží, přinášejí více užitku*. Navíc Boží projevy nejlépe fungují skrze lásku, jak jsme se již bavili:

„Vy však usilujte o větší dary milosti. A ukazují vám ještě mnohem vzácnější cestu.“

1. Korintským 12:31a

47 Umění milovat

Správnou motivací pro druhy jazyků i pro ostatní projevy Ducha je ale láska. Bez ní sice jazyky přinesou užitek, ale nebudeme z toho mít žádnou odměnu (1. Korintským 13:1-3). Pokud si nejsme jisti svou motivací, stejně se modleme. Jazyky Bůh ale napravuje i naše motivace. Samotná modlitba v jazycích pomáhá lépe milovat druhé lidi a přijímat Boží milosrdenství. Opravdu milovat druhé totiž třeba zvládají převážně zralí a duchovně silní lidé. Píše o tom Pavel:

„... aby vás podle bohatství své slávy posílil mocí skrze svého Ducha na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích a abyste byli zakořeněni a založeni v lásce, a tak abyste byli se všemi svatými schopni pochopit, jaká to šíře a délka a výše a hloubka, a poznat Kristovu lásku, která převyšuje poznání, a tak byli naplněni až do vší plnosti Boží.“

Efezským 3:16-19

A shodně se s ním i Juda (Judův 1:20-21). Obě tyto pasáže spojují posilňování na vnitřním člověku, budování s působením Ducha svatého a s uvolněním Boží lásky a milosti. Pavel dokonce Timoteovi říká, že když bude rozněcovat Ducha svatého, zvládne snášet *útrapy* pro evangelium (2. Timoteovi 1:8). Mám například kamaráda, který bojoval v manželství, ale začal se modlit hodinu denně v jazycích navíc, a manželství vybojoval, i když to pro něj nebylo lehké. Navíc když se modlíme v jazycích za lidi, investujeme do nich čas a náš postoj se vůči nim mění. Zároveň se sjednocujeme s Božím myšlením a je pro nás snazší milovat i chodit v milosti.

48 Bázeň před Hospodinem

Když na svém životě uvidíme všechny tyto věci – transformaci, rychlost práce, lehkost bytí, životní energii, rychlý duchovní růst, povede nás to k jedinému – k bázni před Bohem. Duch svatý je totiž Duch bázně před Hospodinem:

„A spočine na něm Duch Hospodinův: Duch moudrosti a rozumnosti, Duch rady a udatnosti, Duch poznání a bázně před Hospodinem. Bude mít zálibu v bázni před Hospodinem...“

Izajáš 11:2-3a

Možná se bojíte, že vás všechny tyto věci nakonec povedou k duchovní pýše, ale opak je pravdou. Myslím, že jakmile žijeme život v dimenzi, o které víme, že nás naprosto přesahuje, budeme vědět, že to není opravdu o tom, jací jsme *dobří*, ale že je to Boží dílo. Bude to tak moc dobré a tak nás to bude přesahovat, že budeme mít bázeň před Bohem.

Jediný způsob, jak v tomto životě soustavně pokračovat, je totiž ten, že budeme neustále hledat Pána. Pokud někdy přestaneme a budeme život žít z vlatních sil, rychle padneme, protože na to jednoduše nebudeme mít. Životní styl modlitby a svědectví nás bude nutit v tomto životním stylu pokračovat. Jak říkal George Müller: „Lidé si myslí, že ta svědectví mám, protože jsem to já. Ale to není pravda. Mám ta svědectví proto, že jsem se rozhodl žít životní styl, který je vyžaduje.“ Inu, nemůžeme si dovolit začít v Duchu a končit v těle (Galatským 3:3).

Část III

Výklad jazyků

1 Dar moci

S křtem Duchem svatým jsme nepřijali jen dar jazyků, přijali jsme celého Ducha svatého a *všechnu* jeho moc:

„A když s nimi jedl, nařídil jim, aby se nevzdalovali z Jeruzaléma, ale očekávali Otcovo zaslíbení – ,které jste slyšeli ode mne, neboť Jan křtíl vodou, vy však po nemnohých těchto dnech budete pokřtěni v Duchu Svatém.‘ (...) ale přijmete moc Ducha Svatého, který na vás přijde, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.“

Skutky 1:4-5.8

Dává to velký smysl. Je zřejmé, že když se do nás Duch svatý nastěhuje, nastěhuje se do nás se vším, co má – se svým charakterem, svým myšlením i svou mocí. Proč Boží moc ve svých životech příliš nevidíme, odhalují následující verše:

„Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“

Skutky 2:4

Z toho verše je vidět, že příchod Ducha svatého do života člověka spolu přinášel své projevy. Tím prvním byla evidentně modlitba v jazycích. S Duchem svatým nám dal Bůh svoji moc, s modlitbou v jazycích pak způsob, jak tuto moc rozněcovat. Pokud ale jednou začneme žít život z Boží milosti a moci, musíme v tom pokračovat i nadále. Jestli chceme vidět více Boží moci ve svém životě, modleme se více v jazycích.

2 Uvolni svůj potenciál

Je velký rozdíl mezi tím nemít moc a mít moc a neumět ji používat. Pokud vlastníme auto a neumíme řídit, musíme sice chodit pěšky jako člověk bez auta, ale pokud se řídit naučíme, nemusíme již vynakládat žádné prostředky na pořízení auta – což může být v řádech desetitísiců, statisiců i milionů. Vstupní náklady tedy bývají rozhodujícím faktorem. Stejně tak Boží slovo mluví o tom, že máme celého Ducha svatého, Boží moc, Boží slovo, Ježíšovu autoritu i vše ostatní. Pavel ale pak ve svých listech rozlišuje to, do jaké míry s tím umíme pracovat. Bible rozlišuje náš potenciál, který máme v Kristu, a to, do jaké míry On v nás skutečně pracuje:

„Tomu pak, kdo je mocen podle síly, kterou působí v nás, učinit daleko více nade všechno, co žádáme nebo co si můžeme pomyslet, jemu buď sláva v církvi a v Kristu Ježíši po všechna pokolení věčnosti věků! Amen.“

Efezským 3:20-21

Pro náš běžný život je tedy zřejmé, že není rozhodující potenciál moci, která je v nás, ale kolik moci v nás reálně *působí*. A to je velmi vědomá věc. Pokud skrze vás Bůh jedná, víte o tom:

„Proto také usilovně pracuji a zápasím v souladu s jeho působením, které je ve mně mocné.“

Koloským 1:29

A pokud o tom, že Bůh skze nás působí, nevíme, modleme se pravidelně ve víře hodiny v jazycích a uvidíme!

3 Služebnosti

Je velmi důležité být trénovaný v Božích věcech. Bůh nám sice skrze Krista daroval všechno, ale pokud neznáme Ducha svatého, nebudeme to schopni uchopit (Římanům 8:32, 1. Korintským 2:12). Pokud nebudeme mít služebnosti v církvi, Bůh nás dokáže sám vyučit, ale bývá to pomalejší (1. Janův 2:27). Součástí růstu je učení se od lidí, kteří již mají s danými oblastmi zkušenosti. Pokud je příležitost se učit, je pro růst lepší být učedník než samouk:

„A on dal jedny apoštoly, jiné proroky, některé evangelisty, jiné pastýře a učitele, aby připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla Kristova, dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání Syna Božího, v dospělého muže, v míru postavy Kristovy plnosti, abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vlnami a hnáni každým větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu, nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista.“

Efezským 4:11-15

A to je právě i účel této knížky, *naučit* vás používat to, co *máte*. Abyste nebyli jako děti, řecky *nepios*, česky *neučený, bez dovedností*. Abychom dokázali čelit Ďáblovým nástrahám a abychom rostli do plnosti lidství, do Krista. To je náš cíl. Co se týče jazyků i jiných projevů Ducha, Bible ukazuje, že se můžeme posunout od „nahodilých“ projevů moci – že se sem tam něco stane – k soustavnému plynutí v Duchu a chození v Boží moci. Že můžeme nejen čekat na Boží moc, ale i ji řídit (Jan 2:24-25, Jan 3:34, Lukáš 4:14, Matouš 12:15).

4 Směřuj Boží moc

To, že Boží moc *lze* směřovat, je fakt, který si křesťané málo uvědomují. A přitom každou modlitbou Boží moc směřujeme. Když s duchovními projevy začínáme, máme pocit, že se něco děje *sem tam*. Nicméně Bible mluví o plnosti Ducha, kdy my vědomě používáme Boží moc k Boží slávě (Jan 3:34). Proto Pán Ježíš nikde neříkal, co se projevuje za dar, ale jednoduše v Duchu *plynul*. Stejně tak i Pavel se tvářil dost sebejistě – jakoby projevy Boží moci závisely na něm (1. Korintským 2:4, 4:19-20). Pavel byl syn, používal Boží moc. Více to rozvádí v listu do Tesaloniky:

„Proto se za vás také stále modlíme, aby vás náš Bůh učinil hodnými svého povolání a v moci naplnil každý dobrý úmysl a skutek víry, aby tak bylo oslaveno jméno našeho Pána Ježíše ve vás a vy v něm podle milosti našeho Boha a Pána Ježíše Krista.“

2. Tesalonickým 1:11-12

Pavel říká, že se modlí, aby Bůh v moci naplnil *každý* dobrý *úmysl* a *skutek* víry. Bůh naplňuje svou mocí naše dobré úmysly, *skutky* víry. Proto když se modlíme v jazycích za konkrétní lidi, věci, situace, Pán jedná. Proto máme vzkládat ruce na nemocné – Mojžíš také měl neustále v ruce svou hůl, Elíša dřevo, které hodil do vody místo sekery, a Pán Ježíš držel v rukou chléb, než ho rozdál zástupům (Exodus 4:2, 2. Královská 6:1-7, Matouš 14:16-21). Zároveň tyto verše odhalují, *proč* to Pán dělá. Dělá to proto, aby bylo oslaveno jméno Pána Ježíše a my v něm. Není to jen tak, je to k oslavě Pána Ježíše a jeho díla v nás. Nezasloužíme si to, je to Boží milost.

5 Dary fungují stejně

Uvědomme si, že všechny duchovní dary fungují stejně. Všechny mají původ v Bohu, jsou ze stejného Ducha. Jsou jen jiným projevem jeho moci. Takže pokud my svými úmysly a skutky víry dokážeme směřovat Boží moc přes jazyky, to stejné platí pro výklad jazyků, proroctví, slova poznání, slova moudrosti, činění zázraků, uzdravování, víru a rozlišování duchů. Jen k tomu, aby se tato Boží moc ale projevila, je nutné uvolnit víru. Proto Pavel připomíná Timoteovi jeho upřímnou víru a následně mu říká, jakého má Ducha – Ducha moci, lásky a zdravé mysli:

„Připomenul jsem si tu upřímnou víru, která je v tobě; ta nejprve přebývala v tvé babičce Loidě a v tvé matce Eunice a jsem přesvědčen, že přebývá i v tobě. Z toho důvodu ti připomínám, abys rozněcoval Boží dar, který je v tobě skrze vzkládání mých rukou. Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha moci a lásky a rozvahy. Nestyď se tedy za svědectví našeho Pána ani za mne...“

2. Timoteovi 1:5-8a

Všechny dary Ducha do nás přišly s darem Ducha, jen jak říkal John. G. Lake (Liardon, 1999), je třeba víru, abychom v nich začali operovat. Zároveň je zajímavé, že Pavel mnohem lépe věděl, co je v Timoteovi než Timoteus sám. Pavel totiž znal Ducha svatého a věděl, že je i v Timoteovi. Povzbuzoval ho tedy v tom, ať i on se s ním naučí více spolupracovat. Je to stejné, jako když dostanete nový telefon a někdo, kdo s ním už umí, vám radí, co všechno se s ním dá dělat.

6 Učiň, co se ti naskytne

Toto je v kontrastu s tím, co se obvykle učí o Boží moci, ale je třeba vyrůst. Ježíš nám neříká, ať čekáme na jeho impuls a „vedení“. Jeho slovo je naším vedením. Duch svatý se k tomu přiznává (Marek 16:20). Neměli bychom tedy čekat, ale začít jednat ve víře v Boží slovo, a Duch svatý se k tomu začne přiznávat. Stejně to viděl už i prorok Samuel ve Staré smlouvě. Saulovi řekl:

„Uchvátí tě Duch Hospodinův, budeš prorokovat s nimi a budeš změněn v jiného muže. I stane se, až se na tobě naplní tato znamení, učiň, co se ti naskytne, protože Bůh je s tebou.“

1. Samuelova 10:6-7

„Až tě uchvátí Duch Hospodinův... Učiň, co se ti naskytne.“ Neříká mu: „Čekej, jak tě Bůh povede,“ říká mu: „Učiň, co se ti naskytne.“ Bůh nás požehnal svým Duchem a mocí a chce, abychom je použili k jeho slávě. Možná nás to pobuřuje, ale uvědomme si, jak se modlíme v jazycích. Někdy vnímáme, že se máme začít modlit, jindy se jednoduše *začneme* modlit. S ostatními dary Ducha je to stejné. Někdy vnímáme Boží vedení, jindy jednoduše něco uděláme. Jsme Boží spolupracovníci, ne jeho loutky. Čeká od nás uvědomění si situace, nechce nám pořád připomínat naše povinnosti. Že dítě dospívá, poznáte podle toho, že si samo uklidí, nikoliv že uklidí jen na váš pokyn. Vidět to můžeme i u Ježíše, nebývá psáno, že byl *veden Duchem*, někdy byl pohnut soucitem, jindy uzdravoval ty, kteří potřebovali uzdravení. Někdy nasýtil davy, protože to *chtěl* udělat. Vše z toho je důležité. Ježíšův život nebyl o metodách a postupech, byl o tom, že Ježíš jednoduše byl.

7 Pořádek na shromáždění

Nehledě na to, kolik jazyky přináší povznesení a benefitů do našich životů, stále se ozývají hlasy *proti* modlitbám v jazycích. Je to podle mě veliká škoda. Obavy z modlitby v jazycích často plynou spíše z jejich nepochopení. Pavel se totiž vyjadřuje jasně:

„A tak, [moji] bratři, horlivě se snažte prorokovat a nebraňte mluvit jazyky. Všechno ať se děje slušně a spořádaně.“

1. Korintským 14:39-40

Rozumím, že ne vždy se hodí mluvit v jazycích – sám Pavel říká, že mezi lidmi promluví raději pět slov srozumitelně než deset tisíc slov v jazyku. Na druhou stranu někde se modlit musel. Tak ukazuje na zásadní význam jazyků, ale také na rozdíl jejich přínosu, pokud jsou bez výkladu, v soukromém užití a na shromáždění. Navíc touto pasáží ukazuje, že *lidé* jsou zodpovědní za užívání duchovních darů, ne Bůh. My s nimi dokážeme pracovat, uvolnit je, korigovat je a zase je zastavit (1. Korintským 14:32).

Například když se modlí lidé v jazycích společně, je to někdy pel-mel, protože každý se modlí jiným druhem jazyka a nejsou sjednoceni. Ale na tom se dá pracovat a dostat modlitby v jazycích do velmi účinné a efektivní formy. Pavel také zmiňuje řád při shromáždění – ať jazykem mluví dva nebo tři a ať se jazyky vykládají. Vše se má dít slušně a spořádaně. Nikdo ale nikdy nemůže bránit tomu, abychom se každý modlili alespoň sám, a tak se duchovně budovali a rozvíjeli se. Pojďme se tedy přesunout k výkladu jazyků, abychom z nich dokázali vytěžit maximum nejen pro svůj soukromý život, ale i na shromáždění.

8 Jazyky a proroctví

Jako křesťané máme tendenci projevy Ducha svatého příliš kategorizovat. Často se snažíme říkat: „Toto je proroctví, toto je výklad jazyků, toto je slovo poznání.“ Nicméně při četbě Bible můžeme vidět, že Ježíš i učedníci mezi projevy Ducha *plynule* přecházeli a sám apoštol Pavel kategorizování duchovních projevů používal jen pro potřeby výuky. Vidět to můžeme již na příkladu Ježíše, který plynule přešel mezi slovem poznání a proroctvím (Matouš 16:17-19). To samé ale platí i pro proroctví a modlitbu v jazycích. To, co Jóel vztahoval k proroctví, apoštol Petr evidentně na Letnice vztáhl pro mluvení v jazycích:

„Potom se stane, že vyleji svého Ducha na každé tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny a vaši mládenci budou mít vidění.“

Jóel 3:1

„Ale toto je to, co je řečeno skrze proroka [Jóela]: ‚I stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vyleji ze svého Ducha na každé tělo; vaši synové a vaše dcery budou prorokovat, vaši mladíci budou vidat vidění a vaši starci budou mívát sny.‘“

Skutky 2:16-17

A pokud v tom byl benevolentní apoštol Petr, i my bychom se měli spíše soustředit na to, abychom Ducha svatého nechali plynout, než abychom se jej neustále snažili zařadit do našich lidských přihrádek.

9 Výklad a proroctví

To stejné platí i pro výklad jazyků a proroctví. Apoštol Pavel nás učí, že pokud jazyky jsou doprovázeny výkladem, jsou ekvivalentem proroctví:

„Chci, abyste všichni mluvili jazyky, avšak ještě více, abyste prorokovali. Kdo prorokuje, je větší než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by i vykládal, aby se budovala církev.“

1. Korintským 14:5

O verš dál dokonce mluví o tom, že jednou z nejběžnějších funkcí výkladu je právě proroctví, které slouží k napomínání, budování a útěše (1. Korintským 14:3). I ze čtení knihy Skutků můžeme odvodit právě to, že po křtu Duchem svatým lidé mluvili jazyky a je dost možné, že je rovnou i vykládali. Lukáš to ale popisuje jako proroctví:

„A když na ně Pavel vložil ruce, přišel na ně Duch Svatý a oni mluvili jazyky a prorokovali. Těch mužů bylo celkem asi dvanáct.“

Skutky 19:6-7

Takže prosím nebudme příliš zabeďnění a nechme Ducha pracovat. Nesnažme se vše vysvětlit a svázat, raději dejme Duchu svatému prostor a svobodu. Zároveň se nenechme ochudit o výklad jazyků, není jen pro superduchovní lidi. Naopak má být běžnou záležitostí.

10 První výklad jazyků

Nyní se vraťme do Staré smlouvy a podívejme na první výklad jazyků, který je popsán v Bibli. O tom, že o jazycích se mluví již ve Staré smlouvě, konkrétně v Izajášovi, jsme se již bavili. Někteří dokonce s jazyky spojují i věž Babel a tvrdí, že u Babelu došlo ke zmatení jazyků a na Letnice k jejich sjednocení v jednom Duchu. Nicméně zamýšleli jste se někdy nad ním, že i o výkladu jazyků se mluví již ve Staré smlouvě? Ano, asi vás to již napadá, je to v Danielovi:

„A tímto nápísem je zapsáno: MeNé, MeNé, TeKéL, uFaRSín. Toto je výklad toho slova: MeNé – sečetl Bůh tvé kralování a ukončil je. TeKéL – byl jsi zvážen na vahách a shledán jsi byl nedostačným. PeRÉS – rozpuřeno bylo tvé kralovství a bylo dáno Médům a Peršanům.“

Daniel 5:25-28

Vidíme, že Daniel je první, kdo v Bibli použil výklad jazyků, a to dokonce jimi pravděpodobně ani nemluvil. Myslím, že toto by mělo být jasným povzbuzením pro nás, když Pán Ježíš cituje Ježíše a říká, že „i nejmenší v Božím kralovství, je větší než největší z proroků“ (Lukáš 7:28). Modleme se tedy za to, ať můžeme vykládat i my. Vždyť málokdo z proroků jazyky vykládal, zato se všichni těšili na dobu, ve které žijeme my (1. Petrův 1:10)!

11 Výklad je pro každého

Důležitá je také otázka, pro koho všeho v Nové smlouvě výklad jazyků je. Pavlova odpověď je jednoznačná – pro každého. Pavel povzbuzuje každého, kdo se modlí v jazycích, aby je začal i vykládat:

„Tak i vy, poněvadž horlivě usilujete o duchovní projevy, snažte se, abyste se v nich rozhojňovali pro budování církve. Proto kdo mluví jazykem, ať se modlí, aby mohl také vykládat.“

1. Korintským 14:12-13

Samozřejmě o pár veršů dál je pasáž, že jazyky nemají být na shromáždění, když tam není vykladač:

„Mluví-li někdo jazykem, ať mluví dva nebo nejvýše tři, a to jeden po druhém, a jeden ať vykládá. A jestliže tam není vykladač, ať ve shromáždění mlčí; ať mluví k sobě a k Bohu.“

1. Korintským 14:27-28

Ale když si to celé dáme dohromady, jediným důvodem, proč jazyky nemají být na veřejném shromáždění, je, že nikdo s výkladem zkušenost nemá (1. Korintským 14:31). A když to spojíme s tím, že Pavel i Ježíš zjevně chtěli, aby se každý modlil v jazycích, je jasné, že každý, kdo uvěří, by měl usilovat nejen o modlitbu v jazycích, ale i o její výklad. A to ne proto, aby se tím mohl chlubit, ale proto, aby mohl budovat církev a být pro Pána více použitelný.

12 Výklad buduje

Když budeme plynout v modlitbě v jazycích a výkladu jazyků, začneme více jednat podle ducha a méně podle své duše. Tím náš život získá mnohem větší jistotu a dynamiku. Duch totiž *ví*, duše se snaží věci vymyslet. A když víme a když spolupracujeme s Bohem, který ví všechno, tak opravdu víme, vše jde snadněji a rychleji. Již jsem zmiňoval svoji první zkušenost s výkladem jazyků. A podobnou zkušenost mívám s výkladem jazyků obvykle. Díky tomu se nebojím říct, že jsem nikdy neviděl progresivnější, jistější, zaměřenější skupinu křesťanů než tu, která praktikovala modlitbu a výklad jazyků:

„Chci, abyste všichni mluvili jazyky, avšak ještě více, abyste prorokovali. Kdo prorokuje, je větší než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by i vykládal, aby se budovala církev.“

1. Korintským 14:5

Nebojme se v tom tedy ani skromných začátků. Stejně jako modlitba v jazycích, může i výklad začínat velmi skromně. Postupně se nám ale bude rozvíjet. Pamatuji si, že když jsem poprvé někomu vykládal jazyky, tak ihned po druhé zkušenosti jsem měl měsíc pauzu. Poté mě ale přepadl pocit, že už to asi nikdy znovu nedokážu. Řekl jsem si, že nejlepším způsobem, jak se do výkladu opět dostat, bude využít nejbližší velké konference a obejít několik křesťanů a těm jazyky vykládat. Během čtyř dní se mi to povedlo celkem sedmkrát, z toho některé z výkladů byly anglicky, a dokonce mi někdo pět minut prorokoval zpět, což mě velmi posilnilo. Od té doby jsem se výkladu jazyků už nikdy nebál.

13 Co je klíčem?

Jak tedy do výkladu jazyků vstoupit? Ihned po povzbuzení, ať se modlíme za výklad jazyků, Pavel říká, jak na to:

„Neboť když se modlím jazykem, můj duch se modlí, avšak má mysl je bez užitku. Co tedy? Budu se modlit duchem, ale budu se modlit i myslí; budu zpívat chvály duchem, ale budu zpívat chvály i myslí.“

1. Korintským 14:14-15

Pavel nás vyzývá, ať se modlíme duchem i myslí. Jinými slovy říká: „Modli se soustředěně.“ Když se modlíme v jazycích, nebrouzdejme jen sem a tam v myslí. Spojme úsilí ducha, duše i těla. Když se při modlitbě totiž začínám soustředit na různé lidi a situace, začínají mi k nim přicházet slova poznání a vím tedy, co se děje. Modlívám se i za slova moudrosti, abych věděl, co s poznáním dělat. Často když se takto ponořím do modlitby, začínám vnímat a vidět, co se děje v *duchovním světě* – mám obrazy k tomu, co se kde odehrává nebo co se odehrávat bude. Přichází mi nápady, jak odpovídat lidem na složité emaily, jak reagovat v různých nekomfortních situacích, co odpovídat na dotazy v rádiu, přišla mi slova ke kolegům v práci, k lidem v církvi, nápady na nakupování dáreků nebo slova pro lepší odhadnutí vypjatých situací. Jindy doslova vnímám, jak se věci v duchovním světě hýbou. Většinou si zapisuji, co mi přichází, a když se modlím s druhými, také to říkám. Neříkám vždy vše hned, někdy počkám, až to bude vhodné. Inu, je psáno, že *„horlivá modlitba spravedlivého zmůže mnoho“* (Jakubův 5:16b).

14 Výklad není překlad

Častým zádrhelem, který lidé při výkladu jazyků mají, je představa o tom, jak takový výklad vypadá. Často si jej totiž představujeme jako *překlad*. To ale není jediný význam slova *výklad*.

„Chci, abyste všichni mluvili jazyky, avšak ještě více, abyste prorokovali. Kdo prorokuje, je větší než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by i vykládal, aby se budovala církev.“

1. Korintským 14:5

Vykládat, řecky *dierméneuó*, totiž znamená buďto *překlad*, nebo *rozvinout obsah toho, co bylo řečeno; vysvětlit, vykládat*. A díky tomu náš výklad často může být mnohem delší nebo mnohem kratší než původní zpráva v jazycích.

Představit si to můžeme následovně. Řekněme, že začnu opisovat město. Začnu popisovat ulice, sídliště, náměstí, silnice, školy, historické budovy v centru. A v popisu města budu pokračovat několik minut. Někdo druhý ale přijde a jednoduše to shrne a řekne: „To je město.“ A tak to může být i s výkladem. My něco velmi detailně popisujeme v jazycích a druhý to vystihne jedním slovem. Může to být ale i naopak. Někdo opakuje neustále jen jedno slovo (řekněme „město“) a druhý to začne velmi dlouze opisovat. I to je v pořádku.

Jindy se lidé ptají, zda někdo může jejich jednu frázi v jazycích vykládat i různými způsoby než někdo jiný. Může. Může například vystihnout jinou pasáž, a tu vyložit. Nebo jednoduše říkáme sice v jazycích tu stejnou větu nebo pasáž, ale v jiném jazyce ta stejná pasáž znamená něco jiného.

15 Jak výklad přichází

Když už víme, že je výklad i pro každého z nás, je dobré vědět, jak výklad vypadá. Výklad jazyků přichází podobně jako proroctví. Někdy mu s oblibou říkám „proroctví s tahákem“, protože když vnímám, jak Duch svatý pracuje v druhém člověku, je pro mě jednodušší začít prorokovat než jen začít prorokovat ve víře, že to, co mi přichází, je od Boha. Nicméně to se může člověk od člověka lišit. Co se ale příliš lišit nebude, jsou způsoby, jak výklad přichází, takže podobnou pasáž můžete najít i v naší knížce o proroctví (Bajzík a kol., 2021). Když se soustředěně modlíme, všimneme si, že nám na mysl přicházejí slova, verše, obrazy nebo máme „vnitřní vjemy“. Je důležité uchopit tuto řeč Ducha:

„O tom také mluvíme – ne však slovy, kterým vyučuje lidská moudrost, ale těmi, jimiž vyučuje Duch [svatý]; duchovní věci vysvětlujeme duchovními slovy.“

1. Korintským 2:13

Občas si lidé sice z charismatiků a letnicích dělají legraci, že pořád něco někde „vidí“, ale podle Bible je to zcela legitimní věc. Prvním slovem spojeným s proroctvím a modlitbou v jazycích o Letnicích je totiž řecké slovo *horasis* označující *vnitřní* nebo *vnější* vidění (Skutky 2:17). Toto slovo se vztahuje ke křtu Duchem svatým – našemu ponoření se do něj. Když jsme do něj ponořeni, máme schopnost vnímat fyzickou realitu (*vnějším zrakem*) a duchovní (*vnitřním zrakem*) najednou. A to se umocňuje právě modlitbou v jazycích. Díky jejich výkladu se to pak naučíme ještě lépe používat.

16 Jak výklad funguje

Když víme, jak nám výklad přichází, potřebujeme s ním umět pracovat. Je škoda nechat si uniknout to, co se nám Bůh snaží říci.

„Duševní člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.“

1. Korintským 2:14

Pro pochopení Boží mluvy nám pomůže studium hebrejských slov, které Bible pro Boží komunikaci používá (Goll, 2012). První z hebrejských výrazů pro Boží mluvu je *nábá* – *vytékání, vyvěrání jako z pramene*. Toto slovo indikuje, že nám Bůh často řekne jen jedno slovo. Když ale to slovo vyslovíme nahlas nebo napíšeme, dostaneme navazující slovo. Proto je důležité při výkladu jazyků začít mluvit nebo si psát, co nám přichází na mysl. Když na Boha zareagujeme, On nám začne danou myšlenku vysvětlovat a rozvádět. V tomto je výklad jazyků podobný mluvení v jazycích nebo proroctví. Když jednu slabiku nebo slovo řekneme, objeví se další.

Druhým hebrejským slovem použitým ve spojitosti s proroctvím je *nataf* – *nechat padat jako déšť*. Toto slovo značí, že to, co nám Bůh říká, se postupně rozvíjí v čase. Proto je dobré si zapisovat, co nám Pán ukazuje, hlavně v případech, když se za některé věci modlíme opakovaně.

Třetím slovem pro proroctví je *masa* – „Boží ruka“, která *uvolňuje „Boží břímě“* (Goll, 2012). „Boží břímě“ nás vede do přímluvy za určité lidi, oblast nebo národ. Pán nám k této oblasti odhaluje věci a volá nás do přímluvy!

17 Výklad osobně i veřejně

Stejně jako u modlitby v jazycích, i výkladů jazyků existuje celá řada. Dá se s ním velmi dobře pracovat na osobní úrovni, ale i ve společenství. Pán tak může směřovat nás, dané setkání, menší společenství i celou církev. Jak je psáno na začátku knihy Skutků: „... skrze Ducha Svatého dal příkazy apoštolům, které si vyvolil.“ (Skutky 1:2b). Pavel jejich osobní využití popisuje následovně:

„Proto kdo mluví jazykem, ať se modlí, aby mohl také vykládat.“

1. Korintským 14:13

Princip výkladu jazyků je stejný na všech úrovních. Můžeme tedy vykládat jazyky sami sobě – zpětně nebo pomocí psaní. Můžeme je vykládat i simultánně ve dvojici. Nebo ve skupině lidí, se kterou se modlíme. U toho doporučuji dát společné téma, za které se budou všichni modlit, a na konci se sdílet, co komu přišlo. Nebo mohou jednoho určit, kdo bude jazyky vykládat rovnou. V neposlední řadě lze jazyky vykládat i na veřejném shromáždění:

„Mluví-li někdo jazykem, ať mluví dva nebo nejvýše tři, a to jeden po druhém, a jeden ať vykládá. A jestliže tam není vykladač, ať ve shromáždění mlčí; ať mluví k sobě a k Bohu.“

1. Korintským 14:27-28

U toho Pavel ale předpokládá, že se navzájem budeme znát, očekává se vzájemná spolupráce. Nemáme se modlit *na blind* a čekat, zda to někdo vyloží. Máme vědět, že je ve společenství někdo schopný vykládat. Na to ne každý má odvalu (víru). S trochou cviku ji ale získáme.

18 Jsme stejného Ducha

Líbí se mi, jak o výkladu mluví moje manželka Stanka. Vždycky říká, že všichni máme stejného Ducha svatého v sobě. A když vykládáme jazyky, Duch svatý pouze skrze jednoho člověka začne říkat to, co se sám modlí v druhém člověku:

„Neboť v jednom Duchu jsme my všichni byli pokřtěni v jedno tělo, ať Židé nebo Řekové, ať otroci nebo svobodní, a všichni jsme z jednoho Ducha dostali napít.“

1. Korintským 12:13

Tak opravdu můžeme vykládat jazyky sami sobě, ve dvojci, na shromáždění i na modlitebním setkání. Jak jsme zmiňovali dříve, Duch svatý je jako proudy živé vody, které tečou z našeho nitra:

„Žíznil-li kdo, ať přijde ke mně a pije. Kdo věří ve mne, jak praví Písmo, řeky živé vody poplynou z jeho nitra!“ To řekl o Duchu, kterého měli přijmout ti, kteří v něho uvěřili; dosud totiž Duch [svatý] nebyl dán, protože Ježíš ještě nebyl oslaven.“

Jan 7:37b-39

Když se modlíme společně s dalšími lidmi, vidíme, že tyto proudy tekoucí z našich niter se spojují a tvoří jednu mocnou řeku. A právě když se všichni modlíme v jazycích, může jeden člověk tyto jazyky začít vykládat a po něm někdo jiný, případně během těchto společných modliteb si mohou všichni zapisovat, co komu přichází, jaké obrazy a jaká slova. Tato slova se obvykle překrývají, doplňují a dokreslují. Lidé jsou povzbuzeni, jak Duch svatý jedná, a budou do daných věcí více vtaženi.

19 Společné modlitby

Proto je velmi důležité *naučit se* modlit v jazycích společně. Možná to ze začátku bude trochu drhnout, ale když se naučíme soustředit a vyjasníme si, za jaké téma se budeme modlit, jakým druhem jazyků se budeme modlit a zda budeme Pána v jazycích chválit, přimlouvav se nebo věci proboujovat, vznikne skvělá synergie. Tak budeme budování nejen jako jednotlivci, ale i jako společenství. Budeme více propojeni a budeme žít více v bázni před Bohem. Věřím, že se díky tomu dostaneme i k tomu, že to opravdu bude Duch svatý, kdo povede svou církev:

„V Antiochii byli v místní církvi proroci a učitelé, [jako] Barnabáš, Šimon zvaný Černý, Lucius Kyrénský, Manahen, společně vychovaný s tetrarchou Herodem, a Saul. Když konali službu Pánu a postili se, řekl Duch Svatý: ‚Oddělte mi Barnabáše a Saula k dílu, k němuž jsem je povolal.‘ Potom, po postu a modlitbách, na ně vložili ruce a propustili je.“

1. Korintským 12:13

Budeme zažívat opravdu *mocné* modlitby, které budou mít výsledky (Jakubův 5:16b, Skutky 12:5). Tím budeme povzbuzeni a budování. K tomu ale potřebujeme pochopit, jakou autoritu skrze Krista na zemi máme (Matouš 18:18-20), a potřebujeme se v modlitbě synchronizovat. Věřím, že Duch svatý právě v těchto dnech volá církev do společných modliteb na globální i lokální úrovni. Díky modlitbám budeme dělat rozhodnutí, která budou z Ducha, a ne z těla, uvidíme slabiny nepřítele a začneme pronikat do oblastí, kde křesťanství momentálně není.

20 Vidět v Duchu

Když se modlíme v jazycích a soustředíme se, Bůh nám odkrývá duchovní realitu. On chce, abychom věděli, co se děje, ne abychom byli slepí. Všiml jsem si, že když se modlím v jazycích pravidelně a extenzivně, Duch mi zjevuje tolik věcí, že je ani nestíhám dělat. Proto jsem se tyto vjemy od Ducha svatého naučil rozdělovat do tří základních kategorií.

Někdy mi Bůh ukazuje, co se děje v duchovním světě, a mojí úlohou je jen se za věci modlit, aby se opravdu zrealizovaly a nic jim nestálo v cestě. Jindy mi Duch svatý dává na srdce věci, které chce zrealizovat, a mojí úlohou je modlitbami je dát do pohybu, aby spatřily světlo světa. Učím se věřit Pánu, že On je dá někomu na srdce, aby je udělal. A třetí kategorie jsou věci, které vím, že mám udělat já. Ty se samozřejmě snažím udělat řádně a včas.

Modlitba v jazycích mě uvedla do úplně jiného života víry. Již to není, že „naslepo“ dělám kroky „ve víře“, ale že vidím v Duchu věci, jednám podle nich a pak jsem ve správný čas na správném místě. Navíc je tím náš Pán oslaven. Boží věci jsou totiž *věčné* věci:

„To naše nynější lehké soužení nám totiž působí nesmírně veliké břímě věčné slávy, když nehledíme na věci viditelné, ale na neviditelné; neboť viditelné věci jsou dočasné, neviditelné však věčné.“

2. Korintským 4:17-18

A to je styl života, který chceme žít. Žít podle toho, co se děje v Duchu, a určovat to, ne pouze reagovat na to, co vidíme okolo sebe (Jan 3:8).

21 Duch svatý je praktický

Vzhledem k tomu, že Duch svatý ví o všem, co se na zemi děje, je velmi praktický – věci, které nám říká a zjevuje, tak mohou mít velmi praktický dopad na náš každodenní život. Přesvědčili se o tom i učedníci v Antiochii:

„V těch dnech sestoupili z Jeruzaléma do Antiochie proroci. Jeden z nich, jménem Agabos, povstal a naznačil skrze Ducha, že nastane veliký hlad po celém světě; ten skutečně nastal za Klaudia. Proto si všichni učedníci určili, každý podle svých možností, co pošlou ku pomoci bratřím bydlícím v Judsku.“

Skutky 11:27-29

A vidíme, že nejen přijali slovo od Pána, ale *celá* církev začala podle toho slova jednat. Osobně mám několik praktických zkušeností s Duchem svatým, i když žádná nedosahuje zatím takového rozměru, jako zažili Agabos a ostatní. Například jsem se modlil v jazycích, než jsem šel psát bakalářskou práci. Standardně to vypadalo tak, že během modlitby jsem si srovnal myšlenky a pak jsem si již sedl a psal a psal a psal. Moje práce byla tak mnohem efektivnější a rychlejší. Jindy jsem štípal dříví u kamaráda na chatě a chtěl jsem si práci nějak urychlit. Modlil jsem se chvíli v jazycích a měl jsem obraz, co udělat, aby práce šla rychleji. A opravdu to fungovalo. Podobně moje kamarádka Jolana dělala například úpravy v bytě – přesně tak, jak ji Duch svatý vedl. Věřím ale, že když se budeme jako tělo Kristovo v modlitbě v jazycích posouvat, uvidíme ještě větší věci (1. Korintským 12:26).

22 Nech ho vést!

Skrze výklad jazyků můžeme dostávat celou řadu prorockých slov, jako i skrze jiné formy proroctví. Například nás Bůh skrze výklad jazyků může upozornit na špatná rozhodnutí (Matouš 1:20). Jindy nám může ukázat naše další směřování nebo nám dát řešení do situací (Matouš 2:19-22, Genesis 20:3-7). V jiný čas nám skrze výklad jazyků může Pán ukazovat stav našeho srdce nebo naše zlé postoje (Příslaví 20:27). Navíc skrze modlitbu v jazycích a výklad jazyků náš život dostane úplně jiný *prorocký rozměr*. Svě o tom věděl i apoštol Pavel. Pán jej v Korintu směřoval následovně:

„V noci řekl Pán skrze vidění Pavlovi: ‚Neboj se, ale mluv a nemlč, protože já jsem s tebou, a nikdo se tě nedotkne, aby ti ublížil. Neboť mám mnoho lidu v tomto městě.‘“

Skutky 18:9-10

Myslím si, že když budeme na Boha reagovat, začneme vidět, jak vše dostává smysl a náš život se postupně bude dostávat tam, kde má opravdu být. Staneme se součástí Boží symfonie, kde vše dává perfektní smysl. A to jak v osobních životech, tak i v církvi. Pavel píše o tom, že součástí Božích plánů a jeho povolání jsme reálně tehdy, když operujeme v Kristu, nikoliv, když žijeme tělesně, po lidsku. Jedině v něm to dokážeme neminout (Efezským 2:10). Pokud chceme operovat dle své nové přirozenosti, dle Krista v nás, potřebujeme používat jeho mysl, jeho způsob myšlení. A to jako jednotlivci i jako celek. A to úzce souvisí se spoluprací s Duchem svatým. Nelze žít nový život z vlastních sil a z lidské moudrosti.

23 Zjevení

Další aspekty výkladu jazyků jsou popsány v 1. Korintským:

„Chci, abyste všichni mluvili jazyky, avšak ještě více, abyste prorokovali. Kdo prorokuje, je větší než ten, kdo mluví jazyky, ledaže by i vykládal, aby se budovala církev. Tedy, bratři, kdybych k vám přišel a mluvil jazyky, co vám prospějí, když bych k vám nepromluvil ve zjevení, v poznání, v proroctví nebo vyučování?“

1. Korintským 14:5-6

Slovíčko „tedy“ říká, že první tvrzení implikuje druhé. Pavel mluví o výkladu jazyků a navazuje tím, že mluví o „zjevení, poznání, proroctví a vyučování“. Říká tím, že skrze výklad přichází právě tyto věci. Zjevení, řecky *apokalypsis* znamená *zjevení, odhalení, instrukce*. Skrze zjevení nám Bůh odhaluje, kým jsme my, jaké jsou zde jeho plány a co máme dělat. Můžeme si všimnout, že Pavel říká, že Bohu se v něm zalíbilo „zjevit“ svého Syna (Galatským 1:15-16), a jinde, že Bůh zjevil věci svým apoštolům a prorokům (Efezským 3:5). Je mnoho dalších míst, která o zjevení (odhalení) mluví. Zjevení jsou takové ty „aha“ momenty, kdy najednou víme. Tato jistota je jazyk Nebe a uvolňuje víru. Mysl přemýšlí, ale duch ví. Zjevení není nic tajemného, je to právě naopak. Bůh nám ukazuje, kým jsme a kým je On. Ďábel nám oslepil myšlení a zatajil pravdu. A právě Duch svatý, který nám pravdu odhaluje:

„Jim, nevěřícím, bůh tohoto věku oslepil myšlení, aby jim nevzešlo světlo evangelia slávy Krista, jenž je obrazem Božím.“

2. Korintským 4:4

24 Prorocství a napomínání

Podívejme se na další aspekty výkladu jazyků, které jsou popsány v 1. Korintským 14:5-6. Jako druhé pavel zmiňuje *prorocství*. To slouží k budování, napomínání, povzbuzení a útěše.

„Kdo však prorokuje, mluví lidem k budování, povzbuzení a útěše.“

1. Korintským 14:3

Pavel ve svém dopisu Timoteovi vyzdvihuje to, že *pomocí* prorocství má Timoteus bojovat dobrý boj víry:

„Toto nařízení svěřuji tobě, můj synu Timoteji, na základě předešlých prorocství o tobě, abys s jejich posilou bojoval dobrý boj, maje víru a dobré svědomí, jímž někteří pohrdli, a proto ztroskotali ve víře.“

1. Timoteovi 1:18-19

A věřím, že mezi tato slova, která spolu s vírou a dobrým svědomím nám umožňují bojovat dobrý boj víry se řadila slova, která budují, napomínají i utěšují. Nejen některá z nich. Povzbuzení nebo napomínání, řecky *paraklesis*, nás má přitahovat ke *Kristu blíž*. Více do jeho podoby a do jeho obrazu (Koloským 1:28). Napomínání bylo v církvi častokrát špatně uchopeno, proto se ho lidé bojí. Pokud je ale správně chápáno a aplikováno, není se čeho bát. Kdo z nás by nechtěl být napomínán, když ho to promění více do Boží podoby (Přísluví 12:1)?

25 Útěcha

Podobně tak útěcha, řecky *paramythia*, je dnes velmi opomíjeným projevem Ducha svatého. Útěchu nám Duch svatý dává v těžkých životních situacích. Například Pán skrze výklad jazyků dával útěchu Johnu Lakeovi po smrti jeho manželky (Liardon, 1999). A díky tomu, i když byl značně oslaben a bojoval zároveň i o život svého několikaměsíčního dítěte, dokázal pokračovat v misi v Jižní Africe a ještě tři a půl roku rozšiřovat toto Boží dílo. Díky modlitbě v jazycích a jejich výkladu byl posílněn Bohem a tyto zlé životní okolnosti ho nepoložily. O tom, že Duch svatý utěšuje – povzbuzuje (záleží na překladu) v *jakémkoliv* soužení, mluví i apoštol Pavel:

„Bůh veškerého povzbuzení, který nás povzbuzuje v každém našem soužení, abychom i my mohli povzbuzovat ty, kteří jsou v jakémkoli soužení, tím povzbuzením, kterým Bůh povzbuzuje nás.“

2. Korintským 1:3a-4

Je skvělé, že ať se děje cokoliv v našem životě, Bůh nás uschopňuje nezaměřovat se na náš problém, ale naopak ještě utěšovat a povzbuzovat druhé. Nezapomínejme tedy ani my na Boží nástroj útěchy, kterým je modlitba v jazycích spojená s výkladem.

Apoštol Pavel indikuje, že všechno, co přichází skrze výklad jazyků – od zjevení po poznání, proroctví i útěchu – buduje nás nebo církve. Díky budování Duchem svatým jsme krok za krokem formováni v Boží svatyni, v Krista.

26 Poznání a vyučování

Dalšími zmíněnými formami výkladu jazyků jsou poznání a vyučování. *Poznání* nebo slova poznání nám přichází, když se modlíme za konkrétní lidi a situace a Pán nám ukazuje věci a skutečnosti, které bychom sami vědět nemohli. Poznání také může být spojeno s *poznáním* Boha a to nejen na teoretické úrovni, ale na úrovni zkušenosti. Ozeáš dokonce říká, že kvůli nedostatku poznání hyneme, nepřítel nás cupuje, protože nevíme, kým jsme a kým je Bůh, a nemůžeme sloužit jako kněží:

„Můj lid hyne pro nedostatek poznání. Protože jsi zavrhl poznání, zavrhl jsem tebe, nebudeš mi sloužit jako kněz.“

Ozeáš 4:6a

Vyučování je pak neméně důležité. Bůh sám chce vyučovat svoji církev. My jsme jen jeho ústy, skrze která to dělá. Stalo se mi nespočetněkrát, že když jsem si připravoval kázání, Duch svatý mě během přípravy sám vedl, dával mi zjevení do daných témat a ukazoval mi strukturu i formu, jak někdy i stejná témata v různých sborech podávat. Duch svatý buduje svoji církev a my mu musíme být k dispozici, aby to mohl dělat.

Jazyky opravdu přinášejí porozumění Božímu slovu. Stává se mi pravidelně, že čtu Bibli a najednou mi ji Duch svatý vysvětluje – dává mi k textům obrazy, připomíná mi jiné verše, začínají mi věci docházet. A když to chce dělat pro mě, chce to dělat i pro každého z nás. Bůh nikomu nestrání. Stačí věřit, že tě to chce naučit, a přijímat jeho výuku. On se těší na to, až mu dáme prostor.

27 Rozlišení duchů

Modlitbu v jazycích a výklad jazyků také používám při *rozlišování* duchů. A to platí ať při různých věcech, co mi přicházejí, nebo v různých situacích a rozhodování, kdy si nejsem úplně jistý.

„Milovaní, nevěřte každému duchu, ale zkoumejte duchy, jsou-li z Boha; neboť do světa vyšlo mnoho falešných proroků. Podle toho poznávejte Ducha Božího: Každý duch, který vyznává Ježíše Krista, jenž přišel v těle, je z Boha. A žádný duch, který nevyznává Ježíše [Krista, jenž přišel v těle], není z Boha.“

1. Janův 4:1-3a

Moje praxe je následující. Za danou věc nebo situaci se modlím v jazycích a převaluji ji ve své mysli. Tím se mi začíná věc nebo situace „rozbalovat“. Tak začínám vidět záměry jednotlivých lidí nebo úmysly, proč jaká hudba byla vytvořena. Jindy rozlišuji, že mám v hlavě obrazy a myšlenky z jiného ducha než z Ducha Božího, například z ducha smrti nebo strachu. Nedokážu si představit, jak lidé mohou fungovat bez rozlišení duchů. Jak rozlišit, že nejsem v náboženství, v zákonictví, v duchovním smilstvu nebo v manipulaci? To jsou všechno věci, se kterými se každý z nás potřebuje vypořádat. Boží slovo, modlitba v jazycích a rozlišení duchů jsou vskutku skvělými nástroji pro toto rozlišení. Zároveň díky nim můžeme dělat správná rozhodnutí v práci nebo v duchovní boji. Rozlišování duchů můžeme praktikovat na jakékoli úrovni, ať osobní, církevní, či globální. Jednat podle toho můžeme minimálně v oblastech, za které máme zodpovědnost, jindy můžeme dané informace předat těm, kdo s nimi něco mohou udělat.

28 Každý něco má

Podívejme se nyní na následující pasáž, taktéž z 1. Korintským 14. kapitoly. Ta je hojně citována kritiky velkých církevních shromáždění, podle kterých se tento text nemůže naplnit ve velkých shromážděních, ale jedině na menších domácích skupinkách:

„Co z toho tedy plyne, bratři? Když se sejdete, každý [z vás] má chvalozpěv, má učení, má zjevení, má jazyk, má výklad; všechno ať je k budování.“

1. Korintským 14:26

Samozřejmě rozumím, že ve sto lidech se špatně každý dostává ke slovu. Nicméně, když tuto pasáž vezmeme v kontextu, vidíme, že nepolemizuje o velikosti shromáždění, nýbrž o modlitbě v jazycích, výkladu jazyků a proroctví. Pokud tuto pasáž porovnáme s šestým veršem téže kapitoly, vidíme, že jasně korelují – v obou se mluví o výkladu jazyků a o učení, zjevení a budování církve. Závěr je podle mě jednoznačný. Pokud chceme, aby každý měl co říci na shromáždění, nejde o počet přítomných. Spíše všechny vedme k tomu, aby se modlili v jazycích a jazyky vykládali, a uvidíme, že každý bude mít vždy co říct. Bůh je totiž živý a mluví rád.

Při společných modlitbách si také můžeme všimnout, že každý přináší trochu jiná slova, která až dohromady tvoří Boží harmonii. Některí přináší strategická slova a vize, jiní zdůrazňují slova o osobním vztahu s Bohem a čistotě, další pak o tom, jak donést evangelium k nevěřícím, jiní pak vypichují vyučování nebo vzpomínají na další lidi, abychom na ně nezapomněli. Nemodleme se tedy jen sami, ať nejsme moc jednostranní.

29 Usvědčení nevěřících

Ještě jednou bych chtěl vypíchnout, že pro výklad jazyků je opravdu důležité se během modlitby v jazycích soustředit. Ovoce je zřejmé. Když se modlíme například za konkrétní lidi, přichází nám slova poznání k nim, a když daná slova sdílíme, usvědčuje je to a vede k bázni před Bohem:

„Ale když budou všichni prorokovat a vejde někdo nevěřící nebo neznalý, bude ode všech usvědčován a ode všech souzen. Budou se odhalovat skryté věci jeho srdce, a tak padne na tvář, pokloní se Bohu a vyzná: ‚Vskutku, mezi vámi je Bůh!‘“

1. Korintským 14:24-25

Ano, v této pasáži se mluví o prorocství, ne o výkladu jazyků, ale nezapomeňme, že *celá* kapitola mluví o modlitbě v jazycích, jejich výkladu a prorocství a že jazyky, pokud jsou vykládány, mají stejnou funkci jako prorocství. Rozdíl je v tom, že při výkladu se zásadně modlíte v jazycích a pak uvolníte to, co Duch mluvil do nám srozumitelné řeči. Při prorocství začnete mluvit z Boha i bez výkladu jazyků.

Navíc se mi sem tam stane, například v práci, nebo když jen tak s někým někam jdeme, že mi začnou přicházet myšlenky k jeho nebo její osobě i jen tak. Jako kdybych daného člověka během vteřiny celého načetl. Myslím, že i to je ovoce pravidelné modlitby v jazycích. Modlitba v jazycích funguje totiž jako dynamo. Bůh ví, koho kdy potkáme, takže když se modlíme v jazycích, ukládáme Boží moc, která se uvolní tehdy, když je třeba.

30 Co na to Izajáš?

Pojďme si výklad ještě rozebrat. Pavel při psaní Nové smlouvy měl k dispozici Starou smlouvu a Ducha svatého. Pavel tedy musel základ pro svá učení objevit ve Staré smlouvě. Podívejme se zpět do Izajáše 28. Verše 10-12, které jsou o budování, Boží komunikaci a odpočinku, jsme již probrali. Podívejme se na verše okolo:

„Ale i tito vrávorají při víně a klopýtají při pivu: Kněz i prorok vrávorají při pivu, jsou zmateni z vína, klopýtají z piva. Chybují ve vidění, jsou vratkého úsudku. Neboť všechny stoly jsou plné hnusných zvratků, není čistého místa. Koho bude vyučovat poznání a koho naučí rozumět zprávě? Odstavené od mléka? Vzaté od prsu? (...) ale nechtěli poslechnout. I bude pro ně Hospodinovo slovo pokyn na pokyn, pokyn na pokyn, míru k míře, míru k míře, trochu tam, trochu tam, a tak půjdou, upadnou dozadu, polámou se, budou chyceni a zajati.“

Izajáš 28:7-9.12b-13

Izajáš mluví o lidech, kteří se opíjejí, a potom se dostává k tomu, koho Pán bude *vyučovat poznání* a koho *naučí rozumět*. Není to podobné tomu, co píše Pavel o Duchu svatém? Že se nemáme opíjet vínem, ale naplňovat Duchem (Efezským 5:18)? A že jazyky se *budujeme* a skrze jazyky přichází *vyučování a poznání* (1. Korintským 14:2-6)? Mluví o tom právě tato pasáž, protože na ni odkazuje i na dalších místech (1. Korintským 14:21). Navíc všimněme si důsledku naší ignorance jazyků – pokud jsou pro nás jen žvatlání, „pokyn na pokyn“, nečeká nás dobrý konec. Duch svatý nás skrze jazyky a výklad chce vést a ukazovat nám cestu.

31 Duch svatý – učitel

Duch svatý sám je totiž naším učitelem, průvodcem i rádcem:

„Ale jak je napsáno: ‚Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují.‘ Nám to Bůh zjevil skrze [svého] Ducha; neboť Duch zkoumá všechno, i Boží hlubiny. Vždyť kdo z lidí ví, co je v člověku, než duch člověka, který je v něm? Tak ani Boží věci nezná nikdo, jen Duch Boží. A my jsme nepřijali ducha světa, ale Ducha, který je z Boha, abychom věděli, co nám Bůh daroval.“

1. Korintským 2:9-12

Bůh nám daroval s Kristem všechno – odpuštění, osvobození, udravení, požehnání, zaopatření. Ale bez Ducha svatého to ucho-
pit nedokážeme, On nám byl dán, abychom věděli, co nám Bůh daroval. Na to pouhá logika a memorace nestačí, potřebujeme se pokořit před Bohem a nechat ho, ať nám to sám vysvětlí. A to On dělá, ne lidskými slovy, ale duchovními – vjemy, obrazy, sny, viděními, „aha“ momenty (1. Korintským 2:13). To je ta *moudrost, kterou tento svět nezná* (1. Korintským 2:6-8). Moudrost, která je předurčena k *naší slávě*. Pak začíná mluvit o tom, že to jsou věci, které „oko nevidělo, ucho neslyšelo a ani na lidské srdce nevstoupily“. Pak dodává, že tyto věci Bůh zjevil *nám*, těm, kteří ho milujeme. Pavel dokonce tato zjevení neodkazuje do budoucnosti, ale říká, že je to tady a teď a že je to skrze Božího Ducha. Není to ani přes matematiku, ani přes historii, ani skrze AI. Duch svatý zkoumá *všechno*, i Boží hlubiny. Může nám tedy dát zjevení o *čemkoliv*, aniž bychom to sami znali. Žije v nás totiž Bůh sám.

32 Mysl Kristova

Dostáváme se k synovství. Když se do nás Duch svatý nastěhoval, nastěhoval se do nás i se svojí myslí, s myslí Kristovou.

„Neboť kdo poznal Pánovu mysl, která mu dá porozumět? My máme mysl Kristovu.“

1. Korintským 2:16

A dal nám ji právě kvůli tomu, abychom mu rozuměli, znali ho a chápali ho. Jak chceme *spolupracovat* s někým, když nejsme na stejné vlnové délce? Lidé říkají, že „Boží cesty jsou vyšší než naše cesty“, ale to pro nás nemusí platit. Pokud neznáme Boží slovo, neznáme jeho cesty (Izajáš 55:8-13). Právě proto nás apoštol Pavel vybízí, ať si proměňujeme svoji mysl Božím slovem:

„Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nepostižitelné jeho cesty! Kdo poznal Pánovu mysl a kdo se stal jeho rádcem?“ (...) Vybízím vás tedy, (...) nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňte se obnovou [své] myslí, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé.“

Římanům 11.33b-34.12:1a.12:2

A také proto nám Bůh dal svého Ducha, aby do nás své myšlení *vštípil*. Pokud tedy studujeme Boží slovo a poddáváme se Duchu Božímu, začneme Božím cestám rozumět a stanou se i našimi cestami. Přestaneme přemýšlet *tělesně*, ale staneme se duchovně smýšlejícími lidmi. A tak začneme rozumět Bohu i duchovnímu světu. Pomůže nám to také chápat širší souvislosti dění ve světě, protože tento svět reaguje na duchovní vlivy.

33 Vyučen od Boha

Jsme Boží děti, stvořené k jeho obrazu. Bůh nám dal svoji mysl, svůj způsob přemýšlení. Ale je na nás, jestli je používáme. Všimli jste si, že Petr píše, že v nás probouzí naši „čistou mysl“? Můžeme tedy mít čistou mysl, Boží mysl, ale nemusíme ji používat. Pokud ji chceme používat, potřebujeme ji žít, probouzet:

„Toto vám, milovaní, píšu již druhý list, ve kterém připomínáním probouzím vaši čistou mysl...“

2. Petrův 3:1

Tento způsob přemýšlení v nás probouzí Duch svatý. Myšlení Ducha je totiž život a pokoj v každé situaci, v každé životní fázi, s ohledem na jakýkoliv aspekt našeho života (Římanům 8:6). Pokoj do našich vztahů, život pro naše těla či naše peněženky. Je to Boží přemýšlení, v němž není prostor pro žádný nedostatek, nervozitu, strach, zklamání a obavy. Je to myšlení Ducha, který má všechnu moc, všechny zkušenosti a všechny znalosti. A On se s tím vším nastěhoval do nás a chce nám to *předat*. Nebudeme přemýšlet jako běžní lidé, kteří operují v mysli tělesné. *Tělesná* znamená *vyučena pěti smysly*. Je to způsob myšlení založený na našich zkušenostech, což je velmi limitovaný způsob myšlení. Pamatuji si, že když jsme rozbíhali iniciativu Národního probuzení a já měl volat s jednotlivými biskupy českých církví, cítil jsem se podřadně, neměl jsem s takovou komunikací žádné zkušenosti. Během modliteb do mě ale Bůh uvolnil své myšlení a své pocity. Vše pak proběhlo hladce. Když Boha necháme působit v nás, budeme postupně od něj vyučeni (1. Paralipomenon 28:19, Jan 6:45).

34 Synovství

Bez zjevení od Ducha svatého nemáme žádné porozumění synovství, naší pravé identity, kterou nám dává Bůh:

„A protože jste synové, vyslal Bůh ducha svého Syna do našich srdcí, ducha, který volá: ‚Abba, Otče.‘ Takže už nejsi otrok, ale syn. A když syn, tedy i dědic skrze Boha.“

Galatským 4:6-7

Nikdy nedokážeme uchopit to, kým jsme v Kristu, to, jaké máme dědictví, ani to, že nám Bůh s Kristem daroval *všechno*, pokud nám to Duch svatý *nezjeví*:

„Když se však [Bohu], který mne oddělil již v lůně mé matky a povolal svou milostí, zalíbilo zjevit ve mně svého Syna, abych evangelium o něm hlásal mezi pohany...“

Galatským 1:15-16a

Neumím si představit, že by nám naši identitu Duch zjevil tak, jak je třeba, bez modlitby v jazycích. Porozumění tomu, kým jsme, je klíčové pro náš *nový život*. Už totiž nejsme lidé typu *Adam*, jsme lidé typu *Kristus* a jak fungovat v tomto novém lidství se opravdu nenaučíme ze světa okolo nás. Pro porozumění fungování v tom, kým jsme v Kristu potřebujeme zjevení od Boha, být vyučeni od něj. Všimněme si také účelu tohoto zjevení – abychom hlásali evangelium. Pokud nevíme, kým jsme se stali, ani nevíme, co přesně máme hlásat lidem.

35 Budme v myšlení dospělí

Když Pavel říká, ať jsme v myšlení dospělí, mluví o tom v souvislosti s modlitbou v jazycích a jejich výkladem. Nemáme myslet a jednat na základě svých zkušeností, ale na základě Božího myšlení a jeho zkušeností. Jako jeho děti a dědicové máme používat vše, co nám daroval.

„Bratři, ve svém myšlení nebudte jako děti; ve zlém buďte jako nemluvnata, ale v myšlení buďte dospělí.“

1. Korintským 14:20

Co se týče zla, máme být jako nemluvnata, ale v myšlení máme být dospělí. A říká to ihned po pasáži, kde vypichuje to, že mluví v jazycích více než všichni a že Bůh si vyvolil jazyky jako způsob své komunikace.

Inu, potřebujeme být duchovně vyspělí, ne ignoranti duchovních věcí. Když se posuneme do fungování v mysli Kristově, budeme vidět budoucnost, budeme ve správný čas na správném místě, budeme oplývat moudrostí a budeme dělat pokroky a vynálezy k Boží slávě. A naplní se verše, o kterých jsme mluvili již v úvodu:

„O moudrosti mluvíme mezi zralými, ne ovšem o moudrosti tohoto věku ani o moudrosti vládců tohoto věku, kteří zanikají, nýbrž o Boží moudrosti, skryté v tajemství, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě.“

1. Korintským 2:6-7

36 Kdy jazyky pominou?

Jazyky jednou pominou, nebude to ale se smrtí apoštolů, ale s příchodem plnosti. Patrně proto Ježíš sám v jazycích nemluvil:

„Láska nikdy nezanikne. Proroctví – ta pominou; jazyky – ty utichnou; poznání – to pomine. Neboť jen částečně poznáváme a částečně prorokujeme. Když však přijde to, co je dokonalé, pomine to, co je částečné.“

1. Korintským 13:8-10

Až dospějeme do plnosti lidství, budeme chodit v synovství, jako Ježíš chodil. Jazyky nebudou potřeba. Budeme znát všechny, uzdravovat všechny. Budeme znát Otce plně. Budeme chápat svou identitu. Nebudeme mít jen *znalosti*, ale i *zkušenosti* Božích synů z běžné praxe (řecky *epignosis*). Vše nám bude odkryté. Budeme plně zbudováni. Budeme chodit v plnosti Ducha. A tehdy nebude důvod ani pro služebnosti, ani pro modlitbu v jazycích. Ale dokud tam nejsme – cvičme se, trénujme se a modleme se jazyky.

Pokud si neumíme představit, co to znamená být proměněn Duchem, vezměme si příklad z opačného duchovního spektra, a to z reinkarnace. Lidé věří, že dalajláma před smrtí určí, kde se narodí další dalajláma, a reinkarnuje se. Realita ale je, že duch, který sídlí v dalajlámovi, před smrtí svého hostitele řekne, koho dalšího obsadí. Poté se nastěhuje tam, kam řekl. Tento malý chlapec je pak vyučován všem věcem jako dalajláma a ten duch mu dává své myšlenky a zkušenosti a transformuje je do svého obrazu. Nakonec chlapec vykazuje stejné charakterové rysy i myšlení jako každý jiný dalajláma.

37 Co nám schází?

Když už teď víme o jazycích všemožné, víme o potenciálu Ducha svatého v nás a způsobech, jak s ním pracovat, vyvstává otázka, co nám schází k jiné dimenzi života s Bohem. Odpověď je jednoduchá. Disciplína, trpělivost a vytrvalost (Lukáš 18:1-8). I tyto vlastnosti patří mezi ovoce Ducha svatého, ale v našich životech často chybí (Galatským 5:22-23). Vytrvalost je i něco, co Ježíš zmiňuje a co přinášelo výsledky v první církvi (Skutky 12:5, Židům 6:12, Židům 10:36). Je to podobné jako u sportovců – je spousta nadaných běžců, fotbalistů a atletů, ale ne každý má potřebnou disciplínu k tomu, aby se dostal na vrchol a udržel se na něm. To totiž vyžaduje nejen talent, ale i vůli a odhodlání. Stejně je to i v duchovních věcech. Pavel to říká Timoteovi jasně:

„Snášej spolu se mnou útrapy jako dobrý voják Krista Ježíše. Žádný voják ve službě se nezaplétá do záležitostí každodenního života, aby se zalíbil tomu, kdo ho na vojnu najal.“

2. Timoteovi 2:3-4

Pokud chceme ve svém duchovním životě vidět výsledky, musíme se Bohu vydat a zcela se mu oddat. Fascinuje mě, kolik lidí ve světě i v církvi dokáže obětovat své pohodlí, stravu i čas kvůli sportu, podnikání či jinému úspěchu, ale kvůli progresu v duchovních věcech si nic odříci nedokážou. Myslím, že kvůli tomu nám mnohé uniká. Chci vás tedy vyzvat, oddělte si čas pro Boha, modlete se, modlete se každý den 15 minut, půl hodiny, hodinu, dvě, kolik to jen jde, a nebudete litovat. Nejprve se možná budeme muset trochu přemáhat, ale nakonec si zvykne.

38 Nečekej, ale jednej

Všimněme si, že napříč Božím slovem, Bůh mluvil k lidem. Mluvil například k Mojžíšovi, Eliášovi, apoštolům Petrovi či Pavlovi. Když tyto pasáže budeme pozorně číst, všimneme si, že tyto Boží muže Boží hlas vedl k *jednání* podle Božího slova. Je to totiž velká výsada a čest, jednat ve víře v Boží slovo. Když na základě Božího slova, a to ať psaného, či nám zjeveného, jednáme, uvolňuje to Boží moc. Jednání ve víře, evangelium a Boží moc jsou totiž úzce spojené:

„Nestydím se za evangelium, neboť je to Boží moc k záchraně pro každého, kdo věří, předně pro Žida, ale i pro Řeka. V něm se zjevuje Boží spravedlnost z víry k víře, jak je napsáno: „Spravedlivý z víry bude živ.““

Římanům 1:16-17

A že uvolnění Boží moci, jeho přítomnosti má pozitivní efekt, píše už prorok Izajáš (Izajáš 44:3-5). Ovoce odvahy, smělosti i to, že díky Bohu náš život bude vyčnívat v naší společnosti. Jsme totiž požehnaní a *jsme požehnáním*. O následcích našeho nejednání Bible ale také mluví. Například kvůli Eliášově laxnosti v době po Karmelu, Izrael trpěl pod nadvládou Jezabel zcela zbytečně další desetiletí, dokud jeho učně Eliša nenaplnil to, co Bůh po Eliášovi chtěl (1. Královská 19:15-21, 2. Královská 8:7-15, 9:1-37). Takový „luxus“ si nemůžeme dovolit. Jsme s Bohem ve smlouvě – On je nám ku pomoci, když o něco žádáme, ale my bychom také měli být, když On žádá nás. Je to oboustranný vztah (Jozue 9:1-10:15).

39 Spravedlivá vláda

Izajáš totiž o jazycích mluví ještě v jedné pasáži. V ní propojuje koktavé jazyky s porozuměním i pro nerozvážené, s naší identitou i se spravedlivou vládou. To jsou už všechno aspekty, které jsme probírali, ale chtěl bych, abychom viděli, že jsou společně provázané. Začněme jazyky a porozuměním:

„Oči těch, kdo vidí, nebudou zalepené a uši těch, kdo slyší, budou pozorně naslouchat. Srdce nerozvážných porozumí poznání a jazyk koktavých bude mluvit hbitě a jasně.“

Izajáš 32:3-4

Ale hned předtím se mluví o králech a kněžích a jejich spravedlivé vládě. A když si uvědomíme svou novosmluvní identitu, že jsme králové a kněží, pochopíme, že celá pasáž mluví o nás, o modlitbě v jazycích, o porozumění, které nám to přinese, a o tom, co máme zde na zemi vykonávat:

„Hle, král bude kralovat spravedlivě a knížata budou vládnout podle práva. Každý z nich bude jako skrýše před větrem a úkryt před přívalem, jako proudy vody ve vyprahlém kraji, jako stín ohromné skály v žíznivé zemi.“

Izajáš 32:1-2

Všimněme si také efektu, jaký to bude mít na naše okolí. *Každý z nás budeme jako skrýše před větrem a úkryt před přívalem, jako proudy vody ve vyprahlém kraji, jako stín ohromné skály v žíznivé zemi.* Není to stejné jako to, co jsme říkali na začátku knihy? Že Duch svatý z nás vytéká jako řeka a zavlažuje krajinu okolo?

40 Slavit Boha v tobě

Věřím, že teď už je nám všem jasnější, že celý svět čeká na nás:

„Nepřijali jste ducha otroctví, abyste se opět báli, nýbrž přijali jste Ducha synovství, v němž voláme: Abba, Otče! Sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme děti Boží. Jsme-li však děti, jsme i dědicové – dědicové Boží a spoludědicové Kristovi, pokud vskutku spolu s ním trpíme, abychom spolu s ním byli také oslaveni. Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která na nás má být zjevena. Vždyť celé tvorstvo toužebně vyhlíží a očekává zjevení Božích synů.“

Římanům 8:15-19

Nenechme svět čekat! Sám Bůh z nás chce vyzařovat (Marek 6:53-56). A je to velká pravda – Bůh se nastěhoval do nás, snížil se na naši úroveň, aby nás skrze svého Ducha pozvedl na *svoji* úroveň. A to jak v moci, tak v lásce, tak v přemýšlení. Máme totiž *mysl Kristovu*, což znamená, že jsme schopni skrze pomoc Ducha svatého přemýšlet na Boží úrovni přemýšlení. Bůh nám chce dát genialitu do byznysu, výjimečnou moudrost nebo chce skrze nás uzdravovat lidi. Bůh chce, aby církev byla odpovědí tomuto světu. Hezky to řekl Pavel v listu Galatským:

„... a slavili kvůli mně Boha.“

Galatským 1:24

Ale v originále stojí: „A slavili Boha *ve* mně.“ A tak to je. Bůh žije v nás a chce se dát skrze nás poznat tomuto světu. Přestaňme přemýšlet o sobě, ale začněme si být vědomi *Boha* v sobě.

Svědectví

Vedení diplomek: Když jsem studoval doktorát z ekonomie, jednou jsem se modlil, abych vedl dvě diplomové práce. Hned během dvou týdnů se mi ozvali dva studenti, kterým jsem diplomku vskutku odvedl. Modlil jsem se také za dva projekty v práci se zahraničními nebo meziinstitucionálními spoluautory a během dvou týdnů jsem také dostal dvě nabídky. Nakonec ale s tím vším bylo dost práce, tak jsem si řekl, že za to se již nikdy modlit nebudu.

Co vidíš?: Když jsem se začal pravidelně modlit v jazycích, půl roku jsem se jen každodenně modlil. Nic jsem neviděl ani nevnímal, nebyl jsem nijak vyučován o modlitbě v jazycích a jejich výkladu. Jen jsem věděl, že apoštol Pavel se modlil hodně. Jednou jsem se modlil přes Skype s kamarádem Filipem a všiml jsem si, že on během modliteb má zavřené oči a pohybuje se sem a tam. Ptal jsem se ho, co dělá během modliteb v jazycích. Říkal, že mu Duch svatý ukazuje různé věci v duchu. Od té doby jsem se začal během modliteb v jazycích soustředit i já a ihned jsem si všiml, že se mi opakují obrazy, které jsem již viděl, jen jsem jim nevěnoval pozornost. Poté, když jsem jim pozornost začal věnovat, výklad jazyků se u mě více rozvinul.

Sepiš prezentace: Dva měsíce po mé první zkušenosti s výkladem jazyků jsem se postil 40 dní bez jídla a v poslední třetině půstu jsem byl již dost unavený. Pán mi tehdy řekl, abych se posledních 12 dní každý den modlil hodinu v kuse v jazycích. Poslechl jsem ho, i když jsem na to nebyl zvyklý. Během modliteb se mi pak stalo, že jsem viděl sérii obrazů o tom, jak mám sepsat vyučování

formou prezentací na dvě témata – půst a křest ve vodě. Ihned po modlitbě jsem se dal do práce. Byla to moje první zkušenost s tím, že by mi Bůh skrze jazyky a výklad dal sepsat *vyučování*.

Příprava kázání: Od té doby se toto ale pro mě stalo běžnou praxí. Pamatuji si, jak jsme jeli s kamarády v roce 2019 takovou tour po českých sborech, kdy jsme během pěti dní navštívili pět sborů a v každém jsme vyučovali o uzdravování, šli s místními evangelizovat, pak jsme vyučovali o prorocství a měli praxi prorocství. Témata vyučování jsem měl vždy stejná, ale při přípravě jsem se vždy modlil v jazycích a v každém městě mi přicházely jiné důrazy, které byly třeba vypíchnout.

Psaní knih: Stejně tak mi během pravidelných modliteb v jazycích přišly první dvě knihy, které jsem napsal. Jednou jsem se modlil a v hlavě mi jela struktura knížky o prorocství, kapitola za kapitolou. Za tři dny mi pak během modliteb „jela“ v hlavě struktura knížky o uzdravování – paradoxně úplně jiná než v případě prorocství. Poté jsem si už jen sedl a sepsal je. Přišly mi dva měsíce před vypuknutím covidu. Skvělé bylo, že 60 % knížky o uzdravení jsem měl napsaných právě v momentu, když začal covid. Poté, co jsem knížku dopsal, jsme ji rozeslali do všech českých sborů.

Co nese více ovoce? Když jsme bydleli na Žižkově, Pán mi dal vybrat. Viděl jsem, že můžu buď rozběhnout práci s mladými v okolí, nebo mohu začít mobilizovat Boží církev po republice, a dostat tím do služby desítky lidí, což v konečném důsledku po-

nese daleko větší ovoce. Vybral jsem si tedy to druhé, i když to mělo za následek, že jsem najednou začal vidět méně obrácených lidí nebo méně uzdravení na každodenní bázi. Začal jsem se věnovat lidem v církvi více než práci na ulici, ale stálo to za to.

CBH: Pravidelně se modlím také za svou domovskou církev, CBH Praha a její vedení. Když jsem viděl, že chyběla skupinka pro maminky s dětmi, modlil jsem se a do půlroku vznikla (určitě se ale modlili i jiní). Modlívám se také za vedení a rok za rokem vidím, jak více a více lidí vstupuje do svých povolání v Kristu, a dokonce jsem dostal nabídku podílet se na vedení sboru.

Sborová dovolená: Jednou jsem se na sborové dovolené bavil s jednou kamarádkou ze sboru. Vlastně nemohu říci, že by mi něco přišlo, ale začal jsem říkat myšlenky typu: „Tobě Bůh ukazuje, že máš také napsat knihu, Pro děti, tak do 50 stránek s obrázky“. Odpovědi od dotyčné byly Ano na všechny moje otázky. A ještě mi řekla, že jsem jí zopakoval proroctví, které jednou dostala. Tím myslím, že modlitba v jazycích je jako dynamo, že Duch svatý v nás ví, koho potkáme, a v pravý čas pak uvolní slovo poznání, které nám přijde jako myšlenka, a přitom my bychom na první pohled ani neřekli, že jsme měli slovo poznání.

Connect Training Campy: Na podzim 2020 během lockdownu mi Pán ukázal, ať na červen až září dalšího roku připravíme sérii našich tréninkových akcí, Connect Training Campů, zaměřených na vyučování a Boží moc. I přes lockdowny jsme pokračovali

v přípravách, a když v květnu 2021 omezení skončila, byli jsme připraveni a během léta jsme podnikli sérii 11 našich akcí po celé České republice, a tak jsme pomohli rozehýbat covidem pozastavenou církev. Do akcí jsme zapojili 15 mladých lidí ke kázání a propojili jsme se s množstvím zajímavých lidí. Nedlouho po ukončení naší letní série jsme se opět sešli a po reorganizaci jsme začali plánovat další údernou vlnu na zimu 2022.

Království Nebes: Před třetí sérií Connect Training Campů, koncem února 2022, mi Pán dal na srdce, ať na podzim uděláme větší akci, Království Nebes, kam pozveme lidi, kteří jezdí na naše akce, a kde budou různí lidé z české církve sdílet své vize. Viděli jsme, že Pán chce posunout networking v rámci české církve a sdílení know-how. A byť jsem vůbec nepreferoval velké konference, a už vůbec ne jejich organizování, akci, kde se sdíleli lídři z AC, Milosti, Armády spásy, CB a dalších denominací, jsme udělali. Kdo jsem já, abych překážel Bohu! Přijelo 130 dospělých a 20 dětí. Akce se moc povedla. Další rok jsme uspořádali dokonce dvě podobně velké konference.

LGBT: Jednou jsem byl pozván mluvit do Radia Wave. Den a půl předem jsem se postil a modlil v jazycích. Přišlo mi, na co se mě budou ptát a co mám odpovídat. Ptali se mě na LGBT a podle pastorových slov byla v mých odpovědích „moudrost z nebe“. Jindy jsem se modlil za nedělní kázání a přicházely mi charakteristiky různých duchů a nebezpečí – okultismu, LGBT a jiných. Nějak mi to nesedělo do konceptu mého kázání, tak jsem to vyne-

chal. Po shromáždění jsem zjistil, že tam byla jedna dívka, která si chtěla nechat změnit pohlaví, a vím, že kdybych říkal to, co mi přišlo, dotklo by se jí to. Příště musím být prozřetelnější.

Společné jmění manželů (SJM): Občas kážu na zadaná témata, do kterých nemám úplně vhled. Takto jsem například jednou kázal v CBH Praha na téma manželství. Nevěděl jsem, jak téma uchopit, znal jsem jen základní verše z Bible. Za téma jsem se začal modlit v jazycích a Pán mě vedl k zamyšlení nad společným jmění manželů, nad společným účtem i nad zastupování mezi manžely. Ukazoval mi, že s Bohem (což je příklad, na kterém Pavel manželství vysvětluje, viz Efezským 5:21-33) můžeme mít společné jmění, co je naše, patří Bohu a naopak, ale že spousta z nás má raději s Bohem oddělené účty i majetkové vypořádání. To je pro nás škoda, když Bohu patří „celá země a všechno, co je na ní“ (Žalm 24:1). Zároveň mi začal ukazovat limity důvěry mezi manžely v naší společnosti. Za svůj protějšek můžeme vyřizovat věci často jen na základě plné moci, nicméně Bůh nám věří bezmezně a už od našeho znovuzrození můžeme jednat *v jeho jménu!*

Zjevení: Jindy mi Pán ukazuje fungování duchovního světa. Například mi ukázal, jak vznikají různá stejná hnutí po světě, nezávisle na sobě. Nebylo to proto, že by se lidé domluvili, ale že daný duch (ne nutně Boží) začal jednat na více místech najednou. Jindy mi ukazoval, že věci a myšlenky ve fyzickém světě opravdu povstaly z neviditelných věcí. Například taková Alza se sloganem „Dneska objednáš, zítra v alzaboxu máš.“ Nepřipomíná vám to,

že máme věřit, že za cokoliv se modlíme, máme věřit, že to *hned* máme (Marek 11:22-24)?

Věci v pohybu: Když se modlím v jazycích, často vidím, že mi věci jdou takříkajíc na ruku. Modlil jsem se za projekt Jesus Tram a v ten stejný den se mi ozval jeden pastor, že jej chce podpořit. Nakonec dali se sborem 50 tisíc. Jindy jsem se modlil za propojení s podnikateli a ještě ten den mě pozval na oběd člověk, o kterém jsem ani nevěděl, že podniká. Nicméně podniká a jsme v kontaktu až dodnes. Když se modlíme v jazycích, vytváříme tím cestu, budoucnost, do které pak jen vejdemo. Pokud se modlíme v jazycích, jen když jsme v problémech, Duch svatý nám pomůže ven. Pokud jej však omezíme jen na to, je to škoda.

Zruč: Jak šel čas ještě před covidem, vnímali jsme s manželkou, že máme koupit pozemek. Nakonec jsme koupili pozemek ve Zručí nad Sázavou. Věděl jsem, že Bůh tam zamýšlí vybudovat tréninkové centrum. Po nějakých pracovních úpravách a zadání projektů jsme ale vnímali, že kromě pozemku máme koupit i jeden konkrétní domek, který stál nedaleko a byl zrovna na prodej. Koupili jsme ho a nyní tam ubytováváme misionáře, kteří se vrátili z misie nebo na nějakou zrovna jedou. První misionáři nám tam přijeli hned měsíc potom, co jsme domek pořídili. Navíc poté, co jsme domek začali inzerovat, se nám ozvali minimálně tři lidé napříč republikou, že jim už dlouhodobě Zruč leží na srdci a jak jde práce tam. Vzhledem k tomu, že já osobně nemám k Zručí historicky žádný vztah, myslím si, že Duch svatý tam chtěl něco

udělat a skrze jazyky a výklad jsme to tam začali tvořit. Podobně Oral Roberts postavil i celou ORU univerzitu.

Duchovní svět: Pravidelně se modlím de facto za všechno. Modlívám se i za akce, které s Connectem a Národním probuzením děláme. Jednou jsem se takto modlil v jazycích v předvečer naší akce v Třinci a najednou jsem vnímal, jak z Třinecka přichází ke mně do Prahy nějaká zlá duchovní bytost. Vnímal jsem, jak se ocitla v naší ložnici, a najednou jsem měl pocit, jako kdyby ze mně vysála všechnen život, byla něco jako mozkomor. Najednou jsem cítil beznaděj, nechut, prázdnotu. Jediné, co mě napadlo, bylo otočit se jejím směrem a modlit se v jazycích. Uvědomil jsem si, že nehledě na to, jak se cítím, mám nad ní autoritu. Otočil jsem se tedy jejím směrem a začal jsem se modlit v autoritě, mluvil jsem k ní o Božích věcech, co nás čekají, a že nás nezastaví a že musí odejít. Po několika minutách odešla a vše se vrátilo do normálu.

Přijetí Ducha svatého

Pokud nemluvíme v jazycích, pojďme se nyní podívat na to, jak Ducha svatého přijmout. Prvním důležitým krokem je *být znovuzrozen*, narodit se z Ducha (Jan 3:3-8). To se dělá tak, že v modlitbě dáme Ježíši svůj život, poprosíme ho o odpuštění svých hříchů a přijmeme ho jako svého Pána a Spasitele do svého srdce. V tom okamžiku Boží Duch ožíví našeho Ducha a stane se s ním jedním (Římanům 8:17, 1. Korintským 6:17). V tu chvíli jsme narozeni z Ducha, přijali jsme Ducha svatého (Jan 20:22). Slovo *přijmout* zde znamená přijmout ihned, okamžitě.

V tomto momentu jsme ale pořád nezažili to, co zažili *apostolové na počátku* (Skutky 11:15-16, Skutky 15:8). Všimněme si, že ač byli lidé znovuzrození a podle evangelia Jana *přijali* Ducha svatého, apoštolům to bylo málo:

„Když apoštolové v Jeruzalémě uslyšeli, že Samaří přijalo slovo Boží, poslali k nim Petra a Jana. Oni tam sestoupili a pomodlili se za ně, aby dostali Ducha Svatého, neboť ještě na nikoho z nich nepadl; byli jen pokřtěni ve jméno Pána Ježíše. Potom na ně ukládali ruce a oni dostávali Ducha Svatého.“

Skutky 8:14-17

Zde v Samaří je vidět, že lidé uvěřili a byli pokřtěni ve vodě, ale Duch svatý na ně ještě nepadl, a kvůli tomu za nimi apoštolové přišli. To, že lidé nemusí přijmout Ducha svatého, když uvěří, předpokládal i apoštol Pavel:

„Řekl jim: ‚Přijali jste Ducha Svatého, když jste uvěřili?‘ Oni mu odpověděli: ‚Ne, vždyť jsme ani neslyšeli, že je Duch Svatý.‘ Řekl: ‚Jak jste tedy byli pokřtěni?‘ Oni řekli: ‚Janovým křtem.‘ Pavel řekl: ‚Jan křtil křtem pokání a říkal lidu, aby uvěřili v toho, který přijde po něm, to jest v Ježíše.‘ Když to uslyšeli, dali se pokřtít ve jméno Pána Ježíše. A když na ně Pavel vložil ruce, přišel na ně Duch Svatý a oni mluvili jazyky a prorokovali.“

Skutky 19:2-6

A vidíme, že pro Pavla to bylo opravdu klíčové, dokonce to byla první věc, na kterou se ptal! Nechci teď rozebírat, zda máte Ducha svatého od znovuzrození, jak píše apoštol Jan, nebo ho přijímáte až se křtem Duchem, jak vidíme v knize Skutků, ale chci, abyste chtěli zažít to, co zažili apoštolové – křest Duchem s modlitbou v jazycích. Je to zaslíbené nám, našim dětem i všem, které povolává náš Pán (Skutky 2:39). To bylo pro apoštoly klíčové. To bylo to, po čem šli, protože věděli, že křest Duchem svatým, ponoření do něj, je úplný vrchol a závěr Ježíšovy pozemské služby (Skutky 2:33, Skutky 19:1-7). A jako jasný průvodní znak toho brali *modlitbu v jazycích* (Skutky 10:44-48). Pokud jsme ještě jazyky nezažili, modleme se za křest Duchem, za ponoření do něj. Někdo tomu říká *druhá zkušenost*, jiný jen další stupeň poddání se Bohu. Nicméně křtem Duchem se poddáme jemu, poddáme mu svůj jazyk a necháme ho mluvit skrze sebe.

Ve Skutcích křest Duchem svatým lidé přijímali před křtem ve vodě, po křtu ve vodě, sami od sebe nebo při vzkládání rukou člověka, který už Duchem pokřtěn byl. Někteří jej přijali hned při svém znovuzrození. Můžeme se tedy za něj modlit kdykoliv,

stačí sledovat myšlenky, slabiky, které se nám rojí v hlavě, a začít je říkat. Duch svatý není odměna za dobré chování, naopak On nám pomůže žít život bez hříchu a vítězit nad starým člověkem (Římanům 8:12-14). Modleme se za křest Duchem sami doma a očekávejme, že nás Pán pokřtí. Pokud se nám nedaří křest přijmout, najděme někoho již pokřtěného Duchem, a ten ať na nás položí ruce a modlí se.

Rozsuzování přijatých slov

Když mluvíme o modlitbě v jazycích a výkladu jazyků, nestačí jen *naslouchat*. Je třeba také přijatá slova *rozsuzovat* (1. Tesaloničtům 5:21). Duch svatý totiž není jediná duchovní bytost, která komunikuje s lidmi. Při čtení Bible si můžeme všimnout, že kromě Ducha svatého s lidmi běžně komunikovali andělé i Ďábel. Proto nás samotná Bible vede k tomu, abychom nevěřili každému vnuknutí, ale zkoumali, co je z Boha a co ne (1. Janův 4:1-6). Rozeznat Ducha svatého od anděla není složité. Duch svatý mluví z našeho nitra (Skutky 8:29), zatímco anděl zvnějšku, pokud se nám zrovna nezjeví ve snu (Skutky 8:26). Nicméně směr a ovoce působení Ducha svatého i andělů je stejné ¹.

Uvědomme si ale, že Ďábel se rád převléká za anděla světla. To znamená, že na první pohled jeho mluva může dokonce připomínat způsob Boží komunikace. Na to, že uslyšíme i hlas nepřítele, nás upozorňuje i Ježíš (Jan 10:4-5). Ježíšův hlas máme následovat, ale hlas nepřítele ne. Bůh má totiž s námi dobré záměry, ale Ďábel se nás snaží *svést z cesty*.

Dokonce i slova, která si myslíme, že jsou od Boha, potřebujeme rozsuzovat. Bůh totiž přebývá v nás, v našem duchu a všechna jeho slova plynou přes naši mysl a pak až přes naše ústa. A právě v mysl si často doupravujeme proroctví podle *svého chápání* Bible, svého pohledu na svět nebo své teologie. Proto je důležité být pozorný při předávání i přijímání prorockých slov. To je rozdíl oproti Staré smlouvě. Tehdy Bůh mluvil k prorokům „zvnějšku“, „šeptal jim do ucha“. Oni říkali jeho slova lidem tak, jak je přijali, i když jim nerozuměli. Pokud něco řekli špatně, trestem bylo kame-

¹Celá kapitola je zkrácena z [Bajzík a kol. \(2021\)](#)

vání. Dnes se již kamenování bát nemusíme. Na druhou stranu ne vše, co vnímáme, je relevantní.

Na základě výše uvedených důvodů se nyní podíváme na základní principy, jak slova, myšlenky a proroctví filtrovat. Pro přehlednost jsme základní principy rozsuzování očíslovali (Prince, 2001; Vallotton, 2014):

- 1. Přivádí nás přijaté slovo blíže k Bohu?** Bůh chce zjevit sebe a odhalovat budoucnost lidem (Genesis 18:17-33). Chce ale, abychom jej i budoucnost znali *od něj*, a ne z jiného zdroje (Deuteronomium 18:9-13).
- 2. Vyvyšuje přijaté slovo Ježíše?** Ježíš by měl být ústřední postavou všeho proroctví i všech dalších vjemů, které nám přichází (Jan 16:13, Koloským 2:18-19).
- 3. Souhlasí přijaté slovo s Písmem?** Boží slovo je inspirováno Božím Duchem a slouží nám k tomu, abychom rozeznali, zda to, co nám přichází, je opravdu z Ducha (Židům 4:12).
- 4. Je cílem přijatého slova povzbuzení, budování?** Účelem proroctví je *budování, napomínání a útěcha* (1. Korintským 14:3). Pavel dokonce říká, ať *vše*, co říkáme, druhé buduje (Efezským 4:29).
- 5. Dává nám přijaté slovo svobodu, nebo přináší otroctví?** Duch svatý dává svobodu, ne strach a obavy (Římanům 8:15). Je tedy potřeba dávat pozor nejen na to, co mluvíme, ale i na to, v jakém duchu mluvíme (1. Korintským 14:33, 2. Korintským 4:13, Galatským 6:1, 2. Timoteovi 1:7).

6. Je přijaté slovo v souladu s ovocem Ducha svatého?

Duch svatý je bytost s pevným charakterem (Galatským 5:22-23, Efezským 5:9). A tedy i ovoce, které jeho působení přináší, je odpovídající (Matouš 7:15-20).

7. **Naplnilo se dané slovo?** Ve Staré smlouvě proroctví, které se nenaplnilo, nebylo z Boha (Deuteronomium 18:18-22). Na druhou stranu, i když jsou Boží záměry s námi jasné a dobré, důležité je i to, jaký postoj k nim zaujmeme. Proroctví je někdy jako navigace ukazující Boží *záměr* (Lukáš 7:29-30). Pokud se za něj nemodlíme a neusilujeme o jeho naplnění, je nám prakticky k ničemu (Daniel 9:2-4).

8. **Souhlasí přijaté slovo s naším duchem?** Výhodou Nové smlouvy je také to, že každý můžeme *Boha znát* (Židům 8:10). Pavel píše Římanům, že „sám ten Duch svědčí spolu s naším duchem, že jsme děti Boží“ (Římanům 8:16). Důležité zjevně je, aby slovo, které dostaneme, souznělo s naším „vnitřním“ člověkem. Jinými slovy, aby v nás působilo pokoj (Koloským 3:15).

Když sbíráme zkušenosti s přijímání slov od Pána, tyto „testy“ se nám dostávají pod kůži a máme je časem zautomatizované. Dobré ale je si je připomínat, aby nám nesešly ze zřetele. Je důležité se naučit být soustavně „naladěni“ na Boží vlnu a rozsuzovat, které myšlenky jsou od Pána a které ne (Skutky 2:25). Důležité je to proto, že ty, které nejsou od něj, se staví proti poznání jeho samého (2. Korintským 10:3-5).

Literatura

- BAJZÍK, J., S. BAJZÍKOVÁ, & L. PENKALOVÁ (2021): *Žít uprostřed proroctví*. Praha, Česká Republika: Josef Bajzík.
- BEVERE, J. & A. BEVERE (2015): *Duch Svätý*. Bratislava, Slovensko: Syloam.
- BLAKE, C. (2012): *Diversities of Tongues*. Dallas, USA: CHRISTIAN REALITY BOOKS.
- CHAVDA, M. (2023): *Skrytá moc modlitby v jazycích*. Praha, Česká Republika: Juda.
- GOLL, J. W. (2012): *Vidoucí, prorocká moc vidění, snů a otevřených nebes*. Mělník, Česká republika: Tomáš Korčák - Juda.
- HARVEY, B. (1998): *George Müller: Man of Faith*. Uhrichsville, Ohio, US: Barbour Publishing, Inc.
- JEFFREYS, G. (2010): *Healing Rays*. Montana, USA: Kessinger Publishing, LLC.
- JOHNSON, B. & J. A. MISKOV (2016): *Rozhodující okamžiky: Když se obyčejní lidé setkají s Bohem, začnou měnit svět*. Příbram, Česká republika: KC Příbram.
- LIARDON, R. (1999): *JOHN G. LAKE: The Complete Collection of His Life Teachings*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- LIARDON, R. (2000): *God's Generals Why They Succeeded and Why Some Fail*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- LIARDON, R. (2014): *God's Generals: The Missionaries*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- PRINCE, D. (2001): *Dar proroctví: Jak rozsuzovat proroctví*. Praha, Česká republika: KMS – Křesťanská misijní společnost.
- SUMRALL, L. (2005): *The Gifts and Ministries of the Holy Spirit*. Tulsa, Oklahoma, USA: Whitaker House.
- VALLOTTON, K. (2014): *Basic Training for the Prophetic Ministry Expanded Edition*. USA: Destiny Image Publishers, Inc.
- WOODROW, Jason & Woodrow, P. (2008): *Fuego de Dios: Svědectví z kázání Davida Hogana*. Brno, Česká republika: Lubomír Zimmer.
- ZELINA, A., M. KRCHŇÁK, K. DŘÍZAL, & J. HEDÁNEK (2009): *Bible ČSP – Český studijní překlad*. Praha, Česká republika: KMS – Křesťanská misijní společnost.
- ŠIMANDL, Josef & Tichý, J. (2011): *Řecko-český Nový zákon / Slovník novozákonní řečtiny*. Praha, Česká republika: Česká biblická společnost.

K dalšímu studiu doporučujeme:

Uzdravoval Bůh? Uzdravuje dnes? Uzdravuje vždy?

Josef Bajžík & Tomáš Chum

I když Bible jasně odhaluje, že náš Bůh je *Jehova Rafa*, Bůh, který nás uzdravuje, v církvi panuje spousta pohledů a názorů na to, jaký postoj ohledně uzdravování Bůh má. Pojdme si na otázky týkající se tohoto tématu odpovědět při čtení Nové smlouvy. Podívejme se společně na život Pána Ježíše a na jeho službu uzdravením. Udělejme si jasno v otázkách, které se dotýkají našich každodenních životů. Kromě biblických

příběhů kniha obsahuje také množství řeckých slov ke studiu i osobní svědectví autorů, která povzbudí i vás, abyste žili nadpřirozený život v Boží moci.

Vydáno 11/2020

Ke stažení na connectdisciples.eu/publikace/

Žít uprostřed proroctví

Josef Bajzík, Stanka Bajzíková & Lucie Penkalová

Bible je proroctví plná. Zejména těch, která naplnil Pán Ježíš Kristus. Nicméně biblická proroctví s Ježíšem neskončila a jsou relevantní i pro dnešní dobu. Pojďme společně pomalu odhalit taje proroctví. Naučme se prorokovat a učme to další lidi okolo nás. Nadto se dostaneme do bodu, kdy se budeme nacházet již uprostřed toho, co o nás bylo řečeno. Kniha je skvělým materiálem pro začátečníky i pokročilé. Obsahuje slovník několika desítek řeč-

ných slov, slovník biblických symbolů i desítky praktických aktivit pro jednotlivce i skupiny, na setkání doma, venku i online.

Vydáno 7/2021

Ke stažení na connectdisciples.eu/publikace/

Ved' válku se strategií

Josef Bajzík & Jan Kukla

Leadership, týmová práce a duchovní boj. Všechna tato témata mají zásadní význam pro další rozvoj křesťanství. Na následujících stránkách najdete postřehy k těmto tématům, které jsme nashromáždili za poslední roky našeho života, od doby, kdy jsme převzali Connect. Connect byl původně službou CBH (Církev bez hranic) pro mládež, kterou jsme postupně přeměnili na službu na vyzbrojování učedníků Connect Disciples Prague

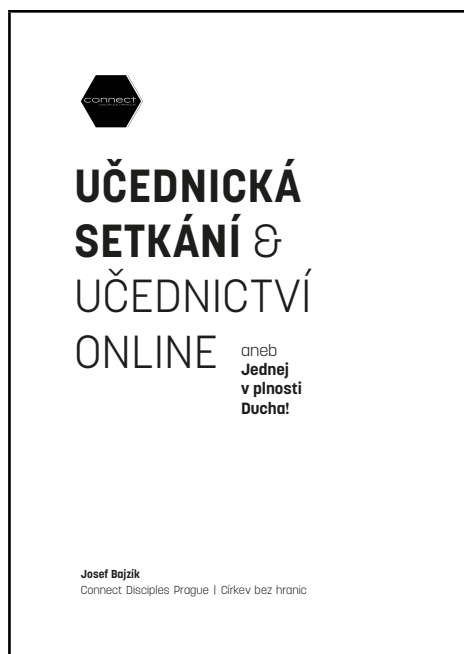
a rozšířili její působnost po celé České republice. Během toho jsme narazili na nejedno úskalí, které jsme se s naším Bohem pokoušeli zdolat.

Vydáno 10/2022

Ke stažení na connectdisciples.eu/publikace/

Učednictví & Učednictví online

Josef Bajzík

Vedete domácí skupinku a chcete ji posunout z pouhého setkávání k vybudování týmu, který bude zasahovat své okolí evangeliiem? Chcete se posunout ve spolupráci s Duchem svatým a být přínosem pro Boží království, církev i společnost? Pak je pro vás zde tato příručka, která obsahuje 13 lekcí, které vás dostanou z pohodlí vašeho obýváku do akce. Navíc příručka obsahuje množství praktických aktivit, verše k dalšímu čtení i řecká slova

pro hlubší studium. Mimo to se vše dá použít nejen pro osobní setkání, ale i pro setkání online. Tak neváhejte začít činit učedníky, jak nás Pán vyzývá!

Vydáno 7/2021

Ke stažení na connectdisciples.eu/publikace/

